

การสื่อสารประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจ "สมาคมนิยมฝรั่งล่า"

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสื่อสารประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจ "สมาคมนิยมฝรั่งล่า"

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

SEXUAL COMMUNICATION ON SAMAKOM NIYOM FARANG LAM FACEBOOK
FANPAGE

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Arts (Thai for Career Development)

Department of THAI

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2018

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การสื่อสารประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจ "สมาคมนิยม ฝรั่งล่า"
โดย	วีรณิศา จุฬากวิวัฒน์
สาขาวิชา	ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผนก ข ระดับปริญญา มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ลีประเสริฐ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุนทรี โชติติลล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ลีประเสริฐ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ บาหยัน อิมสำราญ)

59208304 : ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : การสื่อสาร, เพศ, เฟซบุ๊กแฟนเพจ

นางสาว วีรฉัตร จุฬาทิวัฒน์: การสื่อสารประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจ "สมาคม
นิยมฝรั่งล่า" อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ลิ้มประเสริฐ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ การใช้ถ้อยคำเพื่อสื่อ
อารมณ์ทางเพศของเพศหญิงและบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า ในช่วงเดือน
มกราคมถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2561 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจ การ
ใช้ภาษาและบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าสามารถแยก
ออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ โพสต์ต้นทางและการแสดงความคิดเห็น ด้านการใช้ถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์
ทางเพศของเพศหญิงพบทั้งสิ้น 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ถ้อยคำแบบตรงไปตรงมาและการใช้ถ้อยคำ
แบบไม่ตรงไปตรงมา โดยการใช้ถ้อยคำแบบตรงไปตรงมาพบทั้งสิ้น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1. การใช้คำเพื่อ
สื่ออารมณ์ทางเพศระดับ ปราบปราม และ 2. การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับ ปราบปรามมาก
ด้านการใช้ถ้อยคำแบบไม่ตรงไปตรงมา พบทั้งสิ้น 11 ลักษณะ ได้แก่ 1. การใช้คำกำกวม 2. การใช้คำ
อุปลักษณ์ 3. การใช้คำไม่ครบ 4. การใช้คำสแลง 5. การใช้คำพวน 6. การดัดแปลงเสียง 7. การ
ล้อเลียน 8. การจงใจใช้คำผิดความหมาย 9. การใช้คำสัมผัสคล้องจอง 10. การใช้คำภาษาถิ่น 11.
การใช้คำภาษาต่างประเทศ โดยพบการใช้คำกำกวมมากที่สุด ด้านบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจ
สมาคมนิยมฝรั่งล่าพบทั้งสิ้น 4 ลักษณะได้แก่ 1. การเป็นชุมชนเสมือนจริง 2. การเป็นพื้นที่สำหรับ
ปลดปล่อยสัญชาตญาณทางเพศ 3. การสร้างมาตรฐานความเป็นชายยุคปัจจุบัน 4. การสร้างความ
บันเทิงการสื่อสารประเด็นทางเพศในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าจึงเป็นกิจกรรมในโลก
ออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงสามารถเปิดเผยความรู้สึกทางเพศได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องถูกปิดกั้น
จากค่านิยมทางสังคม

59208304 : Major (Thai for Career Development)

Keyword : Communication, Sex, Facebook Fanpage

MISS WEENITA CHULAPHIWAT : SEXUAL COMMUNICATION ON SAMAKOM NIYOM FARANG LAM FACEBOOK FANPAGE THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SUMALEE LIMPRASERT, Ph.D.

This independent study aimed to analyze the composition of wording to convey female sexual emotions and the role of the Facebook Fanpage, during January to July, 2018 by using factors analysis method of the Facebook Fanpage, the use of language and the role of the Facebook Fanpage.

The results of this study found that the factors of the Facebook Fanpage, can be divided into 2 characteristics, including the source post and comments. The use of words for sexual emotional communication of females was found in 2 types: straightforward words and non-straightforward words. It is found that the use of straightforward words can be in 2 characteristics: 1. The use of words to convey sexual emotion in the level of desire, and 2. The use of words to convey sexual in the level of very desire. The use of non-straightforward words was found in 11 characteristics: 1. Ambiguous words 2. Metaphors 3. Incomplete words 4. slang words, 5. spoonerism, 6. Ventriloquy, 7. parody, 8. intentionally use of wrong words, 9. rhyming words, 10. dialects, 11. foreign words. The most common is the use of ambiguous words. On the role of the Facebook Fanpage, found to have 4 characteristics: 1. Being a virtual community, 2. Being a space for releasing sexual instincts, 3. Creating a modern man standard, 4. Creating entertainment. Communication of sexual issues on a Facebook fanpage, therefore is an online activity that allows women to freely reveal their sexual emotion without being blocked by social values.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ลิ้มประเสริฐ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้ง อาจารย์ ดร. สุนทรี โชติติติก ประธาน กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระและรองศาสตราจารย์ บาทยัน อิมสำราญ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้การค้นคว้าอิสระเล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพทุกท่านที่ให้ความรู้ให้คำแนะนำและประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้การค้นคว้าอิสระเล่มนี้มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ สาขาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพทุกคนที่ให้คำแนะนำและกำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณเจ้าของแฟนเพจเฟซบุ๊กสมาคมนิคมฝรั่งลำที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อวีระศักดิ์ จุฬากวิวัฒน์ คุณแม่ปณิตา จุฬากวิวัฒน์ และพี่ชาย นายปวีร์ จุฬากวิวัฒน์ ที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจมาโดยตลอด

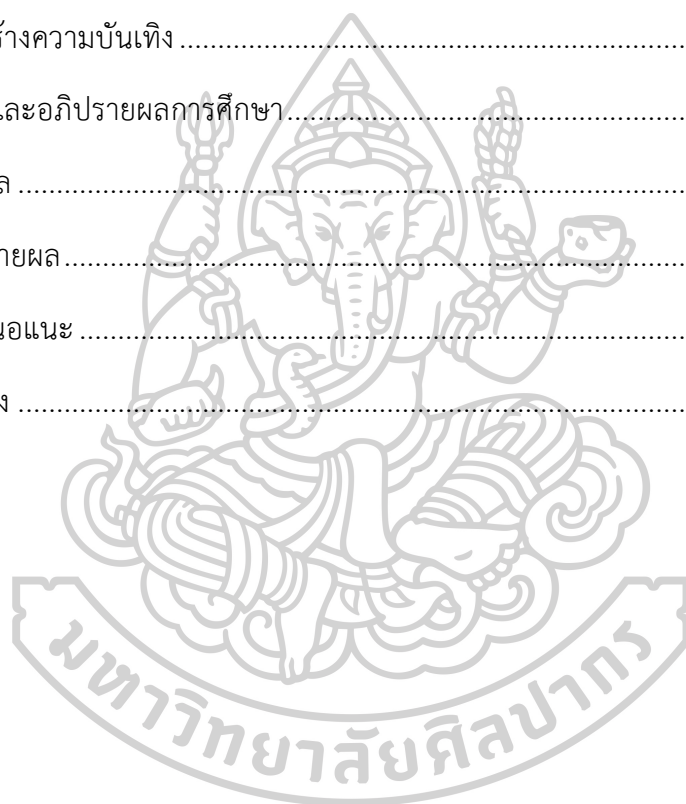
คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

วีร์ณิตา จุฬากวิวัฒน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	8
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
บทที่ 3 องค์ประกอบของโพสต์ต้นทาง	35
3.1 รูปภาพ.....	37
3.2 ข้อความ	58
บทที่ 4 การใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของผู้หญิง บนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคม ฝรั่งล่า	69

4.1 การใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบตรงไปตรงมา	69
4.2 การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศแบบไม่ตรงไปตรงมา	78
บทที่ 5 บทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งลำ 119	
5.1 การเป็นชุมชนเสมือนจริง	120
5.2 การเป็นพื้นที่สำหรับปลดปล่อยสัญชาตญาณทางเพศ	125
5.3 การสร้างมาตรฐานความเป็นชายในยุคปัจจุบัน	130
5.4 การสร้างความบันเทิง	140
บทที่ 6 สรุปลงและอภิปรายผลการศึกษา..... 148	
6.1 สรุปลง	148
6.2 อภิปรายผล	151
6.3 ข้อเสนอแนะ	158
รายการอ้างอิง	159

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 โฟสต์ต้นทาง.....	3
ภาพที่ 2 การแสดงความคิดเห็น.....	4
ภาพที่ 3 ภาพระดับสายตา (Eye Level Shot).....	25
ภาพที่ 4 ภาพมุมต่ำ (Low Angle Shot).....	26
ภาพที่ 5 ภาพมุมสูง (High Angle Shot).....	26
ภาพที่ 6 ภาพระยะไกล (Long shot).....	27
ภาพที่ 7 ภาพระยะกลาง (Medium shot).....	28
ภาพที่ 8 ภาพระยะใกล้ (Close up shot).....	28
ภาพที่ 9 ภาพระยะใกล้มาก (Extreme close up shot).....	29
ภาพที่ 10 ตัวอย่างภาพโฟสต์ต้นทาง.....	35
ภาพที่ 11 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว.....	38
ภาพที่ 12 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว.....	39
ภาพที่ 13 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว.....	39
ภาพที่ 14 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว.....	40
ภาพที่ 15 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว.....	40
ภาพที่ 16 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบกลุ่ม.....	41
ภาพที่ 17 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบกลุ่ม.....	42
ภาพที่ 18 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม.....	43
ภาพที่ 19 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม.....	44
ภาพที่ 20 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม.....	44
ภาพที่ 21 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม.....	45

ภาพที่ 22 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง.....	46
ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง.....	46
ภาพที่ 24 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง.....	47
ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง.....	47
ภาพที่ 26 ตัวอย่างภาพกิจกรรม	48
ภาพที่ 27 ตัวอย่างภาพกิจกรรม	49
ภาพที่ 28 ตัวอย่างภาพกิจกรรม	49
ภาพที่ 29 ตัวอย่างภาพกิจกรรม	50
ภาพที่ 30 ตัวอย่างภาพกิจกรรม	50
ภาพที่ 31 ตัวอย่างภาพกิจกรรม	51
ภาพที่ 32 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายมิดชิด	52
ภาพที่ 33 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายมิดชิด	52
ภาพที่ 34 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายไม่มิดชิด	53
ภาพที่ 35 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายลักษณะอื่นๆ	53
ภาพที่ 36 ตัวอย่างภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก	54
ภาพที่ 37 ตัวอย่างภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก	54
ภาพที่ 38 ภาพตัวอย่างอุปกรณ์ประกอบฉาก	55
ภาพที่ 39 ตัวอย่างภาพมุมกล้องระดับสายตา	55
ภาพที่ 40 ตัวอย่างภาพมุมกล้องระดับต่ำ	56
ภาพที่ 41 ตัวอย่างภาพมุมกล้องระดับสูง	56
ภาพที่ 42 ตัวอย่างภาพระยะกลาง (Medium shot).....	57
ภาพที่ 43 ตัวอย่างภาพระยะใกล้ (Close up shot).....	58
ภาพที่ 44 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะบอกเล่า	59
ภาพที่ 45 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะบอกเล่า	59

ภาพที่ 46 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะการถาม	60
ภาพที่ 47 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะการถาม	61
ภาพที่ 48 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะการชักชวน	62
ภาพที่ 49 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะคาดคะเน	63
ภาพที่ 50 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะสั่ง	64
ภาพที่ 51 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะ	64
ภาพที่ 52 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะ	65
ภาพที่ 53 ตัวอย่างภาพแสดงพิภักดิ์	66
ภาพที่ 54 ตัวอย่างภาพโปรไฟล์สมาชิกที่ต้องการเปิดเผยตัวตน	123
ภาพที่ 55 ตัวอย่างภาพโปรไฟล์สมาชิกที่ไม่ต้องการเปิดเผยตัวตน	123
ภาพที่ 56 ภาพรูปปั้นพระอภัยมณี อนุสาวรีย์สุนทรภู่ จังหวัดระยอง	132
ภาพที่ 57 ภาพวาดจากจินตนาการ โดย มูลนิธิจักรพันธ์ุ โปษยกฤต (2555)	133
ภาพที่ 58 ภาพเพศชายบนนิตยสาร	136
ภาพที่ 59 ภาพเพศชายลักษณะแข็งแรง	137
ภาพที่ 60 ภาพเพศชายในชุดทำงาน	138
ภาพที่ 61 ภาพเพศชายลักษณะอ่อนโยน	139
ภาพที่ 62 ภาพเพศชายมีรอยสัก	139

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

“อันที่จริงหญิงกับชายย่อมหมายรัก

มิใช่จักตัดทางที่สร้างสม

แม้จักรักรักไว้ในอารมณ์

อย่ารักชมนอกหน้าเป็นราคะ

ตั้งพฤษชาต้องวายพิศโศก

เขยื้อนโยกก็แต่กิ่งไม้ทิ้งที่

จงยับยั้งชั่งใจเสียให้ดี

เหมือนจามรู้จักรักษากาย”

(สุนทรภู่, 2521: 138)

เป็นที่ยอมรับกันว่าในสังคมไทยนั้นผู้หญิงไทยไม่สามารถแสดงออกทางความรู้สึกทางเพศได้อย่างเปิดเผย หากรู้สึกถูกใจชายใดต้องปฏิบัติตนตามแบบฉบับที่สังคมยึดถือมาแต่โบราณ ดังเช่นคำกลอนสุภาสิตสอนหญิงของ สุนทรภู่ ข้างต้น เนื่องจากสังคมไทยกำหนดค่าของความเป็นหญิงไทยว่าต้องเพียบพร้อมด้วยความเป็นกุลสตรี

กุลสตรี ในแบบฉบับของไทยหมายถึง ผู้หญิงที่มีชาติตระกูลและมีความประพฤติ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) รวมทั้งประพฤติตนถูกต้องตามแบบแผนของสังคม ทั้งกิริยามารยาท ความอ่อนโยน ความกตัญญู ต้องรู้จักรักษานวลสงวนตัวไม่แสดงความรู้สึกออกมอย่างเปิดเผย เพียบพร้อมทั้งด้านงานบ้านและความเป็นภรรยาตลอดจนมารดาที่ดีของลูก แต่เมื่อบริบทของ

สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป ผู้หญิงได้ก้าวเข้ามามีบทบาทต่อสังคมในหลากหลายรูปแบบ สิทธิและความเสมอภาคทางเพศเป็นคุณค่าใหม่ที่สังคมจำเป็นต้องยอมรับ ผู้หญิงจึงเริ่มแสวงหาพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เพื่อความเป็นอิสระ อย่างไรก็ตามเรื่องเพศนั้นสังคมไทยยังถือว่าเป็นเรื่องต้องห้ามที่ผู้หญิงไม่ควรพูดคุยอย่างเปิดเผย ผู้หญิงไทยจึงตกอยู่ในสถานะ “อิหลักอิเหลื่อ” ทางอารมณ์อย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อเทคโนโลยีด้านการสื่อสารก้าวหน้าโดยเฉพาะนวัตกรรมเกี่ยวกับสื่อใหม่ จึงเกิดช่องทางการสื่อสารแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากการสื่อสารแบบเดิม ผู้หญิงสามารถใช้พื้นที่แห่งนี้ปลดปล่อยความคิดอิสระทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเช่น อารมณ์ทางเพศ โดยสื่อใหม่ที่ผู้หญิงนำมาใช้เพื่อการนี้ประเภทหนึ่งคือเฟซบุ๊ก เนื่องจากเป็นช่องทางการสื่อสารทางสื่อสังคม ซึ่งสะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นช่องทางที่เปิดให้บุคคลทุกเพศ ทุกวัย สามารถแสดงตัวตนและความคิดเห็นได้อย่างอิสระโดยแสดงตัวตนหรือไม่แสดงตัวตนก็ได้

สิ่งที่น่าสนใจของเฟซบุ๊ก นอกจากสามารถ ติดต่อสื่อสาร โพสต์รูปภาพ โพสต์คลิป วิดีโอ บล็อก แชท และเล่นเกมได้แล้ว ยังมีบริการอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งไว้ใช้ติดต่อสื่อสารหรือทำกิจกรรมระหว่างกลุ่มแบบไร้ข้อจำกัดด้านจำนวนสมาชิก โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกับเว็บไซต์หรือที่เรียกว่า เฟซบุ๊กแฟนเพจซึ่งเป็นเว็บไซต์แบบไม่เสียค่าใช้จ่ายในเฟซบุ๊กซึ่งผู้ใช้เฟซบุ๊กสามารถสร้างและใช้ประโยชน์ได้ตามต้องการรวมถึงการใช้ในเชิงพาณิชย์ด้วย คุณสมบัติของเฟซบุ๊กแฟนเพจจะเหมือนเว็บไซต์ทั่วไป (พิทักษ์ เต็ดแก้ว, 2559: 151 อ้างถึงใน เกศริน รัตนพรธกรทอง, 2555: 15) แต่สามารถระบุจำนวนผู้ติดตามเฟซบุ๊กแฟนเพจได้ว่ามีจำนวนเท่าใด เฟซบุ๊กแฟนเพจจึงเป็นพื้นที่อิสระที่ทุกคนสามารถสร้างกลุ่มโดยมีความคิดเห็นแบบเดียวกันเพื่อสื่อสารในเรื่องที่ตนเองสนใจกับเพื่อนจำนวนมากที่ไม่เคยรู้จักแต่มีรสนิยมความคิดและความต้องเหมือนกัน เฟซบุ๊กแฟนเพจหนึ่งที่ผู้หญิงจำนวนมากได้เข้ามารวมกลุ่มและพูดคุยแลกเปลี่ยนในประเด็นเรื่องเพศซึ่งปราศจากกฎเกณฑ์ทางสังคมคอยกำกับกับเฟซบุ๊กแฟนเพจดังกล่าวคือ เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า เปิดใช้ครั้งแรกเมื่อ 28 มีนาคม พ.ศ. 2559 มีผู้กดไลค์หรือถูกใจประมาณ 333,360 (ข้อมูลเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2561) สมาชิกของเพจนี้ประกอบไปด้วยเพศหญิง เพศชาย รวมทั้งเพศที่สาม องค์กรประกอบของเพจประกอบด้วย

ข้อมูล 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งเรียกว่าโพสต์ต้นทาง เป็นข้อมูลที่ถูกส่งสารหรือเจ้าของเฟซบุ๊กแฟนเพจซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำเสนอประเด็นทางเพศ ลักษณะของข้อมูลที่ปรากฏส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเพศชาย ชาวต่างชาติ หรือที่คนไทยเรียกว่า “ฝรั่ง” ผิวขาว รูปร่างกำยำ มีอาชีพที่ดี และมีหน้ามีตาทางสังคม ส่วนที่ 2 เรียกว่า การแสดงความคิดเห็น ซึ่งก็คือบรรดาความคิดเห็นของผู้ติดตามแฟนเพจเฟซบุ๊กดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง องค์กรประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าประกอบด้วยโพสต์ต้นทางและการแสดงความคิดเห็น

1. โพสต์ต้นทาง

โพสต์ต้นทาง หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่ถูกนำเสนอภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า ข้อมูลดังกล่าวมีเจ้าของแฟนเพจเป็นผู้กำหนดรูปแบบและประเด็นที่จะนำเสนอ เนื่องจากเนื้อหาของโพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายในอิริยาบถต่างๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เปิดเผยให้เห็นสัดส่วนของเพศชายอย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีการระบุข้อความเพื่อบรรยายความรู้สึกและรายละเอียดของภาพในลักษณะเชิญชวนให้เกิดอารมณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังมีการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลเพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถติดตามเพศชายภายในภาพได้ด้วย ลักษณะการสื่อสารประเด็นทางเพศภายในโพสต์ต้นทางเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการนำเสนอประเด็นทางเพศผ่านทางภาพและภาษาในลักษณะต่างๆ ดังตัวอย่าง

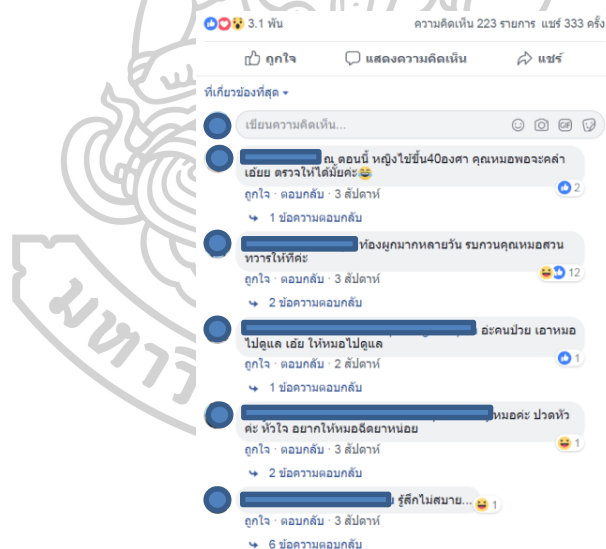

ภาพที่ 1 โพสต์ต้นทาง

2. การแสดงความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นอีกความน่าสนใจของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศส่า ที่มีวิธีการใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อภาพจากโพสต์ต้นทาง โดยที่นัยยะของการแสดงความรู้สึกทางเพศ มีระดับความต้องการทางเพศตั้งแต่เบาบางจนกระทั่งเข้มข้น การแสดงความคิดเห็นดังกล่าวต่อเพศชาย ในลักษณะที่สามารถตีความไปในเรื่องเพศและลักษณะของการร่วมเพศถือเป็นเรื่องต้องห้ามในบริบทการสื่อสารตามขนบของสังคมไทย แต่สำหรับในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศส่ากลับปรากฏการใช้ภาษาถ้อยคำที่ใช้สื่อสารในเฟซบุ๊กแฟนเพจนี้ จึงสะท้อนให้เห็นวิธีการสื่อสารของผู้หญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยปราศจากกรอบจารีตมากำกับ ผู้หญิงสามารถพูดเรื่องความต้องการทางเพศได้อย่างเสรี

ตัวอย่าง

ภาพที่ 2 การแสดงความคิดเห็น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบว่า มีผู้สนใจศึกษาการสื่อสารสารประเด็นทางเพศผ่านสื่อใหม่อย่างห้องสนทนาแคมฟร็อก รวมทั้งการวิเคราะห์ถ้อยคำที่สื่อถึงเรื่องเพศจากภาษาเฉพาะกลุ่มเกย์และภาษาจากอินเทอร์เน็ตหรือที่เรียกว่า ภาษาไทยเน็ต ตลอดจนการวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาและบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจซึ่งเกี่ยวข้องกับสัตว์ เยาวชน และการเมือง ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านสื่อใหม่อย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจมาก่อน ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงไปของวัฒนธรรมและค่านิยมของเพศหญิงภายในสังคมผ่านรูปแบบและการเลือกใช้ถ้อยคำที่สื่อถึงความต้องการทางเพศ อีกทั้งรูปแบบและภาษาที่พบภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าก่อให้เกิดบทบาทหน้าที่ในลักษณะใดบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า
2. เพื่อวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศของเพศหญิงบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า
3. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

สมมติฐานของการวิจัย

1. องค์ประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าประกอบไปด้วยส่วนของโพสต์ต้นทางและส่วนของการแสดงความคิดเห็น
2. การใช้ถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศของเพศหญิงบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าพบได้ 2 ลักษณะคือการใช้ถ้อยคำแบบตรงไปตรงมาและการใช้ถ้อยคำแบบไม่ตรงไปตรงมา
3. เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่ามีหน้าที่เป็นพื้นที่ให้ผู้หญิงสามารถเปิดเผยความรู้สึกทางเพศได้อย่างอิสระโดยไม่ถูกปิดกั้นจากค่านิยมทางสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้ศึกษาเลือกเก็บข้อมูลบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมฝรั่งเศส โดยเลือกเก็บข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นระหว่างเดือน มกราคม-มิถุนายน พ.ศ. 2561 รวมทั้งสิ้น 6 เดือน จำนวน 65 โพสต์

นิยามศัพท์เฉพาะ

เฟซบุ๊กแฟนเพจ

หมายถึง

แฟนเพจหรือเว็บเพจสมาคมนิมฝรั่งเศสซึ่งเป็นบริการทางอินเทอร์เน็ตบริการหนึ่งที่จะทำให้ผู้ใช้สามารถติดต่อสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็นร่วมกันภายในกลุ่ม

โพสต์

หมายถึง

การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบข้อความหรือรูปภาพที่ถูกสร้างโดยเจ้าของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมฝรั่งเศส

การแสดงความคิดเห็นทางเพศ

หมายถึง

ถ้อยคำหรือข้อความที่สื่อถึงเรื่องทางเพศของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมฝรั่งเศสทั้งลักษณะตรงไปตรงมาและไม่ตรงไปตรงมา

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การศึกษาและรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อใหม่
 - 1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาเฉพาะกลุ่ม
 - 1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของสื่อ
 - 1.4 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพและการสื่อสาร
 - 1.5 รวบรวมข้อมูลในลักษณะรูปภาพและข้อความที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจ สมาคมนิยมฝรั่งล่า ซึ่งเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม - มิถุนายน พ.ศ. 2561
 - 1.6 นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และแบ่งกลุ่มข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 วิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า
 - 2.2 วิเคราะห์การใช้ภาษาของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า
 - 2.3 วิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า
 - 2.4 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในรูปแบบการ ค้นคว้าอิสระ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้เห็นองค์ประกอบและการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า รวมทั้งบทบาทหน้าที่ตลอดจนค่านิยมของเพศหญิงเกี่ยวกับประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยมีดังนี้

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดเรื่องสื่อใหม่

2.1.2 แนวคิดเรื่องภาษาเฉพาะกลุ่ม

2.1.3 แนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่ของสื่อ

2.1.4 แนวคิดเรื่องภาพกับการสื่อสาร

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสื่อสารบนสื่อสังคม

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาเฉพาะกลุ่ม

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊ก

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดเรื่องสื่อใหม่

กาญจนา แก้วเทพ กล่าวว่า สื่อสมัยใหม่ (New Media) นั้นหมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และดิจิทัลซึ่งสามารถกระจายข่าวสารไปได้อย่างรวดเร็วและกว้างไกล ตัวอย่างเช่น ไมโครอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมต่างๆ ที่ได้รวมเอาเสียง ข้อความ และภาพไว้ในสื่อเดียวกัน (กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล, 2555: 11)

นิคม ชัยขุนพล กล่าวว่า สื่อใหม่ หมายถึง สื่อดิจิทัลที่มีความหลากหลายของสื่อในตัวเอง และมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ได้ เพื่อใช้ในการส่งข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย ทั้งเฉพาะบุคคลและเครือข่าย (กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล, 2555: 266)

สมสุข หินวิมาน ให้ความหมายของสื่อใหม่ไว้ว่า เป็นการพิจารณาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในเทคโนโลยีของสื่อตั้งแต่ราวทศวรรษ 1970 เมื่อมีการเริ่มผสมผสาน “ระบบโทรคมนาคม” (telecommunication system) ให้เข้ากับ “ระบบสารสนเทศ” (information system) โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต ระบบเครือข่ายใยแมงมุม ฯลฯ “สื่อแบบใหม่” นี้บางครั้งภาษาอังกฤษก็เรียกว่า “Telematic media” (สมสุข หินวิมาน, 2558: 238)

ดังนั้นสื่อใหม่จึงหมายถึง การผสมผสาน ระบบโทรคมนาคม กับ ระบบสารสนเทศ ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างอินเทอร์เน็ต ที่สามารถแพร่กระจายข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวาง ตรงกลุ่มเป้าหมาย และไร้ข้อจำกัดเนื่องจากความอิสระของรูปแบบจึงเกิดการรวมตัวกันของบุคคลที่สนใจในเรื่องเดียวกันเข้ามาพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการแสดงออกทางความคิดอย่างง่ายดาย อิสระเสรีและไร้พรมแดน

สื่อแบบใหม่เปรียบเสมือนเป็นชุมชนเสมือนจริง กล่าวคือ เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถสื่อสารกันได้อย่างไม่จำกัดหัวข้อ จะเห็นได้จากการเกิดพื้นที่สนทนา เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมือง หรือเรื่องเพศ เป็นต้น ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการระบุความเป็นตัวตนที่แท้จริงของผู้ส่งสารและผู้รับสารได้อีกด้วย

สมสุข หินวิมาน (2558) ได้อ้างตามทฤษฎีของ เดนิส แมคควอล (MxQuail, 2000) โดยจำแนกรูปแบบของสื่อใหม่ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

- 1) สื่อใหม่ที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นรูปแบบการสนทนาในระดับปัจเจกบุคคล เช่น อีเมล ซึ่งปัจจุบันขยายขอบเขตการใช้งานออกไปมากกว่าเพียงสถานที่ทำงาน
- 2) สื่อแบบใหม่ที่มีปฏิริยาตอบโต้กลับได้ทันที เป็นลักษณะการสื่อสารตอบโต้กลับ ซึ่งรวดเร็ว

3) สื่อแบบใหม่ที่ค้นหาข้อมูลข่าวสาร ระบบเครือข่ายใยแมงมุมหรือ (world wide web/www) เปรียบเสมือนเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่ที่เก็บรวบรวมข้อมูลและข่าวสารและง่ายต่อการเข้าถึงเพียงเชื่อมต่อกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์

นอกจากนี้ กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล (2555) ได้อ้างตามทฤษฎีของ R.K. Logan, 2010 โดยนำเสนอคุณลักษณะของสื่อใหม่ไว้ทั้งสิ้น 15 คุณลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1) สื่อใหม่เป็นการสื่อสารสองทาง (two-way communication) คือสิ่งที่เอื้ออำนวยให้เกิดการสื่อสารแบบสองทางโดยผู้รับสารสามารถมีปฏิริยาต่อทั้ง ตัวข่าว และ ผู้ผลิตหรือผู้ส่งสาร

2) สื่อใหม่ง่ายต่อการเข้าถึงและการแพร่กระจายสารสนเทศ กล่าวคือ สื่อใหม่ สามารถเข้าถึงและรู้เท่าทันสื่อ ด้วยเครื่องมือช่วย เช่น hypertext search engine www. เป็นต้น

3) สื่อใหม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง ด้วยความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับสารสนเทศได้อย่างไร้ข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่ทำให้สื่อใหม่เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีรูปแบบทั้งข้อความ เสียง รูปภาพและคลิปวิดีโอ ที่เป็นส่วนช่วยให้เกิดความน่าสนใจและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ในฐานะเส้นทางแห่งในการแสวงหาความรู้อีกเส้นทางของทุกคนในสังคม

4) สื่อใหม่มีการวางตัวในแนวเดียวกันและเอื้อต่อการบูรณาการ เนื่องจากสื่อใหม่เป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ทักษะต่างๆแล้วยังสามารถเป็นพื้นที่ที่ก่อให้เกิดการรวมตัวของความสามารถดังกล่าวได้อีกด้วย เช่น การนำความสามารถทางด้านอาหารมานำเสนอบนเว็บไซต์หรือการเขียน blog ก็สามารถเป็นการผสมผสานความรู้เดิมเข้ากับทักษะใหม่ของการใช้สื่อใหม่

5) สื่อใหม่เอื้อต่อการสร้างชุมชน การเกิดกลุ่มคนเพื่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนในหัวข้อที่น่าสนใจโดยไร้ข้อจำกัดทางเวลาและสถานที่หรือที่เรียกว่า Computer-mediated community ซึ่งเป็นคุณสมบัติหนึ่งของสื่อใหม่

6) สื่อใหม่มีลักษณะที่ง่ายต่อการเคลื่อนย้าย พกพาได้สะดวก เล็กกะทัดรัด

7) สื่อใหม่มีลักษณะที่หลอมรวม ทั้งทางด้านของสื่อซึ่งเป็นส่วนประสานสื่อหลายๆ แบบเข้ามาไว้ในเครื่องมือเพียงชิ้นเดียว นอกจากนั้นยังเป็นการหลอมรวมกันในทางธุรกิจ กล่าวคือ การที่สื่อใหม่มีหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแต่ขณะเดียวกันก็แฝงโฆษณาเข้าไปร่วมกับข้อมูลข่าวสารนั้นด้วย

8) สื่อใหม่มีลักษณะปฏิบัติงานร่วมกันได้ เป็นความสามารถที่กว้างขวางและสามารถร่วมกันได้ทั้งเทคนิคไปจนกระทั่งถึงสังคม การเมือง หรือองค์กร

9) สื่อใหม่มีความสามารถที่จะประมวลเนื้อหาจากหลายแหล่งมาไว้รวมกัน

10) สื่อใหม่เพิ่มความหลากหลายเพิ่มทางเลือกและ Longtail ด้วยลักษณะของสื่อใหม่ที่เอื้ออำนวยแก่ทุกเพศ ทุกวัย จึงเกิดการความหลากหลายทางรสนิยม และนำมาซึ่งการค้าขายที่ไร้ข้อจำกัดทางด้านเวลา เพราะพื้นที่ของสื่อใหม่ไม่มีการกำหนดเวลาและรสนิยมที่ชัดเจน จึงเอื้ออำนวยต่อทางเลือกและ Longtail ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

11) การหวนคืนกลับมาประสานกันครั้งใหม่ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผู้รับสารและผู้ส่งสารนั้นสามารถเป็นตัวควบคุมเนื้อหาสารได้เอง จึงเป็นส่วนที่เอื้ออำนวยให้ทุกคนสามารถเป็นศิลปิน ดารา นักร้อง ฯลฯ รูปแบบการสื่อสารจึงกระจายอำนาจออกไปโดยเฉพาะในแง่การเป็นผู้ส่งสารออกไปอย่างกว้างขวาง โดยที่ผู้รับสารหรือผู้ใช้สื่อเป็นผู้ที่สร้างขึ้นและเผยแพร่ไปยังเว็บไซต์ต่างๆ

12) สื่อใหม่มีลักษณะส่งเสริมการรวมกลุ่มกันทางสังคมและการร่วมมือกันทางไซเบอร์ แม้กระทั่งบุคคลที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตาม การเกิดวัฒนธรรมแบบบริมิกซ์ กล่าวคือ เกิดการนำเสนอทางความคิดที่ถูกปิดซ่อนเร้นของคนธรรมดาสามัญได้นำเสนอออกมา

13) การเกิดวัฒนธรรมแบบบริมิกซ์ (Remix Culture) เป็นการนำเนื้อหาของสื่อใหม่มาดัดแปลง เพิ่มเติม จนเกิดเป็นวัฒนธรรมแบบบริมิกซ์

14) สื่อใหม่คือการเปลี่ยนจาก “ผลผลิต” (product) มาสู่ “บริการ” (service)

15) สื่อใหม่เป็นสื่อที่อนุญาตให้ผู้รับสารเป็นผู้เปลี่ยนแปลงเนื้อหา สื่อใหม่สามารถทำให้ผู้รับสารซึ่งสำหรับสื่อมวลชนแบบเดิมนั้นผู้รับสารไม่สามารถเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้ แต่ในแนวทางของสื่อใหม่แล้วผู้รับสามารถเปลี่ยนแปลงและปรุงแต่งเนื้อหาได้

ดังนั้น สื่อใหม่จึงมีคุณลักษณะ ที่แปลกใหม่เมื่อเทียบกับสื่อแบบเดิม เป็นการสร้างความครบถ้วนที่เข้ามาเพิ่มเติมความสมบูรณ์ให้แก่คุณลักษณะจากสื่อแบบเดิม นอกจากนั้นสื่อใหม่ยังมี

ลักษณะเด่นในเรื่องของการสื่อสารแบบสองทางอีกทั้งเป็นระบบเครือข่ายที่ไร้ข้อจำกัดทางด้านเวลาและพื้นที่ การก้าวเข้ามาของสื่อใหม่ทำให้รูปแบบการสื่อสารถูกเปลี่ยนแปลง

ประเภทของสื่อใหม่

ประเภทของสื่อใหม่ คือ รูปแบบเนื้อหาแบบดิจิทัลที่พบเห็นในปัจจุบัน และมีแนวโน้มว่าจะมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต โดยสื่อใหม่แต่ละประเภทมีความโดดเด่นและแตกต่างกันตามประโยชน์และวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อประเภทสื่อใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้ (ปิยะพร เขตบรรพต, 2553: 9)

- 1) เว็บไซต์ (Web site)
- 2) อินเทอร์เน็ต (Internet)
- 3) อีเมล (E-mail)
- 4) เทคโนโลยีสำหรับอุปกรณ์พกพาหรือแพลตฟอร์มเคลื่อนที่ (Mobile Platform)
- 5) วิดีโอเกม และโลกเสมือนจริง
- 6) ซีดีรอมมัลติมีเดีย
- 7) ซอฟต์แวร์
- 8) บล็อกและวิกิพีเดีย
- 9) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)
- 10) ผู้ให้บริการสารสนเทศ
- 11) โทรศัพท์มือถือ
- 12) อุปกรณ์พกพาหรืออุปกรณ์เคลื่อนที่ เช่น โทรศัพท์มือถือ พีดีเอ พอดแคสต์
- 13) นวนิยายแบบข้อความหลายมิติ (Hypertext fiction)

ปิยะพร เขตบรรพต (2553) ได้อ้างตามทฤษฎีของ Boyd & Eilliso เกี่ยวกับเว็บเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network Sites : SNS) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้ปัจเจกบุคคลได้กระทำการต่างๆ ดังนี้

- 1) สร้างข้อมูลส่วนตัวบนพื้นที่สาธารณะ หรือ กึ่งสาธารณะภายในขอบเขตของระบบ
- 2) เชื่อมต่อรายการต่างๆ ของผู้ใช้ ซึ่งยอมให้มีการแบ่งปันข้อมูลไปยังบุคคลต่างๆ
- 3) สามารถเข้าชมและกำหนดสิทธิ์การเยี่ยมชมรายการเชื่อมของบุคคลอื่นภายในระบบได้ และการตั้งชื่อในการเชื่อมต่อของกลุ่มข้อมูลเหล่านี้จะมีความหลากหลาย ดังนั้น สื่อสังคมจึงมีความพิเศษตรงที่สามารถเชื่อมบุคคลต่างๆ ในสังคมเข้ามารวมทำกิจกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในรูปแบบเว็บไซต์ โดยไม่จำกัดกลุ่มผู้ใช้ ทุกเพศทุกวัยสามารถเข้าใช้บริการดังกล่าวได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลากหลายกิจกรรมก็ตาม

เว็บเครือข่ายสังคมมีการพัฒนาลักษณะหน้าตาในหลายรูปแบบ แต่สิ่งที่เป็นแกนหลักประกอบ ข้อมูลส่วนตัวที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งแสดงการเชื่อมต่อรายการของเพื่อนที่เป็นผู้ใช้งานของระบบเดียวกัน ข้อมูลส่วนตัวจะเป็นหน้าที่แยกออกมาชัดเจนที่ทำให้บุคคลสามารถกรอกข้อมูลสถานะของตนได้ การมีปฏิสัมพันธ์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นองค์ประกอบหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือมากกว่านั้น ซึ่งผู้ใช้สามารถส่งข้อความ หรือแบ่งปันรูปภาพและวิดีโอไปสู่ผู้ใช้คนอื่นๆ ได้ โดยบางเว็บไซต์ยังสนับสนุนให้สามารถเชื่อมต่อเข้ากับโทรศัพท์มือถือเพื่อความสะดวกสบายของผู้ใช้ เช่น มายสเปซ (My Space) ไซเวิลด์ (Cyworld) และเฟซบุ๊ก (facebook) เป็นต้น

เฟซบุ๊ก (Facebook)

เฟซบุ๊ก (Facebook) คือ เว็บสังคมออนไลน์ ที่เปิดให้ทุกคนได้ร่วมแบ่งปันความคิดเห็น แสร่ความรู้สึก และนำเสนอไลฟ์สไตล์ของตัวเอง (ปวีณา มีป้อง ภาวรัญชนรัตน์ ภู่วิจิตร และพิจารณี สวัสดิ์นันทน์, 2554: 19) เฟซบุ๊กถูกพัฒนาโดย Mark Zuckeburg ซึ่งมีแนวคิดมาจากการดัดแปลงหนังสือรุ่นที่มีเพียงรูปภาพและข้อความ เข้าสู่สื่อสังคมได้รับความนิยมอย่างมาก

ส่วนประกอบที่สำคัญของเฟซบุ๊ก

เฟซบุ๊กมีการออกแบบและพัฒนาโปรแกรมเสริมและระบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนให้ผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านเว็บไซต์ อย่างไรก็ตามส่วนประกอบของเฟซบุ๊กสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนหลักที่สำคัญ ประกอบไปด้วย

1) ข้อมูลส่วนตัว (profile)

เป็นหน้าหลักที่จะบ่งบอกความเป็นตัวตนของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญต่างๆ ดังนี้ ข้อความ (inbox) รายการ (friend) แชต (chat) โฆษณา (ads) การตั้งค่าความเป็นส่วนตัว (privacy setting) เฟซบุ๊กแฟนเพจ (Facebook Fanpage)

2) แอปพลิเคชัน (application)

เป็นส่วนประกอบเสริมที่เพิ่มเติมจากการใช้งานในเมนูหลัก ประกอบด้วย ส่วนสำคัญเช่น รูปภาพ (photo) วิดีโอ (video) ลิงค์ (links) กลุ่ม (group) กิจกรรมเหตุการณ์ (events) ของขวัญ (gift) เป็นต้น

3) ฟีเจอร์ (feature)

เป็นส่วนที่ทำให้ผู้ใช้งานมีความสะดวกต่อการใช้งานได้ทั้งภายในและภายนอกเว็บ ทั้งส่วนของการแสดงผล (News feed) การใช้ผ่านมือถือ และการแชร์ข้อมูล (share) (มุสตี ดอกพรม, 2558: 12)

เฟซบุ๊กแฟนเพจ

เฟซบุ๊กได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากผู้ใช้งานสามารถนำเสนอตัวตนเผยแพร่เรื่องราวที่เป็นเรื่องส่วนตัวผ่านตัวกลางโดยลักษณะการเผยแพร่เรื่องราวต่างๆ ทั้งเรื่องส่วนตัวและความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ นอกจากการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อพูดคุย แลกเปลี่ยนข่าวสาร ทั้งในรูปแบบข้อความ รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอก็ตาม ผู้ใช้ยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรม อย่างการเล่นเกมส์และกิจกรรมต่างๆ เพื่อความบันเทิงผ่านแอปพลิเคชันบนเฟซบุ๊ก

เฟซบุ๊กได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้นเนื่องจากผู้ใช้สามารถนำเสนอตัวตนเผยแพร่ประวัติส่วนตัว ความเป็นตัวเอง และเรื่องราวของตนผ่านเว็บไซต์ดังกล่าว นอกจากนี้ยังสามารถเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายเพื่อพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น โพสต์รูปภาพหรือคลิปวิดีโอเล่นเกมส์แบบกลุ่ม รวมทั้งยังสามารถทำกิจกรรมอื่นๆ ผ่านแอปพลิเคชันเสริมที่มีอยู่อย่างมากมาย นอกจากนี้เฟซบุ๊กได้นำเครื่องมือจัดการควบคุมข้อมูลที่ใช้ในการแบ่งปันในสื่อสังคมแห่งนี้ โดยผู้ใช้สามารถกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นส่วนบุคคลได้ เรียกว่า My profile และการจัดทำสำหรับองค์กรหรือตราสินค้า (branding) ที่เรียกว่าเฟซบุ๊กแฟนเพจ

เฟซบุ๊กแฟนเพจ คือ เว็บไซต์ฟรีในเฟซบุ๊กที่ผู้ใช้เฟซบุ๊กสามารถสร้างเองได้และสามารถใช้ประโยชน์ได้ตามต้องการ รวมถึงการใช้ในเชิงพาณิชย์ด้วย จะใช้เป็นร้านค้าออนไลน์ เว็บไซต์ส่วนตัว หรือใช้เป็นเว็บไซต์ขององค์กรหรือบริษัทส่วนตัวก็ได้ คุณสมบัติของเฟซบุ๊กแฟนเพจจะเหมือนเว็บไซต์ทั่วไป คือเผยแพร่ต่อสาธารณะและผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วไป สามารถดูเฟซบุ๊กแฟนเพจได้เหมือนกับการดูเว็บไซต์ แต่จะไม่สามารถใช้เครื่องมือของเฟซบุ๊กได้ หากไม่ได้ล็อกอินเฟซบุ๊ก การขอเป็นเพื่อนของ เฟซบุ๊กแฟนเพจนั้นๆ ต้องกดไลค์ (Like) หรือ กดถูกใจเฟซบุ๊กแฟนเพจเท่านั้น เมื่อกดไลค์หรือกดถูกใจเฟซบุ๊กแฟนเพจใดๆ ก็จะเป็นสมาชิกของเฟซบุ๊กแฟนเพจนั้นๆ เฟซบุ๊กแฟนเพจสามารถมีสมาชิกได้จำนวนไม่จำกัด และทุกกิจกรรมของเฟซบุ๊กแฟนเพจจะถูกส่งถึงสมาชิกจำนวนหนึ่งทันที จุดเด่นที่น่าสนใจคือการที่สมาชิกทำกิจกรรมในเฟซบุ๊กแฟนเพจ เช่น โพสต์ กดไลค์ กดแชร์ แสดงความคิดเห็น กิจกรรมของสมาชิกจะส่งถึงสมาชิกจำนวนนั้นด้วยทันทีว่าทำอะไร ที่ไหน ทำให้ชื่อเฟซบุ๊กแฟนเพจนั้นผ่านสายตาเพื่อนของสมาชิกด้วยในรูปของข้อความเชื่อมโยง (Link) ทำให้เพื่อนของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสามารถกดไลค์เฟซบุ๊กแฟนเพจหรือคลิกลิงค์เพื่อไปยังเฟซบุ๊กแฟนเพจของท่านได้ จึงนับเป็นการบอกต่อที่ทรงพลังมาก (เกศรินทร์นพรพรณทอง, 2555: 15)

2.1.2 แนวคิดเรื่องภาษาเฉพาะกลุ่ม

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2532: 68) กล่าวว่า ภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นภาษาที่สื่อสารภายในหนึ่งชุมชนภาษา ซึ่งจัดว่าเป็นกลุ่มทางสังคมวัฒนธรรมกลุ่มหนึ่งในประเทศ ลักษณะของภาษาเฉพาะกลุ่มมี 2 ประการ ได้แก่ ประการแรกเป็นภาษาที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มใช้สนทนาตามปกติ ประการที่สองใช้เป็นเครื่องหมายรวมกลุ่มหรือแยกกลุ่มของตนเองจากกลุ่มอื่น

ภาษาเฉพาะกลุ่มแตกต่างกับภาษาที่ใช้เป็นมาตรฐานในสังคม อาจมีการสร้างคำใหม่ การยืม การเปลี่ยนเสียง เปลี่ยนความหมาย เปลี่ยนแปลงคำ (ยุธนา นันทวิธวิภา, 2547: 2) หรืออาจเป็นภาษาที่ พิมพ์(เขียน) ยาก อ่านยาก ซ้ำซ้อน และต้องใช้เวลาในการตีความ (ชวิตรา ตันติมาลา, 2559: 130) ทั้งนี้เพราะภาษาเฉพาะกลุ่มนี้ ต้องการสื่อสารกับผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกัน จำเป็นต้องอาศัยการตีความและประสบการณ์ร่วมกันของคนในกลุ่มจึงสามารถเข้าใจความหมายของสารนั้นๆได้ การใช้ถ้อยคำแสดงความรู้สึกทางเพศที่พบในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่ำก็เช่นเดียวกัน มีลักษณะเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มที่มุ่งสื่อสารกับผู้ที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน จึงมีการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างไปจากภาษาไทยที่สื่อสารในบริบทปกติ

การสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของผู้ใช้ภาษา ได้แก่ เพศ วัย ชชาติพันธุ์ เป็นต้น ภาษาจึงมีความหลากหลายและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ลักษณะ ดาวรัตน์หงษ์ (2527: 21-22)อธิบายสาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางความหมายไว้ 2 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1) สาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

1.1) ความหมายเลือนรางของคำ (Vagueness in Meaning) คือ คำที่มีขอบเขตของความหมายที่ไม่ชัดเจน ทำให้ผู้ใช้คำนั้นเกิดความเข้าใจผิด

1.2) คำที่ไม่มีที่ใช่ หรือไม่ทราบที่มา (Loss of Motivation) คือ คำที่เคยใช้ในสมัยก่อน แต่ปัจจุบันไม่ใช่แล้ว เมื่อมีการนำมากล่าวอ้างทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังไม่เข้าใจความหมาย

1.3) บุคคลขาดความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ (Lack of Knowledge of Meaning) เป็นการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำที่เกิดจากผู้เข้าใจความหมายผิด เพราะขาดความรู้

เมื่อได้ยินผู้อื่นพูดมาหรืออ่านตามที่มีผู้เขียนไว้ ก็นึกความหมายเองตามปริบท แล้วนำคำนั้นไปใช้ให้มีความหมายใหม่

1.4) การต้องการสร้างคำใหม่ (Needs of new word) เป็นการสร้างคำที่เรียกคำที่เกิดขึ้นใหม่ๆ หรือการรับมาจากสังคมอื่น มีทั้งการสร้างคำ การใช้แนวเทียบ การใช้คำทับศัพท์

1.5) คำที่มีความใกล้ชิดกันทางด้านเวลา สถานที่ และอื่นๆ (Metonymy) การเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของคำที่อาจใกล้ชิดกันทางด้านเวลา สถานที่ และอื่นๆ

1.6) คำห้าม (Taboo) คือ คำที่ไม่เหมาะสมจึงมีการเลี่ยงคำให้เป็นมงคล

1.7) คำอุปมา (Metaphor) คือ คำที่ใช้เป็นปกติแก่สิ่งหนึ่งแต่เอาไปใช้กับอีกสิ่งหนึ่ง เพราะเห็นว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันทำให้ความหมายกว้างออก ความหมายย้ายที่ หรือความหมายแคบเข้าก็ได้

1.8) ความเปลี่ยนแปลงทางความหมายที่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ เช่น เกิดจากความบังเอิญ การใช้คำในปริบททำให้คำเกิดความหมายใหม่

2) ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

2.1) ความหมายแคบเข้า (Specialization of Restriction of Meaning) คือ คำซึ่งเดิมมีความหมายรวมหลายอย่าง แต่ต่อมาถูกนำไปใช้ในความหมายอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ

2.2) ความหมายกว้างออก (Generalization or Extension of Meaning) คือ คำซึ่งเดิมมีความหมายเฉพาะอย่างแล้วต่อมานำไปใช้ให้มีความหมายเพิ่มเติม ครอบคลุมถึงคำอื่น

2.3) ความหมายย้ายที่ คือ คำซึ่งย้ายจากความหมายกลางไปเป็นความหมายข้างเคียง ความหมายกลาง ยังคงใช้อยู่แต่ไม่ได้ใช้กันเป็นปกติ คือ ความหมายข้างเคียง

การเปลี่ยนแปลงความหมายในภาษาไทยก่อให้เกิดผล คือ คำบางคำเลิกใช้ เกิดคำใหม่เพิ่มขึ้นในภาษา คำบางคำมีความหมายเพิ่มขึ้นหรือกว้างออก คำบางคำมีความหมายแคบเข้าและคำบางคำมีความหมายย้ายที่

นอกจากนี้ ประยูร ทรงศิลป์ (2526) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงของภาษา ว่ามี 4 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงเสียง คือ การออกเสียงผิดไปจากเดิม ได้แก่ การกลมกลืนเสียง (Assimilation) การผลัดกันของเสียง (Dissimilation) การสับเสียง (Metathesis) การเพิ่มเสียง (Add of sound) การตัดเสียง (Loss of Sound) การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ (Tone Perturbation) และการซ้ำเสียง (Reduplication)

2) การเปลี่ยนแปลงด้านศัพท์คือ ความเปลี่ยนแปลงคำศัพท์ 2 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงเสียงและเปลี่ยนแปลงความหมายโดยการสร้างศัพท์หรือประกอบศัพท์ขึ้นใหม่

3) การเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของศัพท์มี 3 ประเภท คือ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายย้ายที่

4) การเปลี่ยนแปลงด้านการเรียงคำ หรือการเรียงคำเข้ารูปประโยคที่แปลงไปจากภาษา มาตรฐาน โดยอาจได้รับอิทธิพลมาจากภาษาต่างประเทศ หรืออิทธิพลอื่นทำให้รูปแบบของภาษา เปลี่ยนไป

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเกิดขึ้นของสื่อสังคมมีผลต่อการสื่อสารด้วยภาษาภายในสื่อสังคมอย่างมากที่เห็นได้ชัด ได้แก่การก่อให้เกิดภาษาในรูปแบบใหม่ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ภาษาที่เน้นการพิมพ์ผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกว่า “ภาษาไทยเน็ต” อันเนื่องมาจากการพัฒนาของเทคโนโลยีที่มีการสนทนากันด้วยแป้นพิมพ์ และได้ต่อกันอย่างฉับพลันทันที (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554) ลักษณะภาษาในสื่อใหม่จึงไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนทางภาษาพูดหรือภาษาเขียนซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาษาเฉพาะกลุ่ม

2.1.3 แนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่ของสื่อ

สื่อ หมายถึง ตัวกลางที่ทำให้การสื่อสารของมนุษย์เกิดขึ้นได้ และหมายถึงเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อขยายช่องทาง ขอบเขต และระยะเวลาของการสื่อสารออกไป (สมสุข หินวิมาน, 2558: 209) คำว่า สื่อ จึงหมายถึง ตัวกลางที่สามารถเชื่อมโยงบุคคลหรือสิ่งอื่นให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้

หน้าที่ของสื่อ ตามแนวความคิดการสื่อสารมวลชนนั้นกล่าวว่า สื่อ เป็นสิ่งที่เกิดจากการประกอบสร้างและมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของผู้รับสารซึ่งแตกต่างกันออกไป สมสุข หินวิมาน (2558: 242) ได้แบ่งบทบาทหน้าที่ของสื่อออกเป็น 2 ระดับ คือ

1) บทบาทหน้าที่ของ สื่อเชิงสังคม ในสังคมแต่ละสังคมต่างมีความต้องการและมีค่านิยมที่แตกต่างกันออกไปหน้าที่ที่สำคัญของ สื่อ จึงเป็นปัจจัยที่เอื้อให้ความต้องการทางสังคมเหล่านั้นบรรลุเป้าหมายและทำให้ค่านิยมต่างๆได้รับการสืบทอดต่อไป สามารถสรุปบทบาทหน้าที่ของสื่อใหม่เชิงสังคมได้ดังนี้

1.1) บทบาทหน้าที่ในการรายงานข่าวสาร และสภาพสังคม สามารถทำให้ทราบว่าเกิดเหตุการณ์ใดในสังคมขึ้นบ้างอีกทั้งเหตุการณ์ต่างๆเหล่านั้นมีผลกระทบต่อตนเองอย่างไร

1.2) บทบาทหน้าที่ในการประสานวัฒนธรรมของสังคมให้เป็นหนึ่งเดียว สื่อมีหน้าที่เพื่อเชื่อมบุคคลทุกพื้นที่ให้เกิดเอกภาพทางความรู้สึก หากพิจารณาในสมัยก่อนจะมีประเพณีบางอย่าง เช่น การลงแขกเกี่ยวข้าว เพื่อสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ผู้คนภายในหมู่บ้าน

1.3) บทบาทหน้าที่ในการสืบทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง สื่อมีหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมทางความคิดและแบบแผนวิถีชีวิต ซึ่งการสืบทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งเกิดขึ้นผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม

1.4) บทบาทหน้าที่ในการให้ความบันเทิง การสร้างความบันเทิงของสื่อมวลชนนั้นควบคู่ไปกับการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้คนในสังคม

1.5) บทบาทหน้าที่การระดมสรรพกำลัง เป็นการทำหน้าที่ระดมกำลังของผู้รับสารที่ทำโดยสื่อมวลชน เป็นการรณรงค์ให้เกิดความเคลื่อนไหวในสังคม หรือเมื่อสังคมเกิดภาวะวิกฤต

2) บทบาทหน้าที่ของ สื่อ เชิงปัจเจกบุคคล ถือเป็นบทบาทหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงต่อผู้รับสาร ในเชิงปัจเจก เกิดขึ้นเมื่อผู้รับสารมีสภาวะทางสังคมและทางจิตใจที่นำไปสู่ความต้องการบางอย่าง ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยสื่อเป็นผู้ตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับสาร

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อคือ สิ่งที่ใช้เพื่อเป็นส่วนเชื่อมให้สามารถส่งข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นไปสู่บุคคลอื่นได้ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับบุคคลในระดับสังคมและระดับปัจเจก เป็นส่วนที่ช่วยสร้างค่านิยมและลักษณะของการดำรงชีวิตให้แก่บุคคลในทุกระดับ เกิดเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีอิทธิพลต่อการสื่อสาร บทบาทหน้าที่ของสื่อใหม่จึงมีความก้าวหน้าและหลากหลายมากกว่าบทบาทของสื่อในยุคก่อน เนื่องจากคุณลักษณะที่แปลกใหม่และความหลากหลายของสื่อใหม่ส่งผลให้บทบาทหน้าที่ของสื่อเปลี่ยนแปลงไป จากการศึกษาบทบาทหน้าที่ของสื่อแบบเก่าและลักษณะของสื่อใหม่ สามารถสรุปบทบาทหน้าที่ของสื่อใหม่ออกเป็น 10 ประการ ดังนี้

- 1) บทบาทหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารและสภาพทางสังคม ซึ่งทุกคนสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ให้ข่าวสารได้เพียงเชื่อมต่อด้วยระบบอินเทอร์เน็ต
- 2) ประสานหลอมรวมวัฒนธรรมของสังคมให้เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งในปัจจุบันได้เปลี่ยนรูปแบบเป็นการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการเชื่อมวัฒนธรรมระหว่างบุคคลเข้าด้วยกัน
- 3) ทำหน้าที่ย่นระยะเวลาและสถานที่ในการสื่อสารซึ่งสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้บนโทรศัพท์มือถือ หรือคอมพิวเตอร์
- 4) บทบาทหน้าที่สำหรับเป็นพื้นที่ในการสร้างอัตลักษณ์และแสดงความเป็นตัวตนออกสู่โลกภายนอก เนื่องจากสื่อใหม่มีความสามารถในการปกปิดเพศ (genders) บุคลิกภาพ (appearances) รสนิยมทางเพศ (sexual orientation) และลักษณะที่แสดงตัวตนที่แท้จริง รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์ซ้อน (multiple identities) โดยอาศัยรูปแบบต่างๆ ของสื่อใหม่ ทุกคนจึงสามารถเป็นนักแสดง นักร้อง ดารา ฯลฯ กันได้เพียงใช้สื่อใหม่เป็นพื้นที่ในการนำเสนอตัวตนและอัตลักษณ์ดังกล่าว ทุกคนจึงสามารถมีอำนาจในการเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้รับสาร

5) บทบาทหน้าที่ในการเป็นชุมชนเสมือนจริงที่ก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนแปลกหน้าที่มีรสนิยมคล้ายคลึงกัน การเกิดของชุมชนเสมือนจริงก่อให้เกิดการสื่อสารที่เสมือนมีตัวตน เป็นการพบปะสังสรรค์กันระหว่างผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกัน มีความคิด รสนิยมที่เหมือนกัน เกิดการพูดคุยและแลกเปลี่ยนจนเกิดเป็นความผูกพันกันโดยไม่เห็นหน้าซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารแบบสองทางหรือการเกิดปฏิกิริยาตอบโต้ต่อข่าวสาร และ ผู้ส่งสาร

6) บทบาทหน้าที่การระดมสรรพกำลัง เนื่องจากช่องทางที่หลากหลายก่อให้เกิดการรวมตัวและเกิดความเคลื่อนไหวในสังคม ในสถานการณ์สำคัญของสังคมซึ่งสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

7) ทำหน้าที่ช่วยให้ผู้รับสารเข้าถึงและควบคุมการไหลของสารสนเทศ

8) ทำหน้าที่เป็นแหล่งเรียนรู้ซึ่งไร้ขอบเขตและมีปฏิสัมพันธ์กับสารสนเทศอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งยังมีองค์ความรู้ที่หลากหลายมารวมตัวไว้ในที่เดียวกันเป็นการการบูรณาการความรู้และทักษะหลากหลายด้านมาผสมผสาน สื่อใหม่เป็นส่วนที่รวบรวม ประมวลเนื้อหาจากหลายแหล่งเข้ามารวมไว้ด้วยกัน เนื่องจากคุณสมบัติที่ง่ายและ รวดเร็ว ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยในการสืบทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง

9) ทำหน้าที่เป็นช่องทางในการโฆษณาในรูปแบบใหม่ เป็นการนำเสนอข้อมูลไปพร้อมกับการทำธุรกิจ ซึ่งเป็นช่องทางที่ง่ายต่อการเข้าถึงและมีผู้คนที่หลากหลาย

10) บทบาทหน้าที่ในการให้ความบันเทิง สื่อใหม่คือช่องทางสำหรับให้ความบันเทิง สื่อใหม่มีนวัตกรรมที่หลากหลายซึ่งสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อเป็นตัวเลือกในการให้ความบันเทิงให้แก่ผู้รับสาร

บทบาทของสื่อใหม่ดังกล่าวทำให้เห็นว่าสื่อใหม่คือความก้าวหน้าของวิทยาการ ซึ่งมีการพัฒนาและเพิ่มเติมจากสื่อในยุคก่อน มีบทบาทที่มากกว่าการให้ข้อมูลข่าวสาร ประสานหลอมรวมให้เกิดความเป็นเอกภาพ สืบทอดวัฒนธรรม และสร้างความบันเทิง หากแต่ยังเป็นเสมือนเป็นพื้นที่ที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถสื่อสารได้ถึงระดับลึกหรือปกปิด กล่าวคือ สามารถพูดความรู้สึกนึกคิดออกมาได้อย่างตรงไปตรงมาไร้ซึ่งข้อจำกัด โดยสามารถเลือกเปิดเผยหรือปิดบังอำพรางตนเองได้ เช่น การเกิดขึ้นของห้องสนทนาทางการเมือง และการพูดคุยเรื่องเพศอย่าง

เปิดเผย บทบาทดังกล่าวทำให้ผู้คนเกิดความสนใจและเลือกใช้สื่อใหม่เพื่อการติดต่อสื่อสาร และ
ยังไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดพัฒนาการแต่เพียงเท่านี้

2.1.4 แนวคิดเรื่องภาพกับการสื่อสาร

การตีความหมายของภาพนั้นขึ้นอยู่กับผู้ดูซึ่งให้ความหมายแก่ภาพ โดยการให้สีสัน
การติดต่อภาพ ก็จะทำให้ผู้ดูเกิดอารมณ์ เกิดความรู้สึกว่าภาพนั้นๆมีความหมายของภาพ
นอกจากนั้นวัตถุ มุมกล้อง แสง สี การตัดต่อ และการลำดับภาพ ยังส่งผลให้ความหมายของภาพ
แตกต่างกันออกไป

การติดต่อสื่อสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารจำเป็นต้องอาศัยตัวกลางหรือสื่อเข้ามา มีบทบาท
การสื่อสารมวลชนก็เช่นเดียวกันไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ตัวกลาง
ดังกล่าวมีบทบาทที่สำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารออกไปอย่างกว้างขวาง เนื่องจากปัจจุบัน
การสื่อสารแบบไร้ขอบเขตการเผยแพร่และกระจายข้อมูลข่าวสารจึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่าย
เพียงการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต รูปแบบการสื่อสารมวลชนจึงไม่หยุดอยู่เพียงสื่ออย่าง
หนังสือ วิทยุ โทรทัศน์ แต่ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอยู่บนสื่อสังคม ซึ่งรวดเร็ว เข้าถึงทุกกลุ่มบุคคล
และค่าใช้จ่ายยังไม่มากเท่าการสื่อสารมวลชนแบบเก่าอีกด้วย การเผยแพร่สื่อในลักษณะดังกล่าว
ส่วนใหญ่จึงใช้ภาพเข้ามาช่วยเพื่อการสื่อสารเพราะภาพถ่ายมีคุณสมบัติที่ครบถ้วน เป็นส่วนหนึ่ง
ที่สำคัญในการทำหน้าที่สื่อสาร โดยการสื่อสารสามารถใช้ภาพถ่ายเพียงอย่างเดียว หรือมีการ
เขียนข้อความคำอธิบายภาพประกอบไปด้วย

การถ่ายภาพเป็นการประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ตามที่ผู้ถ่ายต้องการจะ
แสดงให้เห็น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแสดงหรือเน้นในส่วนที่สวยงาม ดูดี มีคุณค่า หรือให้เห็น
เฉพาะสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี (กมล ฉายาวัดนะ, 2537: 576) ดังนั้นการถ่ายภาพที่จะ
นำมาใช้เผยแพร่จึงมีขบวนการในการถ่ายที่ประณีต พิถีพิถัน โดยเริ่มจากการเลือกอุปกรณ์ที่ใช้ใน
การถ่าย วัสดุ รวมทั้งความรู้ความสามารถของผู้ถ่ายเพราะองค์ประกอบดังกล่าวเป็นส่วนช่วยให้
การสื่อสารด้วยภาพที่มีประสิทธิภาพและตรงกับเป้าหมายมากที่สุด

การถ่ายภาพบุคคล คือ ภาพที่จำลองตัวจริงของผู้ที่เป็นแบบลงบนแผ่นกระดาษอัดภาพ (ปัทมวดี จารุวรรณ, 2528: 4) ภาพถ่ายบุคคลเกิดขึ้นได้หลากหลายลักษณะ ทั้งการถ่ายภาพบุคคล โดยทั่วไป ได้แก่ ภาพประเภทที่ถ่ายคนโดยที่ผู้ถูกถ่ายไม่ทันตั้งตัวและการถ่ายแบบตั้งใจ หรือที่เรียกว่า ภาพ Portrait การถ่ายภาพ Portrait นั้นเป็นการดึงเอา ตัวจริง ให้ปรากฏ โดยแสดงให้เห็นว่าคนที่ถูกถ่ายนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร โดยการถ่ายภาพที่ต้องการเน้นบุคคล เป็นการถ่ายภาพที่ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์และการแนะนำบุคคล การถ่ายภาพดังกล่าวควรให้เห็นบุคลิกของตัวบุคคล เริ่มตั้งแต่การแต่งกาย เครื่องแต่งกาย กิริยาท่าทาง (กมล ฉายาวัดนะ, 2537: 576) ภาพถ่ายอาจจะเป็นการโพสท์หรือตั้งท่า จัดท่า บางครั้งอาจมีบุคคลอื่นเข้ามาเสริม เพื่อเพิ่มเรื่องราว นอกจากนั้นยังรวมถึงการเลือกมุมกล้องและการจัดองค์ประกอบของภาพเข้ามาช่วยเสริมความมีมิติของภาพได้อีกด้วย

การถ่ายภาพบุคคลมีหลักการหลายด้านเพราะบุคคลแต่ละคนมีลักษณะที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับมุมมองที่ผู้ถ่ายภาพต้องการนำเสนอ สิ่งสำคัญจึงขึ้นอยู่กับทางเลือกวิธีการนำเสนอ โดยแบ่ง ออกเป็นลักษณะต่างๆดังนี้ การเลือกถ่ายภาพเฉพาะส่วน เช่น ใบหน้า ภาพใบหน้าคน แบ่งออกได้เป็น 3 แบบ กล่าวคือ ด้านตรง (Full face) ด้านข้าง (Profile) ใบหน้าขณะทำมุม 3/4 กับกล้อง (Three-quarter face) ซึ่งอยู่กึ่งกลางระหว่างการหันหน้าจากด้านตรงไปด้านข้าง ส่วนการเลือกถ่ายภาพเฉพาะศีรษะและช่วงไหล่ ควรให้เห็นช่วงไหล่ในลักษณะลาดลง แทนที่จะให้ใบหน้าและไหล่ทำมุมตั้งฉากกับกล้อง ซึ่งจะทำให้ภาพมีความรู้สึกหนักกว่าธรรมดาและการเลือกถ่ายภาพแบบครึ่งตัว ค่อนตัว และเต็มตัว นั้นจะเน้นไปในเรื่องของ การนำเสนอกิจกรรมของผู้เป็นแบบ การถ่ายภาพประเภทดังกล่าวจึงจำเป็นต้องอาศัยจินตนาการและความคิดริเริ่มผสมผสานกัน หลักการถ่ายภาพแบบ Portrait มีดังนี้

1) การจัดท่าทางของผู้เป็นแบบ

เนื่องจากการถ่ายภาพมีเพียง 2 มิติ การถ่ายภาพจึงต้องแสดงให้เห็นว่าภาพของผู้ที่ถูกถ่ายนั้นมีชีวิต การจัดท่าทางของผู้ที่ถูกถ่ายจึงเป็นเรื่องสำคัญในการนำเสนอภาพประเภทเน้นบุคคล โดยแบ่งออกเป็นการจัดท่างั้น อาจจำเป็นต้องมีอุปกรณ์เสริม เช่น เก้าอี้ เป็นต้น หากแบบเป็นผู้หญิงภาพในลักษณะการนั่งจะแสดงให้เห็นว่าตัวแบบมีลักษณะบุคคลที่อ่อนหวาน หรือเซ็กซี่ก็ได้ ส่วนเพศชาย ลักษณะการนั่งทำให้เพศชายแสดงความเข้มแข็ง มั่นคง และดูสง่าได้ ส่วนภาพ

ในลักษณะท่ายืน จะทำให้เห็นลักษณะรูปร่างของผู้เป็นแบบได้ชัดเจนซึ่งเป็นการนำเสนอตัวแบบ
ในลักษณะภาพรวม

2) อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ที่พบในภาพถ่ายบ่อยๆ คือเก้าอี้ หรือโต๊ะ ซึ่งถือเป็นอุปกรณ์ประกอบฉากที่มีขนาดใหญ่
อุปกรณ์ขนาดต่อมาคือ อุปกรณ์ขนาดย่อม โดยส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่เพิ่มเข้ามาเพื่อสร้าง
ความสวยงามและสร้างบรรยากาศ เช่น แจกัน และที่เขี่ยบุหรี่ เป็นต้น นอกจากนี้การใช้สิ่งมีชีวิต
เข้ามาเพื่อเพิ่มชีวิตชีวาให้กับภาพได้ด้วยเช่นกัน เช่นการนำเด็กและสัตว์เลี้ยงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง
ของภาพ ก็สามารถทำให้เกิดความรู้สึกในลักษณะอ่อนโยนได้

3) ภาพถ่ายแบบหมู่

การถ่ายภาพบุคคลมากกว่า 1-2 คนขึ้นไป (ปัทมวดี จารูวร, 2528: 68) ภาพหมู่ที่พบเห็น
โดยทั่วไปอันได้แก่ ภาพหมู่ครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูกๆ อายุแตกต่างกันไป
สิ่งสำคัญจึงต้องถ่ายทอดความสัมพันธ์ของคนภายในภาพให้ออกมา และควรหาสมดุลระหว่าง
บุคคลในภาพ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวเพียงแต่อย่าพยายามทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเด่นกว่า
บุคคลอื่นๆภายในภาพ

4) การจัดองค์ประกอบภาพถ่าย

การจัดองค์ประกอบภาพถ่าย เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้ภาพถ่ายมีคุณค่า ซึ่งมีความหมายรวมถึง
ความงดงาม ลงตัวมีประโยชน์ มีแนวคิดที่ดี การจัดองค์ประกอบภาพจึงแตกต่างจากการเขียน
ภาพบนเฟรม เนื่องจากผู้ถ่ายไม่สามารถเพิ่มสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงมาในภาพได้ หากแต่เป็นการ
“เลือก-ตัด-เพิ่ม” ในสิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ คัดสรรคือนำมาองมากยิ่งขึ้นก่อนกดชัตเตอร์
การจัดองค์ประกอบของภาพจำเป็นต้องเข้าใจหลักการเบื้องต้น และคุณสมบัติของอุปกรณ์
รวมทั้งเรื่อง แสง สี อุปกรณ์ มุมกล้อง (Camera Angle) (เอกนถน บางท่าไม้, 2556: 35)

5) มุมมองของภาพ

มุมกล้องมีความสำคัญที่จะส่งผลต่อการสื่อสารของช่างภาพ ซึ่งมุมมองของการตั้งมุมกล้องจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป โดยมุมกล้องสามารถให้ความรู้สึกได้ทั้งสิ้น 3 ระดับ ได้แก่ (เอกนถน บางท่าไม้, 2556: 35)

5.1) ภาพระดับสายตา (Eye Level Shot) ภาพระดับสายตาถ่ายโดยตั้งกล้องถ่ายภาพที่ขนานในระนาบเดียวกันกับ Subject โดยภาพดังกล่าวให้ความรู้สึกแทนลักษณะของมนุษย์แบบปกติ ใช้สำหรับถ่ายทอดเรื่องราวที่พบเห็นโดยทั่วไป

ภาพที่ 3 ภาพระดับสายตา (Eye Level Shot)

5.2) ภาพมุมต่ำ (Low Angle Shot) เป็นภาพที่มีการตั้งกล้องถ่ายในตำแหน่งต่ำกว่าวัตถุ บางครั้งเรียกว่าภาพแบบ Ant Eye View (มุมมองของมด) ซึ่งภาพในมุมต่ำจะให้ตัวแบบหรือวัตถุ (Subject) มีความสูงใหญ่ มีอำนาจ สง่าผ่าเผย มีพลัง เช่น ภาพตึกสูง ภาพเจดีย์ ภาพผู้บริหาร เป็นต้น

ภาพที่ 4 ภาพมุมต่ำ (Low Angle Shot)

5.3) ภาพมุมสูง (High Angle Shot) เป็นภาพที่เกิดจากการตั้งกล้องถ่ายในตำแหน่งสูงกว่าวัตถุ หรือยกกล้องสูงกว่าตัวผู้ถ่ายแล้วกดมุมลงมาบางครั้งเรียกว่าภาพแบบ Bird Eye View (มุมมองของนก) ซึ่งภาพในมุมสูงจะให้ความรู้สึกของตัวแบบหรือวัตถุ (Subject) ที่ถูกบันทึกมีความต่ำต้อย ไม่มีอำนาจ นอกจากนี้ภาพถ่ายในลักษณะดังกล่าวสามารถเก็บรายละเอียดได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 5 ภาพมุมสูง (High Angle Shot)

6) การจัดฉาก

ฉากหน้าและฉากหลัง (Foreground and Background) การถ่ายภาพ ผู้ถ่ายจะเน้นการโฟกัสภาพที่วัตถุ เพื่อนำเน้นให้เป็นจุดเด่นจากการจัดองค์ประกอบภาพ สามารถแบ่งระยะของการถ่ายภาพออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ฉากหน้าของวัตถุและฉากหลังของวัตถุ (เอกนถน บางท่าไม้, 2556: 35-38)

6.1) ฉากหน้า (Foreground) เป็นส่วนช่วยในการเพิ่มระยะให้กับภาพและยังช่วยสร้างมิติให้กับภาพได้อีกด้วย ฉากหน้าที่เน้นความชัดจะช่วยบอกเล่าเรื่องราว ช่วยจูงใจนำสายตาไปสู่ตัวแบบหรือวัตถุ (Subject) ซึ่งฉากหน้าที่เน้นความคมชัดจะช่วยอธิบายเรื่องราวได้อย่างดี ส่วนฉากหน้าที่ไม่เน้นความคมชัด สามารถทำให้ตัวแบบหรือวัตถุ (Subject) ดูเด่นมากยิ่งขึ้น

6.2) ฉากหลัง (Background) ฉากหลังเป็นส่วนช่วยบอกเรื่องราวภายในภาพเนื่องจากสามารถบ่งบอกได้ว่าวัตถุนั้นอยู่บริเวณใด หากเลือกฉากหลังดีก็จะสามารถสร้างบรรยากาศในการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างดีและภาพก็จะมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ฉากหลังที่เน้นความคมชัด หมายถึง การสื่อความหมายให้เห็นถึงบรรยากาศของเรื่องราวที่กำลังนำเสนอ เหมาะสำหรับภาพสารคดีและวิหิตทัศน์ ภาพสถาปัตยกรรม ส่วนฉากหลังที่ไม่เน้นความคมชัด เป็นภาพที่ต้องการเน้นให้เห็นเฉพาะตัวแบบหรือวัตถุ (Subject) ที่ต้องการนำเสนอ ส่วนใหญ่เน้นการถ่ายภาพบุคคลหรือภาพที่ต้องการเน้นวัตถุเฉพาะ

7) ขนาดและระยะของภาพ (Picture Size)

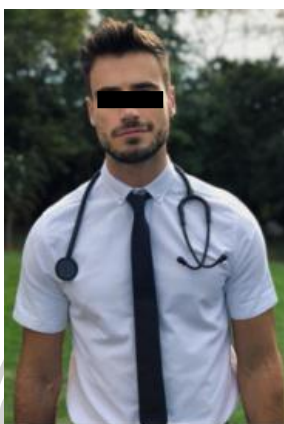
ขนาดและระยะของภาพจะช่วยสร้างเรื่องราวต่างๆของภาพได้เป็นอย่างดี โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ระยะดังนี้

7.1) ภาพระยะไกล (Long shot) เป็นภาพที่ให้ความรู้สึกกว้างมาก ตัวแบบหรือวัตถุ (Subject) มีขนาดเล็ก เหมาะสำหรับภาพวิหิตทัศน์ ภาพสถาปัตยกรรม ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย

ภาพที่ 6 ภาพระยะไกล (Long shot)

เป็นภาพที่ตัวแบบหรือวัตถุมีขนาดประมาณบุคคลครึ่งตัว เพื่อต้องการให้เห็นรายละเอียดของวัตถุที่ชัดและยังเห็นฉากหลังเพื่อบอกเรื่องราวเหมาะสำหรับถ่ายภาพเหตุการณ์กิจกรรมต่างๆ

ภาพที่ 7 ภาพระยะกลาง (Medium shot)

7.2) ภาพระยะใกล้ (Close up shot) เป็นภาพที่เน้นวัตถุที่ต้องการถ่ายโดยตรง แสดงรายละเอียดของวัตถุอย่างชัดเจน ตัวแบบหรือวัตถุ (Subject) มีขนาดใหญ่ ไม่เน้นเรื่องการเล่าเรื่องราว

ภาพที่ 8 ภาพระยะใกล้ (Close up shot)

7.3) ภาพระยะใกล้มาก (Extreme close up shot) เป็นระยะที่ต้องการเน้นวัตถุให้มีขนาดใหญ่เป็นพิเศษ เหมาะสำหรับการถ่ายภาพวัตถุที่มีขนาดเล็กมาก (เอกนถน บางท่าไม้, 2556: 42-45)

ภาพที่ 9 ภาพระยะใกล้มาก (Extreme close up shot)

ดังนั้นการสื่อความหมายเพื่อการถ่ายภาพ คือ การสื่อความหมายของตัวผู้นำเสนอ เป็นการนำเสนอแนวคิด เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจวัตถุประสงค์ของภาพถ่ายนั้นๆ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ เนื้อหา (Concept) ภาพถ่ายควรมีการแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวที่สามารถดูแล้วเข้าใจ สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น นอกจากนี้เรื่องราวของภาพแล้วการนำเสนอความรู้สึก (Feeling) และอารมณ์ (Emotion) ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญเพราะความรู้สึก (Feeling) และอารมณ์ (Emotion) มีผลต่อการรับรู้ของผู้ประสบพบเห็น ส่วนสำคัญอีกประการที่เป็นตัวช่วยเสริมให้เกิดเรื่องราวแก่ภาพถ่าย ได้แก่ บรรยากาศ (Atmosphere) โดยบรรยากาศจะเป็นส่วนช่วยเพิ่มรายละเอียดบรรยากาศสามารถสร้างขึ้นเพื่อให้กลมกลืนกันกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอภายในภาพ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสื่อสารบนสังคมออนไลน์

ปาไลตา ผลประดับเพชร (2555) ศึกษาเกี่ยวกับ “การปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาแคมฟร็อกในภาษาไทย: กรณีศึกษาห้องสนทนาในโซน 18+” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารและศึกษากลวิธีทางภาษาที่ผู้เล่นทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงใช้ในการสื่อสารภายในห้องสนทนาแคมฟร็อกโซน 18+ จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา พบว่ากลวิธีทาง

ภาษาที่ผู้เล่นฝ่ายชายใช้ในการสื่อสารในห้องสนทนา แคมฟร็อกในโซน 18+ สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลวิธีตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1. กลวิธีการสั่ง 2. กลวิธีทำให้ผู้ฟังรู้สึกดี และ 3. กลวิธีทำให้ผู้ฟังไม่พอใจ สำหรับกลวิธีคำสั่งสามารถแบ่งย่อยได้เป็น 2 กลวิธี ได้แก่ การสั่งโดยตรง และการสั่งโดยอ้อม กลวิธีทำให้ผู้ฟังรู้สึกดี สามารถแบ่งย่อยได้เป็น 4 กลวิธี ได้แก่ การชม การแสดงความรัก การแสดงความสนใจ และการแสดงความเป็นห่วง ส่วนกลวิธีทำให้ผู้ฟังไม่พอใจ สามารถแบ่งย่อยได้เป็น 3 กลวิธี ได้แก่ การปรามาส การตี และการขู่ ส่วนกลวิธีทางภาษาที่ผู้เล่นฝ่ายหญิงใช้ในการโต้ตอบกลวิธีคำสั่ง มี 4 กลวิธี ได้แก่ 1. กลวิธีปฏิเสธคำสั่ง 2. กลวิธีตอบรับหรือสนองคำสั่ง 3. กลวิธีการต่อรอง และ 4. กลวิธีการตอบกลับที่สร้างไม่เข้าใจเจตนา กลวิธีทางภาษาที่ผู้เล่นฝ่ายหญิงใช้ในการโต้ตอบ กลวิธีทำให้ผู้ฟังรู้สึกดี มี 3 กลวิธี ได้แก่ 1. กลวิธีปฏิเสธ 2. กลวิธีตอบรับ และ 3. กลวิธีการต่อรอง ส่วนด้านกลวิธีทางภาษาที่ผู้เล่นฝ่ายหญิงใช้ในการโต้ตอบกลวิธีทำให้ผู้ฟังไม่พอใจ มี 2 กลวิธี ได้แก่ 1. กลวิธีการต่อต้าน 2. กลวิธีการยอมรับซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า กลวิธีทางภาษาที่ผู้เล่นใช้ในการโต้ตอบกันมีหลายกลวิธี ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า "แคมฟร็อก" เป็นพื้นที่ที่ทำให้เกิดการสื่อสารรูปแบบเฉพาะซึ่งขัดแย้งกับวัฒนธรรมการสื่อสารทั่วไป และวัฒนธรรมของสังคมไทยอย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้เพราะองค์ประกอบการสื่อสาร โดยเฉพาะบรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมเหตุการณ์เอื้อให้เป็นเช่นนั้น

ณัฐณ กิตติพนธ์ชัย (2558) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาสารและการตอบสนองบนเพจเฟซบุ๊กท่องเที่ยวกรณีศึกษาเพจเฟซบุ๊กเว็บ Chillpainai” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาแบบแผนการนำเสนอเนื้อหาบนเพจเฟซบุ๊กของเว็บไซต์ Chillpainai 2. เพื่อศึกษาปฏิริยาตอบกลับของผู้รับสารต่อการนำเสนอเนื้อหาบนเพจเฟซบุ๊กของเว็บไซต์ Chillpainai ผลการศึกษาพบว่า ประเภทเนื้อหาทางเพจนำเสนอเรื่องที่พบบ่อยที่สุด ส่วนปฏิริยาตอบกลับพบว่าเนื้อหาประเภทคำคมมีค่าเฉลี่ย Engagement มากที่สุด ด้านวัตถุประสงค์การสื่อสารพบว่ามีความสอดคล้องกันทั้งเรื่องจำนวนและปฏิริยาตอบกลับคือใช้วัตถุประสงค์เพื่อให้ความรอบรู้มากที่สุด กลยุทธ์การสร้างและตรึงความสนใจทางเพจเลือกใช้กลยุทธ์แบบการกระทำคือนำเสนอเนื้อหาที่ดูน่าสนใจหลาย ๆ แบบ ส่วนปฏิริยาตอบกลับของผู้รับสารที่มีต่อการใช้กลยุทธ์แบบความเป็นจริงมากที่สุดคือใช้รูปภาพหรือเปรียบเทียบ ทำให้เห็นภาพตามวัตถุประสงค์เดียวกัน

ส่วนภาษาและลีลาการเขียนจะเน้นเรื่องความถูกต้อง ชัดเจนมากที่สุด รวมถึงผู้รับสารก็มี ปฏิกริยาตอบกลับต่อการใช้เทคนิคนี้มากที่สุดเช่นเดียวกัน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์

กานต์รวี ชมเชย (2556) ศึกษาเรื่อง “ภาษาไทยเน็ต : ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต” งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาไทยเน็ตที่ปรากฏในปี 2555-2556 และการปรากฏภาษาไทยเน็ตในภาษาสื่อมวลชนและวรรณกรรม รั้ววิทยุรุ่นใหม่จากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย ในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน ผลการศึกษาพบว่า ภาษาไทยเน็ตเป็นวิธภาษาใหม่ของภาษาไทยที่เกิดขึ้นได้เกิดจากการผสมผสานระหว่างภาษาเขียนและภาษาพูด แต่เกิดขึ้นในฐานะภาษาที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในการสื่อสารกันผ่านหน้าจอกอมพิวเตอร์ด้วยการพิมพ์ จำแนกได้ 6 ลักษณะ 1. การแปรด้านการสะกดคำ 2. การพิมพ์แบบพิเศษ 3. การใช้สัญลักษณ์ 4. การสร้างคำใหม่ 5. การใช้เครื่องหมาย และ 6. การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย

พัทนันท์ เต็ดแก้ว (2559) “ศึกษาเกี่ยวกับภาษาและรูปแบบการสื่อสารในแฟนเพจ ทูทหัวของบ่าว” งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาภาษาและรูปแบบการสื่อสารของแฟนเพจ ทูทหัวของบ่าว จากผลการวิจัยพบว่าภาษาแฟนเพจมักเข้าข่ายการบรรยายโวหารมากที่สุด ส่วนในการวิเคราะห์การใช้ภาษาภาพพจน์ พบว่ามีการใช้นามนัยมากที่สุด รองลงมาเป็นบุคลาธิษฐาน อีกทั้งเจ้าของ แฟนเพจมักนำเสนอตัวตนต่อสังคมในรูปแบบการสื่อสารด้านแสดง ความใส่ใจและการแสดงความเป็นตัวตนมากที่สุด สำหรับการวิเคราะห์รูปภาพในแฟนเพจผู้วิจัยพบว่า รูปภาพส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นภาพลักษณ์และภาพที่มองเห็นมากที่สุด รองลงมาคือภาพ ดัชนีที่แมวแสดงพฤติกรรม หรือภาพลักษณ์เฉพาะตัวที่บ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ กับอีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องอาศัยความเป็นเหตุเป็นผล จึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาเฉพาะกลุ่ม

ยุทธนา นันทวีธวีภา (2547) ศึกษาเกี่ยวกับ “ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์” งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์การใช้ภาษาเกย์ที่แสดงวัฒนธรรมการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในด้านการใช้เสียง การใช้คำ และการใช้สำนวน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เกย์ที่อยู่ในกลุ่มที่สนิทกันมีวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างจากภาษาทั่วไป 3 วิธี คือ 1. การใช้เสียงเพื่อสื่ออารมณ์ 2. การใช้คำมีทั้งคำสแลงแท้และคำสแลงไม่แท้ 3. การใช้สำนวนพบการเล่นสำนวนในความหมายใหม่และสร้างสำนวนเลียนแบบสำนวนเดิม

ชวิตรา ตันติมาลา (2559) ศึกษาเกี่ยวกับ “ภัสร์สก็อยป์ (ภาษาสก็อย) : วัฒนธรรมอุปติการณ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ภาษาสก็อยในฐานะวัฒนธรรมย่อย ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาษาสก็อยใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงตัวอักษรและอักษรวิธีของภาษาไทย เมื่อแปลพบว่าไม่มีคำหยาบและไม่ทำให้ภาษาวิบัติ อีกทั้งบางส่วนยังบ่งบอกถึงเจตคติแง่บวกแก่คนนอกที่ไม่เข้าใจภาษาของ สก็อย กับโต้ด้วยคำหยาบคาย และภาษาที่วิบัติ คนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อสก็อยในทางลบ เพราะภาพลักษณ์และการใช้ชีวิต กลุ่มสก็อยจึงต่อต้านบรรทัดฐานของสังคมด้วยการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มขึ้นมาเพื่อสร้างความแตกต่างและดึงดูดความสนใจ ภาษาแซททั่วไปไม่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มได้ จึงกำหนดรูปแบบ เขียน (พิมพ์) ขึ้นใหม่ เรียกว่า ภาษาสก็อย เป็นวัฒนธรรมอุปติการณ

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊ก

ธนะธัช ตั้งคะประเสริฐ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับ “บทบาทการสื่อสารรูปลูกผ่านเฟซบุ๊ก” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของการบอกเล่าเรื่องราวของลูกผ่านพื้นที่เดิมอย่างอัลบั้มรูปประจำบ้านกับการบอกเล่าเรื่องราวผ่านพื้นที่ใหม่อย่างการโพสต์รูปบนเฟซบุ๊ก เพื่อสื่อสารการบอกเล่าเรื่องราวที่สื่อสารผ่านรูปลูกและเหตุผลของพ่อแม่ในการใช้เฟซบุ๊กเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของลูก และเพื่อศึกษาข้อพึงระวังของพ่อแม่ในการสื่อสารผ่านรูปลูกให้ปลอดภัย โดยผลการศึกษาพบว่า เฟซบุ๊กทำหน้าที่หลักในการบันทึกและแบ่งปันความทรงจำทดแทนพื้นที่เดิมอย่างอัลบั้มรูปประจำบ้านได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง นอกจากนี้เฟซบุ๊กยังทำหน้าที่ในการ

สะท้อนวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของผู้ใช้งาน และสามารถสร้างความรู้สึกร่วมกันให้กับผู้รับสาร อีกทั้งเป็นพื้นที่สำหรับกระชับความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อีกด้วย ในด้านการระมัดระวังของพ่อแม่ในการสื่อสารผ่านรูปลูกให้ปลอดภัยพบว่า พ่อแม่ในแต่ละกลุ่มตัวอย่างมีระดับการการรู้เท่าทันสื่อที่แตกต่างกันออกไป จึงขาดความระมัดระวังในการโพสต์รูปลูกที่แตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตั้งค่าความเป็นส่วนตัวจะมีระดับการรู้เท่าทันสื่อในระดับที่น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ทางด้านกลุ่มตัวอย่างที่ตั้งค่าความเป็นส่วนตัวจะมีระดับการรู้เท่าทันสื่อมากขึ้นแม้จะไม่มีประสบการณ์ทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม คือมีการแพร่กระจายรูปลูกไปยังผู้รับสารที่ตนรู้จักเท่านั้น

วีราภรณ์ ประสพรัตน์สุข (2558) ศึกษาเกี่ยวกับ “บทบาทเฟซบุ๊กของ สมบัติ บุญงามอนงค์ กับขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ เพื่อต่อต้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นพื้นที่สาธารณะในเฟซบุ๊กของ สมบัติ บุญงามอนงค์ และเพื่อศึกษาการใช้เฟซบุ๊กของ สมบัติ บุญงามอนงค์ ในการขับเคลื่อนขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่เพื่อต่อต้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ ผลการศึกษาพบว่า เฟซบุ๊กของ สมบัติ บุญงามอนงค์ เป็นพื้นที่สาธารณะของคนเลือกข้างทางการเมือง ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้ 1. เป็นโลกเสมือนจริงบนสังคมออนไลน์ 2. เป็นพื้นที่อิสระแต่มีการวางกติการ่วมกันของพื้นที่ในเพจ 3. เป็นการสื่อสารในลักษณะขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ 4. มีการพึ่งพาทางด้านข้อมูลระหว่างเพจและสื่อมวลชน 5. เป็นการเปลี่ยนแปลงภายในกลุ่มสื่อแดงมีไซคนทั้งประเทศ 6. เปิดกว้างทางการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจกัน 7. เป็นพื้นที่สำหรับการเคลื่อนไหวทางการเมือง 8. เป็นพื้นที่สำหรับเชื่อมระหว่างสื่อกระแสหลักและสื่อทางเลือก สำหรับด้านการใช้เฟซบุ๊กดังกล่าวเพื่อต่อต้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ พบว่า สมบัติ บุญงามอนงค์ มีการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารการสร้างพื้นที่สาธารณะออนไลน์ โดยเป็นการประสานกันระหว่างรูปแบบการสื่อสารทางการเมืองเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ และรูปแบบการสื่อสารทางการเมืองเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบออนไลน์ ประกอบด้วย สมรรถนะทางการสื่อสาร ซึ่งเป็นเงื่อนไขเฉพาะบุคคลของสมบัติ และเงื่อนไขภายนอกอันเกิดจากสถานการณ์ บริบททางสังคม

คุณลักษณะของสื่อใหม่อย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจเอื้ออำนวยให้เกิดพื้นที่สำหรับการรวมตัวกันของผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกันภายใต้ระบบเครือข่ายที่ไร้ข้อจำกัดทางด้านเวลาและพื้นที่ เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสคือสื่อใหม่รูปแบบหนึ่งที่ทำหน้าที่เสมือนเป็นพื้นที่ในการรวมตัวของผู้ที่สนใจในเพศชายที่มีรูปร่างกำยำ แข็งแรง ซึ่งนำเสนอภาพความเป็นชายในลักษณะดังกล่าวผ่านรูปภาพและข้อความ ลักษณะการสื่อสารภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่เฉพาะภายในกลุ่มและบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจแนวคิดเรื่องสื่อใหม่ ภาษาเฉพาะกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสื่อ ภาพและการสื่อสาร รวมทั้งงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อดังกล่าว เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่พบจากการสื่อสารประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศส ผู้ศึกษาจึงได้นำแนวคิดที่ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษาในบทต่อไป

บทที่ 3

องค์ประกอบของโพสต์ต้นทาง

โพสต์ต้นทางคือการนำเสนอข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับเพศชายชาวต่างชาติ หรือที่คนไทยเรียกว่า “ฝรั่ง” โดยเพศชายชาวต่างชาติดังกล่าวมีลักษณะรูปร่างกำยำ ผิวขาว มีอาชีพ ตลอดจนมีฐานะทางสังคมที่ดี ข้อมูลดังกล่าวถูกนำเสนอโดยเจ้าของแฟนเพจและนำมาซึ่งการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศของบรรดาสมาชิกภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

ภาพที่ 10 ตัวอย่างภาพโพสต์ต้นทาง

ข้อมูลที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าโดยส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอภาพของเพศชายในอริยาบถต่างๆซึ่งเผยให้เห็นสัดส่วนของเพศชายอย่างเปิดเผย รวมทั้งพบการใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะเชิงชวน เพื่อบรรยายความรู้สึกและรายละเอียดของภาพให้สมาชิกภายในกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องทางเพศ นอกจากนั้นยังมีการระบุถึงแหล่งที่มาของภาพดังกล่าวเพื่อให้สมาชิกภายในกลุ่มสามารถติดตามเพศชายคนดังกล่าวด้วยตนเองตามช่องทางต่างๆที่ระบุ

โพสต์ต้นทางจึงเป็นส่วนที่ช่วยจุดประเด็นทางเพศผ่านภาพถ่าย คลิปวิดีโอและข้อความ ซึ่งถือได้ว่าการนำเสนอประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าเป็นส่วนสำคัญ ที่ก่อให้เกิดประเด็นทางเพศผ่านทางภาพและภาษาในลักษณะต่างๆ

ผู้ศึกษาแบ่งองค์ประกอบของโพสต์ต้นทางได้ดังนี้

3.1 รูปภาพ

3.1.1 ภาพบุคคล

3.1.2 ฉาก

3.1.3 กิจกรรม

3.1.4 เครื่องแต่งกาย

3.1.5 อุปกรณ์ประกอบฉาก

3.1.6 มุมกล้อง

3.1.7 ขนาดของภาพ

3.2 ข้อความ

3.2.1 การสร้างข้อความในลักษณะบอกเล่า

3.2.2 การสร้างข้อความในลักษณะตั้งคำถาม

3.2.3 การสร้างข้อความในลักษณะชักชวน

3.2.4 การสร้างข้อความในลักษณะคาดคะเน

3.2.5 การสร้างข้อความในลักษณะสั่ง

3.2.6 การสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะ

3.3 แหล่งอ้างอิง

3.1 รูปภาพ

ภาพถ่าย ถือเป็นสารอีกประเภทหนึ่งที่ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ตามที่ผู้ถ่ายต้องการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสวยงาม ดูดี และมีคุณค่า อีกทั้งยังก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้รับสาร ซึ่งภาพหนึ่งๆต้องอาศัยการตีความและองค์ประกอบที่หลากหลาย เช่น ฉาก มุมกล้อง ตัวแบบ และองค์ประกอบร่วมภายในภาพ เป็นต้น เพื่อเป็นส่วนช่วยกำหนดทิศทางของภาพ ในการสื่อสารความต้องการบางอย่างออกมาผ่านสารที่เรียกว่า “ภาพถ่าย”

การสื่อสารด้วยภาพคือ การสื่อความหมายของตัวผู้นำเสนอ เป็นการนำเสนอแนวคิด เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจวัตถุประสงค์ของภาพถ่ายนั้นๆ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ เนื้อหา (Concept) ที่ถูกประกอบสร้างด้วยฉาก ตัวละครหรือตัวแบบ และองค์ประกอบร่วมภายในภาพ ซึ่งโดยปกติภาพถ่ายควรมีการแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวที่สามารถเข้าใจได้ สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น เนื้อหาจึงเป็นส่วนช่วยนำเสนอความรู้สึก (Feeling) และอารมณ์ (Emotion) การแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับรูปแบบและเทคนิคการนำเสนอทั้งการเลือกใช้มุมกล้อง ฉากหรือบรรยากาศซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญอีกประการที่ช่วยให้เกิดเรื่องราวแก่ภาพถ่าย โดยฉากหรือบรรยากาศจะเป็นส่วนช่วยเพิ่มรายละเอียดให้แก่ภาพเนื่องจากฉากหรือบรรยากาศนั้นเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดความกลมกลืนกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ ส่วนประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งภายในภาพถ่ายนั้นคือตัวแบบซึ่งมีลักษณะทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม นอกเหนือจากนั้นการนำวัตถุหรือสิ่งมีชีวิตอย่าง สัตว์และเด็กเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งภายในภาพยังเป็นส่วนช่วยให้เกิดเนื้อหาภายในภาพได้อีกด้วย จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าองค์ประกอบต่างๆภายในภาพถ่ายที่พบภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งลำ มีลักษณะดังนี้

3.1.1 ภาพบุคคล

ภาพบุคคลที่ปรากฏโดยส่วนใหญ่เป็นภาพเพศชายซึ่งมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งคนจนถึงจำนวนหลายคน สามารถแบ่งภาพบุคคลออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ภาพบุคคลแบบเดี่ยวและภาพบุคคลแบบกลุ่ม

ภาพบุคคลแบบเดี่ยว มีลักษณะที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับมุมมองที่ผู้ถ่ายภาพต้องการนำเสนอ การถ่ายภาพประเภทดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยจินตนาการและความคิดริเริ่มผสมผสานกันเพื่อถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของบุคคลภายในภาพออกมาให้ชัดเจนที่สุด จากการเก็บข้อมูลพบภาพบุคคลเดี่ยวจำนวนทั้งสิ้น 53 ภาพ

ภาพที่ 11 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว

ภาพเพศชายบุคคลเดี่ยวที่พบมีลักษณะที่หลากหลาย โดยส่วนใหญ่สอดคล้องกับกิจกรรมที่เพศชายกำลังกระทำ อีกทั้งมีการเน้นให้เห็นกล้ามเนื้อทุกส่วนของเพศชายอย่างชัดเจนแสดงถึงความแข็งแรงของร่างกาย ผิวพรรณและบุคลิกภาพที่น่าดึงดูดต่อเพศตรงข้ามหรือแม้กระทั่งเพศเดียวกันก็ตาม

นอกจากภาพถ่ายบุคคลแบบเดี่ยวของเพศชายที่มีรูปร่างกำยำ แข็งแรง ดูสุขภาพดีดังกล่าวแล้ว ยังพบภาพเพศชายที่มีบุคลิกเฉพาะซึ่งเป็นการนำเสนอภาพพรสนิยมที่หลากหลาย โดยเปรียบเสมือนเป็นทางเลือกให้แก่สมาชิกภายในกลุ่มสมาคมนิยมฝรั่งลำดังภาพตัวอย่าง

ภาพที่ 12 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว

จากตัวอย่างเป็นการนำเสนอลักษณะของเพศชายที่แตกต่างจากบุคลิกของเพศชายที่ปรากฏโดยทั่วไปภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า กล่าวคือมีการนำเสนอบุคลิกภายนอกของเพศชายในลักษณะผอมยาว ไว้หนวดเครา ซึ่งแสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง รักอิสระและมีบุคลิกที่เฉพาะตัว

ภาพที่ 13 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว

นอกจากบุคลิกที่แสดงถึงความเป็นอิสระอย่างเฉพาะตัวแล้วนั้นยังพบภาพเพศชายจำนวนหนึ่งซึ่งมีรอยสักตามเรือนร่าง โดยลักษณะของรอยสักที่พบมีทั้งการสักเพียงบางส่วนและทั่วทั้งร่างกาย ถึงแม้ว่าการมีรอยสักบนเรือนร่างถือเป็นค่านิยมด้านลบของสังคมไทย แต่ในทางตรงกันข้ามพบว่าการนำเสนอภาพเพศชายที่มีรอยสักได้รับความนิยมซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนภาพ

ที่ปรากฏในเฟซบุ๊กแฟนเพจ จำนวนการกดไลค์ (การกดถูกใจ) และการแสดงความคิดเห็นในลักษณะชื่นชอบของสมาชิกภายในกลุ่ม รอยสักจึงเป็นส่วนช่วยสร้างบุคลิกของเพศชายให้เกิดความน่าดึงดูดต่อเพศหญิงบางกลุ่มในยุคปัจจุบัน

ภาพที่ 14 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว

จากตัวอย่างเป็นการนำเสนอบุคลิกในลักษณะเรียบริ่อยซึ่งสังเกตได้จากการสวมใส่แว่นสายตา และพบข้อความที่บรรยายถึงบุคลิกเรียบริ่อยของเพศชายภายในภาพ การนำเสนอภาพความเรียบริ่อยดังกล่าวอันเนื่องมาจากทัศนคติของสังคมไทยที่มองว่าผู้ที่สวมใส่แว่นสายตาโดยส่วนใหญ่คือผู้ที่มีความสนใจทางด้านการศึกษามากกว่าบุคคลโดยทั่วไป การสวมใส่แว่นสายตาจึงเปรียบเสมือนเป็นสัญลักษณ์แทนบุคลิกเรียบริ่อยของบุคคลเหล่านั้น อีกทั้งเป็นบุคลิกทางบวกตามทัศนคติของสังคมไทย การนำเสนอภาพเพศชายในลักษณะดังกล่าวจึงถือเป็นการประกอบสร้างความน่าสนใจและขยายรสนิยมของเพศหญิงที่มีต่อเพศชายให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 15 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบเดี่ยว

บุคลิกที่หลากหลายของเพศชายที่ถูกนำเสนอผ่านภาพถ่ายภายในโพสต์ต้นทางยังรวมถึง การนำภาพนักแสดงหรือนักร้องที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมานำเสนอ โดยพบทั้งนักแสดง ชาวต่างชาติและนักแสดงชาวไทยแต่หากเป็นนักแสดงชาวไทยจะพบในลักษณะลูกครึ่งหรือผู้ที่มี เชื้อสายต่างชาติ อันเป็นลักษณะเฉพาะของเฟสบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

เพศชายภายในภาพบุคคลเดี่ยวที่พบทั้งหมดถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะหน้าตาและรูปร่าง ที่สร้างความน่าสนใจและดึงดูดต่อเพศตรงข้ามหรือแม้กระทั่งเพศเดียวกันก็ตาม กล่าวคือ เป็นผู้ที่มึ่ร่างกายกำยำ มีเรือนร่างและกล้ามเนื้ออย่างปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน อีกทั้งพบความ แตกต่างในการสร้างความหลากหลายทางความพึงพอใจให้แก่เพศหญิง เช่น รอยสัก สวมแว่น สวมหมวก ตลอดจนเครื่องแบบเฉพาะกลุ่มอาชีพเพื่อเป็นการนำเสนอบุคลิกและสร้างความ น่าสนใจให้แก่เพศชายภายในภาพ ถึงแม้ว่าจะพบภาพของเพศชายในลักษณะที่หลากหลายแต่ ลักษณะดังกล่าวยังคงอยู่ภายใต้การนำเสนอในรูปแบบเดียวกัน คือ เป็นภาพของเพศชาย ชาวต่างชาติหรือลูกครึ่งซึ่งมีร่างกายกำยำ แข็งแรง และมีการพยายามนำเสนอภาพเรือนร่างซึ่ง เผยให้เห็นกล้ามเนื้ออย่างเด่นชัด

ภาพบุคคลแบบกลุ่ม หมายถึง จำนวนของตัวแบบภายในภาพที่มีตั้งแต่สองคนขึ้นไป จาก การเก็บข้อมูลพบว่าเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทาง มีจำนวนตั้งแต่ 2 คน จนถึง 12 คน และพบภาพถ่ายจำนวน 2 คนมากที่สุด จากการเก็บข้อมูลพบภาพบุคคลแบบกลุ่มจำนวนทั้งสิ้น 12 ภาพ

ภาพที่ 16 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบกลุ่ม

ลักษณะของตัวแบบภายในภาพบุคคลแบบกลุ่มที่พบภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งลำ ลักษณะรูปร่าง หน้าตา หรือกิริยาบางประการอยู่ในรูปแบบเดียวกันกล่าวคือ มีลักษณะของการถอดเสื้อ เผยให้เห็นรูปร่างที่กำยำ มีกล้ามเนื้อ แข็งแรง หรือบางครั้งมีการทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน

ภาพที่ 17 ตัวอย่างภาพบุคคลแบบกลุ่ม

จากตัวอย่างเป็นภาพบุคคลแบบกลุ่มที่มีการระบุถึงความสัมพันธ์ของบุคคลภายในภาพ จะเห็นได้จากตัวอย่างข้างต้นซึ่งมีการระบุข้อมูลความสัมพันธ์ของทั้งคู่ในลักษณะพื้น้อง

ภาพบุคคลแบบกลุ่มที่พบโดยส่วนใหญ่ถูกนำเสนอควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมในลักษณะหมู่คณะหรือการบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในภาพ ภาพบุคคลแบบกลุ่มดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความน่าสนใจที่หลากหลายแก่เพศหญิงภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งลำ อย่างไรก็ตามพบว่ามีการนำเสนอภาพเพศชายในลักษณะภาพบุคคลแบบเดี่ยวมากที่สุดเนื่องจากภาพในลักษณะดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเพศชายภายในภาพอย่างชัดเจนอีกทั้งรายละเอียดต่างๆภายในภาพสามารถสร้างความน่าดึงดูดและน่าสนใจให้แก่เพศชายภายในภาพได้ชัดเจนมากกว่าการนำเสนอภาพเพศชายในลักษณะภาพบุคคลแบบกลุ่มที่มุ่งเน้นด้านความสัมพันธ์และความเป็นหมู่คณะของเพศชายภายในภาพ

3.1.2 ฉาก

ฉากเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบภาพ เพื่อบ่งบอกถึงเรื่องราวและเน้นย้ำอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลภายในภาพ ฉากที่พบในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งล่าสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ฉากในร่มและฉากกลางแจ้ง

1) ฉากในร่ม

ฉากในร่ม คือ ฉากที่อยู่ภายในอาคาร มีความมืดซิดและเน้นความเป็นส่วนตัว โดยส่วนใหญ่ฉากที่พบภายในโพสต์ต้นทางมีลักษณะมืดซิด เช่น ห้องส่วนตัว ที่ทำงาน ห้องน้ำ หรือสถานที่ออกกำลังกาย จากการรวบรวมข้อมูลพบฉากในร่มจำนวน 46 ภาพ ซึ่งพบฉากในร่มมากที่สุด ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 18 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม

ภาพจากตัวอย่างเป็นภาพฉากห้องน้ำซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัวอยู่ภายในบ้านหรือภายในห้องพัก แสดงให้เห็นถึงความมืดซิดเป็นสถานที่ซึ่งบุคคลภายนอกเข้าถึงได้ยาก อีกทั้งเป็นพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมส่วนตัว เนื่องด้วยบริบทของฉากดังกล่าวที่สามารถเอื้ออำนวยต่อการเผยแพร่เห็นเรื่อนร่างและก่อให้เกิดจินตนาการที่นำไปสู่ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ

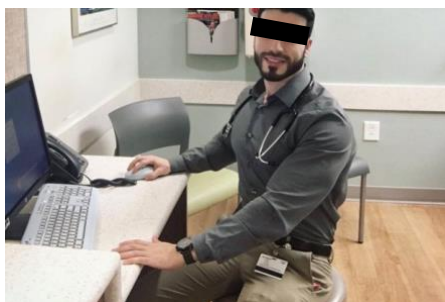
ภาพที่ 19 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม

นอกจากฉากภายในห้องน้ำแล้วยังพบฉากซึ่งเป็นสถานที่ส่วนบุคคลอย่างห้องนอนหรือ
บนเตียงนอน สถานที่ซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นส่วนตัวและยากต่อการเข้าถึง อีกทั้งสถานที่ดังกล่าว
เป็นสถานที่ส่วนบุคคล ไว้สำหรับพักผ่อนหรือทำกิจกรรมส่วนตัว

ภาพที่ 20 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม

นอกจากฉากในร่มที่มีความเป็นส่วนตัวแล้ว ยังพบฉากภายในห้องแต่งตัวของสถานที่ออก
กำลังกาย และถึงแม้ว่าจะจะเป็นพื้นที่สาธารณะแต่พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ซึ่งมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเพศ
ด้วยข้อจำกัดดังกล่าวรวมทั้งบริบทของห้องแต่งตัวเอื้ออำนวยให้เพศหญิงเกิดความรู้สึกใกล้ชิดกับ
เพศชายภายในภาพได้ การเลือกใช้ฉากภายในห้องน้ำ ห้องนอน หรือห้องแต่งตัวจึงเป็นพื้นที่
ที่สามารถสร้างความรู้สึกใกล้ชิด

ภาพที่ 21 ตัวอย่างภาพฉากในร่ม

นอกจากฉากดังกล่าวที่ก่อให้เกิดจินตนาการเรื่องเพศแก่บรรดาสมาชิกภายในกลุ่มแล้วยังพบฉากในร่มที่เป็นส่วนในการบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับเพศชายจากโพสต์ต้นทางซึ่งเป็นส่วนช่วยสร้างความน่าสนใจและเรื่องราวให้แก่เพศชายภายในภาพ ฉากในร่มที่เป็นส่วนช่วยสร้างเรื่องราวและลักษณะนิสัยของเพศชายภายในภาพคือ ฉากห้องทำงาน ฉากบนรถไฟฟ้า ฉากสถานที่ออกกำลังกาย และฉากในสตูดิโอ เป็นต้น

ฉากโดยส่วนใหญ่ที่ปรากฏข้างต้นมีลักษณะมิดชิดเป็นสถานที่ซึ่งเอื้ออำนวยให้สามารถทำกิจกรรมต่างๆที่เผยให้เห็นเรื่อร่างที่นำมาซึ่งการเกิดจินตนาการทางเพศแก่สมาชิกภายในกลุ่ม สมาคมนิยมฝรั่งล่า นอกจากนี้ฉากยังเปรียบเสมือนเป็นส่วนช่วยสร้างเรื่องราวรวมทั้งบ่งบอกข้อมูลบางประการที่เกี่ยวข้องกับเพศชายซึ่งก่อให้เกิดความน่าสนใจแก่เพศชายเหล่านั้นได้

2) ฉากกลางแจ้ง

ฉากกลางแจ้ง คือ ฉากที่อยู่ภายนอกอาคาร แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศภายนอกซึ่งมีลักษณะปลอดโปร่ง และถ่ายเท ฉากกลางแจ้งที่พบโดยส่วนใหญ่ ได้แก่ ทะเล สระว่ายน้ำ สวน สนามกีฬา ฟาร์ม สวนสนุก เป็นต้น พบฉากกลางแจ้งจำนวน 19 ภาพ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 22 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง

ภาพจากตัวอย่างข้างต้นเป็นภาพฉากทะเลซึ่งเป็นสถานที่ที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกผ่อนคลาย อีกทั้งยังเอื้ออำนวยให้เพศชายในภาพสามารถแต่งกายอย่างเปิดเผย นอกจากนี้บรรยากาศของฉากทะเลที่มีความสว่างยังส่งผลให้เพศชายมีความน่าสนใจและน่าดึงดูดมากยิ่งขึ้น โดยฉากกลางแจ้งดังกล่าวเป็นฉากที่พบมากที่สุด

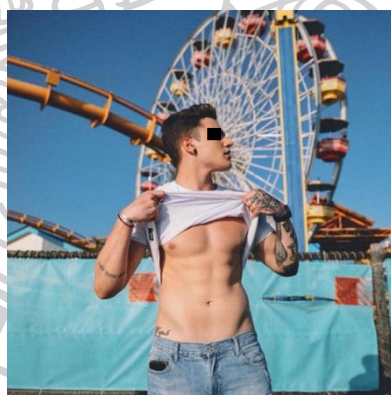
ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง

ภาพจากตัวอย่างคือภาพฉากสระว่ายน้ำกลางแจ้ง เป็นฉากที่เพศชายสามารถเปิดเผยเรือนร่างและเครื่องแต่งกายที่มีลักษณะแนบชิด จึงเป็นส่วนที่ช่วยกระตุ้นและก่อให้เกิดจินตนาการที่นำมาซึ่งความรู้สึกต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกทางเพศแก่สมาชิกภายในกลุ่ม

ภาพที่ 24 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง

ฉากกลางแจ้งที่พบรองลงมาคือฉากภายในสวนหรือสนามหญ้า ภาพกลางแจ้งในลักษณะดังกล่าวพบต้นไม้มิเป็นส่วนประกอบหลัก ซึ่งต้นไม้มิเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกสงบรวมเย็น ฉากที่มีองค์ประกอบเป็นต้นไม้มิเป็นส่วนช่วยสร้างบุคลิก สุขุม ใจเย็น และอบอุ่นให้แก่เพศชาย ภายในภาพจากโพสต์ดังกล่าว

ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพฉากกลางแจ้ง

นอกจากนั้นยังพบฉากสวนสนุก ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ถนน กองถ่ายกลางแจ้ง และสนามกีฬา ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นการเชื่อมโยงฉากเข้ากับกิจกรรมที่ปรากฏภายในภาพ ความเชื่อมโยงดังกล่าวเป็นส่วนที่สามารถสร้างบุคลิกและลักษณะให้แก่เพศชาย

ฉากในร่มที่พบโดยส่วนใหญ่คือฉากภายในพื้นที่ส่วนตัว เช่น ห้องนอนและห้องน้ำ เป็นพื้นที่ซึ่งเอื้ออำนวยให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดแก่เพศชายภายในภาพและก่อให้เกิดจินตนาการทางเพศอีกด้วย ทางด้านฉากกลางแจ้งโดยส่วนใหญ่พบความพยายามใช้ฉากดังกล่าวเป็นส่วนช่วยให้เกิดภาพลักษณ์ด้วยการพยายามนำเสนอภาพเรือนร่างของเพศชายภายในภาพซึ่งสามารถสร้างความน่าสนใจให้แก่เพศหญิงภายในกลุ่ม

3.1.3 กิจกรรม

กิจกรรมที่ปรากฏภายในภาพถ่าย หมายถึง ลักษณะของการปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยกิจกรรมภายในภาพที่ปรากฏเป็นส่วนช่วยให้ผู้รับทราบถึงอารมณ์ความรู้สึก รวมทั้ง บุคลิกลักษณะของตัวแบบ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่นำไปสู่ลักษณะการใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นทางเพศที่ปรากฏในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

ภาพที่ 26 ตัวอย่างภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรมตัวอย่างข้างต้น เป็นภาพกิจกรรมการเล่นกีฬาฟุตบอล จากภาพแสดงให้เห็นถึงความแข็งแรงและเรือนร่างที่กำยำ อีกทั้งอยู่ในลักษณะที่คล่องแคล่วและมีความมั่นใจในการเล่นกีฬาสามารถบ่งบอกถึงความสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกทางบวกต่อเพศชายภายในภาพ

ภาพที่ 27 ตัวอย่างภาพกิจกรรม

จากภาพตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมการทำอาหารภายในห้องครัวของเพศชาย ซึ่งสังเกตได้จากเพศชายคนดังกล่าวถือถ้วยภายในมือ อีกทั้งฉากหลังเป็นฉากห้องครัว เป็นการพยายามนำเสนอข้อมูลด้านความสามารถรวมทั้งบุคลิกภาพภายในของเพศชาย ซึ่งสังคมไทยมองว่าการทำอาหารเป็นกิจกรรมของเพศหญิง การนำกิจกรรมดังกล่าวมาเป็นส่วนประกอบจึงสื่อให้เห็นถึงลักษณะความอ่อนโยนและความอบอุ่นของเพศชาย

ภาพที่ 28 ตัวอย่างภาพกิจกรรม

การนำเสนอภาพกิจกรรมขณะทำงานของเพศชายดังกล่าวถือเป็นการสร้างความน่าดึงดูดและความน่าสนใจให้แก่เพศหญิงได้อย่างมาก เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความรู้สึกว่าเพศชายภายในภาพมีความรับผิดชอบและจริงจังต่อหน้าที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของความมั่นคงและความน่าพึ่งพิงซึ่งถือเป็นคุณสมบัติที่พึงปรารถนาของเพศหญิง

ภาพที่ 29 ตัวอย่างภาพกิจกรรม

การเล่นดนตรีถือเป็นความสามารถพิเศษชนิดหนึ่งซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งที่ช่วยสร้างความน่าสนใจและน่าดึงดูดจากสมาชิกเพศหญิงหญิงภายในกลุ่ม เนื่องจากการเล่นดนตรีสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถเฉพาะตัวซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยสร้างเสน่ห์ให้แก่เพศชายได้

ภาพที่ 30 ตัวอย่างภาพกิจกรรม

กิจกรรมภายในภาพคือการถ่ายรูปตัวเองหรือที่เรียกว่า เซลฟี่ (Selfie) เป็นลักษณะการถ่ายภาพตนเองในอิริยาบถต่างๆด้วยอุปกรณ์มือถือ การถ่ายในลักษณะดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นกิจกรรมหรือรายละเอียดจากฉากเบื้องหลังซึ่งบ่งบอกถึงข้อมูลบางอย่างให้แก่เพศชายภายในภาพ

ภาพที่ 31 ตัวอย่างภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรมที่พบในลักษณะต่อมาคือภาพเพศชายในอิริยาบถพักผ่อน ได้แก่ การนอน การฟังเพลง ในสถานที่ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัว จากตัวอย่างคือภาพเพศชายในอิริยาบถพักผ่อนอยู่บนเตียง ลักษณะผ่อนคลาย ซึ่งอิริยาบถดังกล่าวเป็นส่วนช่วยให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดและความรู้สึกของการมีส่วนร่วมกับเพศชายภายในภาพ เนื่องจากโดยปกติการแสดงอิริยาบถที่ผ่อนคลายพบได้เฉพาะพื้นที่ส่วนตัวและยากต่อการเข้าถึง การนำภาพกิจกรรมของเพศชายที่แสดงอิริยาบถที่ปรากฏมานำเสนอจึงสร้างความน่าสนใจและเปรียบเสมือนการได้ใกล้ชิดกับเพศชายภายในภาพอย่างส่วนตัว

3.1.4 เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายคือ ส่วนประกอบที่สำคัญอีกส่วนในการถ่ายภาพ ซึ่งสามารถแบ่งเครื่องแต่งกายของเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทางออกได้เป็น 2 ประเภท คือเครื่องแต่งกายที่มีดัดจริตและเครื่องแต่งกายที่ไม่มีดัดจริต

1) เครื่องแต่งกายที่มีดัดจริต หมายถึง เครื่องแต่งกายที่ปกปิดรูปร่าง โดยส่วนใหญ่พบเครื่องแต่งกายของเพศชายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมภายในภาพ ลักษณะเครื่องแต่งกายมีดัดจริตที่พบ ได้แก่ เครื่องแต่งกายในชุดทำงานและเครื่องแต่งกายแบบชุดลำลอง จากการรวบรวมข้อมูลพบภาพเครื่องแต่งกายมีดัดจริตจำนวน 9 ภาพ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 32 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายมิดชิด

จากตัวอย่างคือภาพเพศชายแต่งตัวในลักษณะมิดชิดกล่าวคือ สวมใส่เสื้อผ้าที่รัดกุม แขนยาว ซึ่งเป็นการแต่งกายที่พบได้ไม่มากนักจากโพสต์ต้นทาง

ภาพที่ 33 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายมิดชิด

ภาพการแต่งกายมิดชิดที่ปรากฏอีกลักษณะคือ การแต่งกายด้วยเครื่องแบบในลักษณะทางการ เช่น ใส่สูท ผูกไท หรือใส่เสื้อเชิ้ตที่ไม่มีสีส้นมากนัก แสดงถึงความเป็นทางการและสุภาพ

2) เครื่องแต่งกายที่ไม่มิดชิด หมายถึง เครื่องแต่งกายที่เผยให้เห็นเรือนร่างของเพศชายอย่างเปิดเผย แต่พบการสวมใส่กางเกงขาสั้นหรือกางเกงชั้นใน โดยส่วนใหญ่การแต่งกายที่พบในโพสต์ต้นทางจะอยู่ในลักษณะการเปิดให้เห็นเรือนร่างส่วนบนและปกปิดส่วนล่าง รวมทั้งปกปิดส่วนล่างในลักษณะที่สามารถเห็นรูปทรงของอวัยวะเพศได้เด่นชัด พบการแต่งกายในลักษณะไม่มิดชิดมากที่สุด เนื่องจากการแต่งกายในลักษณะดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งสำคัญที่กระตุ้นในเพศหญิงสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ พบทั้งสิ้น 56 ภาพ

ภาพที่ 34 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายไม่มีมัดชิด

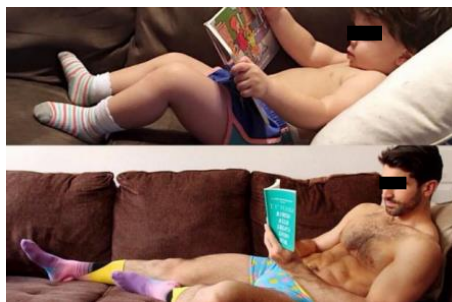
นอกจากเครื่องแต่งกายในส่วนของเสื้อผ้าแล้ว ยังพบเครื่องแต่งกายอื่นๆที่เป็นส่วนช่วยให้เกิดบุคลิกภาพด้านอื่นๆแก่เพศชายภายในโพสต์ต้นทางอันได้แก่ หมวก แว่นกันแดด เครื่องประดับต่างๆซึ่งพบได้ ภาพของเพศชายทั้งที่แต่งกายมัดชิดและไม่มัดชิด เครื่องแต่งกายอื่นๆ เป็นส่วนที่สร้างบุคลิกและภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่เพศชายภายในโพสต์ต้นทางได้

ภาพที่ 35 ตัวอย่างภาพเครื่องแต่งกายลักษณะอื่นๆ

3.1.5 อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้หรือสิ่งมีชีวิต โดยนำเข้ามาประกอบฉากเพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวแบบมีลักษณะนิสัย บุคลิก และความชื่นชอบในสิ่งใด สามารถแบ่งลักษณะของอุปกรณ์ประกอบฉากที่พบภายใน เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมฝรั่งเศสได้ 2 ลักษณะ คือ อุปกรณ์ประกอบฉากที่มีชีวิตและอุปกรณ์ประกอบฉากที่ไม่มีชีวิต

ภาพที่ 36 ตัวอย่างภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก

1) อุปกรณ์ประกอบฉากที่มีชีวิต หมายถึง การนำสิ่งมีชีวิต เช่น เด็ก หรือสัตว์ เข้ามาประกอบในฉาก นอกจากวัตถุประสงค์เพื่อบ่งบอกถึงกิจกรรมที่เพศชายภายในภาพกระทำอยู่แล้วนั้น ยังสามารถแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยและอารมณ์ความรู้สึกของเพศชายในภาพได้อีกด้วย พบทั้งสิ้น 17 ภาพ

ภาพที่ 37 ตัวอย่างภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก

2) อุปกรณ์ประกอบฉากที่ไม่มีชีวิต หมายถึง ผลจากการศึกษาพบว่าอุปกรณ์ประกอบฉากที่ไม่มีชีวิตมีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่เพิ่มเข้ามาเพื่อบ่งบอกให้รู้ว่าเพศชายภายในภาพกำลังทำกิจกรรมใดอยู่ เช่น กีตาร์ หูฟัง ถ้วยกาแฟ หนังสือ เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องออกกำลังกาย พบทั้งสิ้น 21 ภาพ เป็นต้น

ภาพที่ 38 ภาพตัวอย่างอุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ประกอบฉากที่มีชีวิตที่พบโดยส่วนใหญ่ คือ สัตว์และเด็ก เนื่องจากการนำเด็กและสัตว์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของภาพเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะความอ่อนโยนของเพศชายภายในภาพ ด้านอุปกรณ์ประกอบฉากที่ไม่มีชีวิตโดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งข้อมูลให้ทราบถึงกิจกรรมที่เพศชายกำลังทำอยู่ในขณะนั้น อุปกรณ์ที่พบโดยส่วนใหญ่จึงเกี่ยวข้องกับ การดำเนินชีวิตประจำวันเพียงแต่มีความแตกต่างกันทางการเลือกใช้งานและบุคลิกของเพศชายแต่ละบุคคล

3.1.6 มุมกล้อง

1) มุมกล้องที่ปรากฏบนภาพโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับสายตา (Eye-level Angle) เป็นการถ่ายภาพที่กล้องอยู่ในตำแหน่งขนานกับพื้นดิน ในระดับเดียวกันกับสายตา ให้ความรู้สึกเป็นปกติ พบทั้งสิ้น 52 ภาพ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 39 ตัวอย่างภาพมุมกล้องระดับสายตา

2) ลักษณะที่สองที่พบคือ ภาพมุมต่ำ (Low Angle) เป็นการถ่ายภาพที่กล้องอยู่ในตำแหน่งต่ำกว่าวัตถุที่ถ่าย ให้ความรู้สึกบ่งบอกว่าเพศชายที่อยู่ในภาพนั้นมีความสูงใหญ่สง่าผ่าเผย มีอำนาจ ทรงพลัง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบมุมกล้องในลักษณะมุมต่ำไม่มากนัก พบทั้งสิ้น 5 ภาพ

ภาพที่ 40 ตัวอย่างภาพมุมกล้องระดับต่ำ

3) ภาพมุมสูง (High Angle Shot) ที่พบเป็นภาพที่เกิดจากการยกกล้องให้สูงกว่าตัวผู้ถ่ายในลักษณะถ่ายตัวเองหรือที่เรียกว่า selfie ซึ่งสามารถเก็บรายละเอียดของตัวแบบได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย หรือลักษณะรูปร่างของตัวแบบก็ตาม พบภาพในลักษณะมุมสูงทั้งสิ้น 8 ภาพ

ภาพที่ 41 ตัวอย่างภาพมุมกล้องระดับสูง

3.1.7 ขนาดและระยะของภาพ

ขนาดและระยะของภาพจะช่วยสร้างเรื่องราวต่างๆให้แก่ภาพได้เป็นอย่างดี โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ ภาพระยะไกล (Long shot) ภาพระยะกลาง (Medium shot) ภาพระยะใกล้ (Close up shot) ภาพระยะใกล้มาก (Extreme close up shot) โดยภาพที่ปรากฏบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสส่วนใหญ่พบภาพระยะกลาง (Medium shot) และภาพระยะใกล้ (Close up shot) ซึ่งพบภาพระยะกลางมากที่สุด

ภาพที่ 42 ตัวอย่างภาพระยะกลาง (Medium shot)

1) ภาพระยะกลาง (Medium shot) เป็นภาพที่วัดมุมมีขนาดประมาณบุคคลครึ่งตัว เพื่อต้องการให้เห็นรายละเอียดของวัตถุที่ชัดและยังเห็นฉากหลังเพื่อบอกเรื่องราว เหมาะสำหรับถ่ายภาพเหตุการณ์กิจกรรมต่างๆ โดยส่วนมากพบภาพในลักษณะระยะกลางบนเฟซบุ๊กแฟนเพจ เนื่องจากสามารถแสดงให้เห็นตัวแบบอย่างชัดเจนเพื่อนำไปสู่ประเด็นในการพูดคุยแลกเปลี่ยนของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจต่อไป พบภาพระยะกลางจำนวน 56 ภาพ

ภาพที่ 43 ตัวอย่างภาพระยะใกล้ (Close up shot)

2) ภาพระยะใกล้ (Close up shot) เป็นภาพที่เน้นวัตถุที่ต้องการถ่ายโดยตรง แสดงรายละเอียดของวัตถุอย่างชัดเจนตัวแบบมีขนาดใหญ่ ไม่เน้นการเล่าเรื่องราว โดยพบภาพระยะใกล้ภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งลำไ้มากนัก เนื่องจากภาพระยะใกล้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาให้เห็นส่วนใดส่วนหนึ่งของตัวแบบ ซึ่งภาพที่ปรากฏโดยส่วนใหญ่เป็นการเน้นให้เห็นรูปลักษณะของตัวแบบเพศชายอย่างชัดเจน พบภาพระยะใกล้จำนวน 9 ภาพ

3.2 ข้อความ

ส่วนประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในโพสต์ต้นทางคือข้อความซึ่งเป็นส่วนที่อธิบายบริบทและความรู้สึกของเจ้าของแฟนเพจต่อเพศชายภายในภาพ องค์ประกอบในส่วนนี้มีหน้าที่เพื่อเชิญชวนหรือสร้างความน่าสนใจให้แก่ภาพถ่ายเพศชายและเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้สมาชิกคนอื่นๆ เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในลักษณะสนับสนุนข้อความและนำมาซึ่งความคิดเห็นในลักษณะทางเพศของสมาชิกเพศหญิงภายในกลุ่มแฟนเพจ โดยสามารถแบ่งลักษณะการสร้างข้อความภายในโพสต์ต้นทางได้ดังนี้

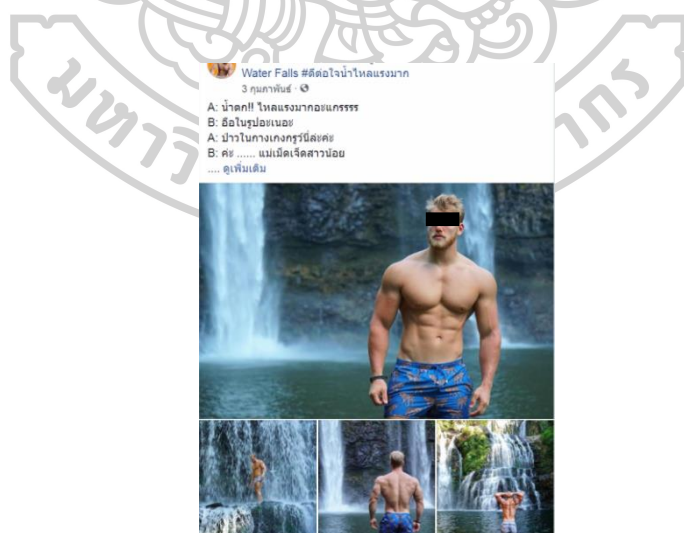
3.2.1 การสร้างข้อความในลักษณะบอกเล่า คือ การบอกให้ทราบ ว่าใครทำอะไรที่ไหน อย่างไร เป็นการแจ้งเรื่องราวให้ทราบ หรือบอกเรื่องราวต่างๆ โดยพบลักษณะการบอกเล่ามากที่สุดเนื่องจากการบอกถึงความคิดและความรู้สึกของเจ้าของแฟนเพจที่นำมาซึ่งการแสดง

ความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศชายภายในภาพรวมทั้งข้อความในลักษณะทางเพศอีกด้วย พบการสร้างข้อความในลักษณะบอกล่าจำนวน 19 ข้อความ ซึ่งพบลักษณะดังกล่าวมากที่สุด

ภาพที่ 44 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะบอกล่า

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นการบอกล่าถึงที่มาของรูปภาพที่ระบุถึงสัญชาติของเพศชาย ภายในภาพข้างต้นรวมทั้งการบรรยายความรู้สึกของเจ้าของแฟนเพจต่อเพศชายภายในภาพในลักษณะชื่นชม

ภาพที่ 45 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะบอกล่า

จากตัวอย่างภาพดังกล่าวเป็นลักษณะการบอกเล่าเรื่องราวด้วยวิธีการหยิบยกบทสนทนาของตัวละครสองตัว ซึ่งสมมุติขึ้นและใช้อักษรภาษาอังกฤษแทนตัวละครทั้งสอง โดยภายในบทสนทนาเป็นการพูดคุยเกี่ยวกับฉากน้ำตกซึ่งเชื่อมโยงฉากดังกล่าวเข้าสู่เรื่องราวทางเพศด้วยการใช้คำกำกวม การเล่าเรื่องในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นส่วนช่วยจุดประเด็นเกี่ยวกับการสนทนาเรื่องเพศของสมาชิกภายในกลุ่ม

3.2.2 การสร้างข้อความในลักษณะถาม คือ การสร้างข้อความจากเจ้าของแฟนเพจในลักษณะการถามโดยพบถ้อยคำที่แสดงถึงการถามอันได้แก่คำว่า “ไหม” “ใช่ไหม” “รีเปล่า” เป็นต้น รวมทั้งพบการใช้เครื่องหมายคำถาม “?” ในท้ายประโยคเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ในการถาม พบทั้งสิ้น 11 ข้อความ จากการเก็บข้อมูลพบการสร้างข้อความในลักษณะการถาม 2 รูปแบบ ดังนี้

1) การถามแบบต้องการคำตอบ

ภาพที่ 46 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะการถาม

จากตัวอย่างภาพผู้ส่งสารเลือกใช้ข้อความในลักษณะการตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับสารหรือสมาชิกภายในกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมกับประเด็นดังกล่าว โดยข้อความข้างต้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับภาพที่ผู้ส่งสารต้องการนำเสนอเสมอ ผู้ส่งสารพยายามนำลักษณะสีหน้าและบรรยากาศหม่นหมองภายในภาพมาตั้งคำถามเพื่อหาวิธีคลายเหงาให้แก่เพศชายภายในภาพ โดยจะเห็นได้ว่าลักษณะการตั้งคำถามที่พบโดยส่วนใหญ่เป็นลักษณะการเลือกใช้ถ้อยคำหรือ

ข้อความซึ่งนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นในเชิงความสัมพันธ์และเรื่องทางเพศทั้งสิ้น พบการถามแบบต้องการคำตอบจำนวน 7 ข้อความ

2) การถามแบบไม่ต้องการคำตอบ

การถามแบบไม่ต้องการคำตอบเป็นลักษณะการถามเพื่อเชื่อมโยงบริบทภายในภาพเข้ากับเจตนาของเจ้าของเฟซบุ๊กแฟนเพจซึ่งพยายามจุดประเด็นด้วยถ้อยคำกำกวมและนำมาซึ่งความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่มโดยมิได้มีเจตนาเพื่อต้องการคำตอบจากคำถาม พบการถามแบบไม่ต้องการคำตอบจำนวน 4 ข้อความ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 47 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะการถาม

3.2.3 การสร้างข้อความในลักษณะการชักชวน คือ การสร้างข้อความเพื่อเชิญชวนให้ร่วมทำกิจกรรมบางอย่างหรือให้ผู้รับสารทำตามความคิด โดยอาจพบคำว่า “โปรด” “กรุณา” “ช่วย” “วาน” อยู่หน้าประโยค และคำว่า “หนอย” “นะ” “น่า” อยู่ท้ายประโยค พบทั้งสิ้น 8 ข้อความ

ภาพที่ 48 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะการชักชวน

จากตัวอย่างเป็นภาพเพศชายสวมชุดในลักษณะสบายอีกทั้งฉากหลังเป็นฉากทะเล ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกหยิบองค์ประกอบดังกล่าวขึ้นมาเพื่อตั้งประเด็นในลักษณะเชิญชวนสมาชิกภายในกลุ่มให้เข้าร่วมกิจกรรมบางอย่าง ในที่นี้คือการชักชวนไปทะเล ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของฉากภายในภาพ โดยปรากฏคำในลักษณะชักชวนอย่างคำว่า “เถอะ” ซึ่งเป็นคำที่ทำหน้าที่อ่อนน้อมหรือชักจูงให้ผู้รับสารเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ

3.2.4 การสร้างข้อความในลักษณะคาดคะเน คือ การสร้างข้อความเพื่อเจตนาแสดงความคาดหมาย ว่าสิ่งใดจะเกิดหรือเกิดขึ้นแล้ว โดยพบคำว่า “คง” “อาจจะ” “ท่าจะ” ขึ้นต้นหรือลงท้ายประโยค พบการสร้างข้อความในลักษณะคาดคะเนจำนวน 4 ข้อความ

ภาพที่ 49 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะคาดคะเน

จากตัวอย่างภาพเพศชายภายในโพสต์ต้นทางอยู่ในลักษณะสวมแว่นตา ถอดเสื้อ สวมเพียงกางเกง ซึ่งเจ้าของเพจระบุลักษณะของเพศชายคนดังกล่าวว่ามีคำว่า เนิร์ด โดยคำว่า “เนิร์ด” เป็นคำสแลงมีความหมายว่า ระดับสติปัญญาสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ภาพลักษณ์คือคนที่ชอบสวมแว่นหนาและใช้เวลาว่างเพื่ออ่านหนังสือ ข้อความจากตัวอย่างจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อคาดคะเนความสำเร็จทางอาชีพของเพศชายภายในโพสต์ต้นทางด้วยลักษณะการใส่แว่นที่ดูเป็นผู้ที่มีความรู้และสติปัญญาสูงกว่าคนปกติ

3.2.5 การสร้างข้อความในลักษณะสั่ง คือ การสร้างข้อความเพื่อความต้องการให้บุคคลอื่นทำหรือไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักละประธานของประโยคเสมอ พบการสร้างข้อความในลักษณะการสั่งจำนวน 17 ข้อความ

ภาพที่ 50 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะสั่ง

3.2.6 การสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะ คือ การสร้างข้อความเพื่อชี้แจงหรือบอกให้ปฏิบัติตาม โดยเป็นการระบุถึงการแนะนำให้กระทำการบางอย่างและเพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์บางอย่าง พบการสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะจำนวน 6 ข้อความ

ภาพที่ 51 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะ

จากตัวอย่างภาพข้างต้นเป็นตัวอย่างข้อความที่มีลักษณะเป็นการชี้แนะให้ปฏิบัติ โดยข้อความดังกล่าวระบุถึงวิธีการดูแลทารก ซึ่งในที่นี้หมายถึงการดูแลเพศชายภายในภาพที่

สวมใส่ชุดทหารบกแรกเกิด ข้อความการชี้แนะดังกล่าวมีลักษณะกำกวมที่มีความหมายแฝงไปถึงเรื่องทางเพศ การสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเศส่า จึงเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นทางเพศ

ภาพที่ 52 ตัวอย่างภาพการสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะ

จากตัวอย่างภาพเพศชายภายในโพสต์ต้นทางกำลังถือถ้วยกาแฟ เจ้าของเฟซบุ๊กแฟนเพจจึงเลือกใช้บริบทดังกล่าวเพื่อเชื่อมโยงความคิดเห็นไปสู่กิจกรรมของเพศชายภายในภาพ โดยเลือกใช้การชี้แนะให้ผู้รับสารปฏิบัติกิจกรรมบางอย่างตามเพศชายภายในโพสต์ต้นทาง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวคือ การดื่มกาแฟ อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้สมาชิกภายในกลุ่มเชื่อมโยงลักษณะดังกล่าวไปสู่ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ

การสร้างข้อความในลักษณะบอกเล่า คำถาม ชักชวน คาดคะเน สั่ง และชี้แนะที่พบมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเพื่อกระตุ้นและสนับสนุนให้เกิดการแสดงความคิดเห็นจากบรรดาสมาชิกภายในกลุ่มด้วยถ้อยคำในลักษณะต่างๆ โดยพบการสร้างข้อความในลักษณะบอกเล่ามากที่สุด เนื่องจากการบอกเล่าเป็นการบรรยายบริบทของเพศชายภายในภาพ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเอื้ออำนวยให้เกิดความรู้สึกร่วมในหลากหลายลักษณะ อีกทั้งเปิดกว้างในด้านของมุมมองมากกว่าการใช้ข้อความในลักษณะอื่น จึงพบการสร้างข้อความในลักษณะบอกเล่ามากที่สุด

3.3 แหล่งอ้างอิง

ส่วนที่สองของการใช้ภาษาเพื่อสร้างประเด็นทางเพศคือการบอกแหล่งที่มาของรูปภาพดังกล่าว ซึ่งผู้รับสารสามารถติดตามบุคคลในภาพด้วยตนเองผ่านข้อมูลที่แจ้งไว้ในข้อความที่สองหรือที่เรียกว่าพิกัด ซึ่งแหล่งอ้างอิง หรือ พิกัด ประกอบไปด้วยชื่อ สัญชาติ ของนายแบบจากโพสต์ต้นทาง และแหล่งที่มาของภาพดังกล่าวที่นำมาเผยแพร่ ดังภาพ

ภาพที่ 53 ตัวอย่างภาพแสดงพิกัด

3.3.1 ชื่อ คือ การระบุชื่อจริงและนามสกุลจริงของภาพเพศชายภายในโพสต์ต้นทางซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษเนื่องจากเพศชายที่ปรากฏคือเพศชายชาวต่างชาติ

3.3.2 สัญชาติ หมายถึง สถานะที่พลเมืองได้รับจากรัฐแต่ละรัฐ ซึ่งอาจได้รับมาโดยกำเนิด (จากการแจ้งเกิด) การสืบเชื้อสายหรือการได้รับอนุญาตให้ใช้สัญชาติตามกฎหมาย ภายในแหล่งอ้างอิงได้ระบุสัญชาติของเพศชายภายในภาพโดยการใช้ตัวอักษรย่อ พบเพศชายจากหลากหลายประเทศ ได้แก่ อังกฤษ อเมริกา เยอรมัน สวีเดน เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย เป็นต้น และพบเพศชายจากประเทศเยอรมันมากที่สุด

3.3.3 ช่องทางในการติดต่อ คือ ส่วนที่บอกถึงแหล่งซึ่งสามารถเข้าถึงเพศชายภายในภาพที่ต้นสนใจได้ด้วยการระบุชื่อสื่อสังคมซึ่งไว้ใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ทีสนใจของเพศชายภายใน

โพสต์ต้นทาง เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) หรืออินสตราแกรม (instagram) พบการระบุถึงอินสตราแกรมส่วนตัวของเพศชายมากที่สุด

วัตถุประสงค์ขององค์ประกอบในส่วนนี้เพื่อสร้างความกว้างขวางและสร้างเครือข่ายให้แก่ข้อมูลภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งล่า ดังจะสังเกตได้จากการ ระบุแหล่งที่มาของภาพ ได้แก่ อินสตราแกรม (Instagram) หรือ เฟซบุ๊ก (Facebook) เพื่อที่สมาชิกภายในกลุ่มที่สนใจสามารถเข้าไปติดตามเพศชายภายในโพสต์ได้ด้วยตัวเอง จึงถือเป็นการขยายขอบเขตและสร้างความรู้จักให้แก่เพศชายที่ตนนั้นสนใจ นอกจากนี้การระบุถึงแหล่งที่มาหรือพิกัดข้างต้นส่วนใหญ่พบได้ในงานวิชาการหรืองานที่เกี่ยวข้องกับด้านความรู้ การดึงลักษณะดังกล่าวเข้ามาเป็นส่วนประกอบหนึ่งของโพสต์ต้นทางจึงเป็นส่วนที่ช่วยให้สารจากโพสต์ต้นทางมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เพราะสามารถระบุแหล่งที่มาของข่าวสารได้ชัดเจน อีกทั้งยังก่อให้เกิดความรู้สึกที่เป็นปกติต่อโพสต์ต้นทาง

องค์ประกอบของโพสต์ต้นทางประกอบไปด้วยภาพ ข้อความ และแหล่งอ้างอิง องค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนทำหน้าที่จุดประเด็นทางเพศผ่านการใช้อ้อยคำของสมาชิกภายในกลุ่มในแบบทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างภาพและข้อความที่มีความเชื่อมโยงรวมทั้งสนับสนุนกันอยู่เสมอ

ภาพเพศชายที่ปรากฏภายในโพสต์ต้นทางพบภาพบุคคลแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม โดยพบภาพบุคคลแบบเดี่ยวมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าจุดมุ่งหมายหลักของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งล่า คือการพยายามนำเสนอภาพเรือนร่างและความเป็นชายในลักษณะต่างๆที่สมาชิกภายในกลุ่มปรารถนา อีกทั้งการนำเสนอภาพเพศชายผ่านภาพถ่ายที่ใช้ประสาทสัมผัสทางตาในการรับรู้เป็นส่วนสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการสื่อสารในประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งล่าได้อย่างชัดเจนที่สุด ภาพจึงเป็นส่วนประกอบหลักที่สำคัญในการสร้างความน่าสนใจต่อเพศชายและความรู้สึกต่างๆโดยเฉพาะความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทางด้านข้อความพบการใช้ข้อความในหลากหลายลักษณะ อาทิ การบอกเล่า การตั้งคำถาม การชักชวน การคาดคะเน สิ่ง และชี้แนะ โดยพบข้อความในลักษณะบอกเล่ามากที่สุด ข้อความที่พบโดยส่วนใหญ่นั้นจะมีความเชื่อมโยงกับบริบทของภาพ เป็นลักษณะการสร้างถ้อยคำเพื่อเชื่อมโยงไปกับรายละเอียดภายในภาพ ข้อความจึงทำหน้าที่สนับสนุนภาพในลักษณะเชิญชวนและก่อให้เกิดจินตนาการแก่สมาชิกภายในกลุ่ม

รวมทั้งการระบุแหล่งที่มาซึ่งสามารถสร้างความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลจากโพสต์ต้นทาง
องค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน มีความสำคัญที่ก่อให้เกิดการสื่อสารประเด็นทางเพศผ่านภาษาใน
ลักษณะต่างๆ ภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศส

บทที่ 4

การใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของผู้หญิง บนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่ามีลักษณะการสื่อสารที่เน้นเรื่องเพศ อวัยวะเพศและลักษณะของการร่วมเพศเป็นหลัก อีกทั้งเรื่องเพศถือเป็นเรื่องต้องห้ามในบริบทการสื่อสารแบบตามจารีตสังคมไทย แต่สำหรับในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่ากลับเป็นเรื่องปกติ ภาษาและถ้อยคำที่ใช้สื่อสารในเพจนี้จึงสะท้อนให้เห็นวิธีการสื่อสารของผู้หญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยปราศจากกรอบจารีตมากำกับ ผู้หญิงสามารถพูดถึงเรื่องความต้องการทางเพศได้อย่างเสรี จากการศึกษาการใช้ถ้อยคำในการแสดงความคิดเห็นของเพศหญิงต่อเพศชายบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า พบลักษณะการใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งสิ้น 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบตรงไปตรงมาและการใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบไม่ตรงไปตรงมา

4.1 การใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบตรงไปตรงมา

การใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบตรงไปตรงมา เป็นการใช้คำเพื่อบ่งชี้ความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยไม่มี ความหมายเป็นอย่างอื่น คำที่ใช้จึงเป็นคำที่แสดงความต้องการทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ และอวัยวะเพศ เป็นต้น การสื่ออารมณ์ทางเพศแบบตรงไปตรงมาเช่นนี้ ระดับของคำที่ใช้มีอยู่สองระดับ ได้แก่ การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับปรารถนา และการใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับปรารถนามากพบทั้งสิ้น 32 คำ

4.1.1 การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับ “ปรารถนา”

การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับปรารถนา เป็นการใช้คำเพื่อบ่งชี้เรื่องความต้องการทางเพศ เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกพื้นฐานตามสัญชาตญาณของมนุษย์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำบ่งชี้ความต้องการทางเพศทั้งสิ้น 13 คำ ดังตัวอย่าง

(1) “ฉันจะยัดเยียดความเป็นเมียให้เขา”

จากตัวอย่าง (1) คำว่า “ความเป็นเมีย” หมายถึง การที่ผู้หญิงตกลงใจว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายทั้งทางพฤตินัยและนิตินัย โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะอยู่ร่วมกันหรือสร้างครอบครัวในอนาคต ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “ยัดเยียด” ที่หมายถึง ชื่นหรือแค้นให้โดยผู้รับไม่เต็มใจรับ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 944) ในที่นี้หมายถึงความต้องการที่จะหยิบบีบการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ในขณะที่ฝ่ายชายไม่ได้มีความต้องการ แต่ฝ่ายหญิงต้องการจะให้

(2) “จงมาเป็นผัวข้า”

จากตัวอย่าง (2) คำว่า “เป็นผัว” หมายถึง การที่ผู้ชายยอมรับสถานะความเป็นคู่ครองของผู้หญิงทั้งทางพฤตินัยและนิตินัย ดังนั้นความหมายของคำดังกล่าวจึงหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์และการเป็นคู่ครองที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “จง” เพื่อแสดงความต้องการในลักษณะการสั่งให้กระทำ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการแสดงความคิดเห็นในที่นี้หมายถึงการแสดงความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายภายในโพสต์ต้นทาง

(3) “อยากเอา**ความบริสุทธิ์**ที่มีอยู่ใช้กับคนนี้”

จากตัวอย่าง (3) คำว่า “บริสุทธิ์” ในที่นี้หมายถึง สาวพรหมจารี ว่า สาวบริสุทธิ์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 655) โดยใช้คำว่า “อยาก” ในการแสดงความต้องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกเนื่องจากคำว่า “ความบริสุทธิ์” ดังกล่าวเป็นส่วนชี้ให้เห็นว่าผู้แสดงความคิดเห็นยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน “เอา**ความบริสุทธิ์**ที่มีใช้กับคนนี้” จึงหมายถึงความต้องการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทาง

(4) “อยาก**จูบ**คุณ”

จากตัวอย่าง (4) คำว่า “จูบ” หมายถึง เอาจูบสัมผัสสัมผัสแสดงความรักหรือความใคร่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 332) การจูบตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ดังกล่าวเป็นการจูบแบบไทย แต่การจูบมีหลายระดับทั้งจูบแบบนุ่มนวลและจูบแบบดุจดั่งซึ่งเป็นส่วนเริ่มต้นที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ การจูบในลักษณะที่สามารถก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศได้คือการจูบด้วยปากและลิ้นสัมผัส ดังนั้นการจูบที่ผู้แสดงความคิดเห็นระบุจึงหมายถึงกิริยาการจูบที่เกิดขึ้นก่อนการมีเพศสัมพันธ์

4.1.2 การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับ “ปรารถนามาก”

การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับปรารถนามาก เป็นการใช้คำเพื่อบ่งชี้ความต้องการทางเพศที่ไม่อาจทนได้ มีอาการกระวนกระวายหากความต้องการดังกล่าวไม่ได้รับการสนองตอบ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ามีการแสดงความคิดเห็นในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมรังง์ล่าโดยใช้คำที่สื่ออารมณ์ทางเพศระดับอยากมากอยู่จำนวน 19 คำ ได้แก่คำว่า “หีน” “เจียน” และ “เย็ด” เป็นต้น ซึ่งพบคำหลากหลายระดับทั้งคำที่มีความหมายทั่วไปรวมไปถึงคำระดับหยาบหรือที่เรียกว่า คำต่ำ ดังตัวอย่าง

(5) “อยากเสียตัว”

จากตัวอย่าง (5) คำว่า “เสียตัว” หมายถึง ถูกขายร่วมประเวณี (ใช้แก่ผู้หญิง), เสียเนื้อเสียตัว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1260) โดยผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำแสดงความต้องการอย่างคำว่า “อยาก” ซึ่งบ่งบอกถึง ความต้องการถูกขายภายในภาพร่วมประเวณีด้วยความเต็มใจ

(6) “ตอนนี้จะเรียกว่าหีนก็ได้นะ”

จากตัวอย่าง (6) คำว่า “หีน” หมายถึง มีความอยากอย่างแรงกล้า (มักใช้ในทางกามารมณ์) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1339) จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า “หีน” คือการแสดงอาการกระวนกระวายของคนที่ต้องการจะมีเพศสัมพันธ์หากไม่ได้รับการบำบัด จะเกิดความอึดอัดในระดับที่ทนไม่ได้ อาจเกิดความทรมานทรมานหรือคลุ้มคลั่ง

(7) “เจียนเลย”

จากตัวอย่าง (7) คำว่า “เจียน” หมายถึง อยากจัด, กระจายจัด, มีความรู้สึกอยากหรือกระจายเป็นกำลัง(โดยมากใช้เฉพาะของเสพติดและกามคุณ) คำว่า “เจียน” ในที่นี้จึงหมายถึงการอยากที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชาย ในระดับที่ไม่สามารถจะหยุดความต้องการดังกล่าวให้อยู่ภายในใจ ดุจเดียวกับคนที่ติดยาเสพติด เมื่ออยากยาเสพติดก็จะมีอาการคลุ้มคลั่งทรมานทรมาน จนกว่าจะได้เสพยาเพื่อดับความอยากนั้น

(8) “ข่มขืนชิตะ”

จากตัวอย่าง (8) คำว่า “ข่มขืน” มีที่มาจากคำว่า ข่มขืนกระทำชำเรา น. เป็นฐานความผิดอาญา ที่ผู้กระทำ ชำเราบุคคลอื่น ไม่ว่าจะผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำจะเป็นชายหรือหญิง และจะเป็นคู่สมรสของตนหรือไม่ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 169) เป็นคำที่สื่อถึงการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะที่อีกฝ่ายไม่ยินยอม อีกทั้งพบการใช้คำว่า ข่มขืน ร่วมกับคำว่า “ชิต” ที่เป็นคำลงท้ายเพื่อวัตถุประสงค์ในการเชิญชวน เจตนาดังกล่าวข้างต้นจึงหมายถึงการเชิญชวนให้สมาชิกภายในกลุ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายภายในโพสต์ต้นทางโดยปราศจากความยินยอมจากผู้ชายคนดังกล่าวก็ตาม

(9) “แตกในก๊วยม”

จากตัวอย่าง (9) คำว่า “แตก” หมายถึง คุมหรือควบคุมไว้ไม่อยู่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 516) และคำว่า “ใน” หมายถึง ตรงกันข้ามกับ “นอก” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 656) คำว่า “แตกใน” จึงหมายถึง การที่เพศชายหลังสารคัดหลั่งภายในอวัยวะเพศของเพศหญิง และเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นความหมายที่ใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อสื่อไปถึงความหมายในลักษณะทางเพศ แต่เนื่องจากขั้นตอนดังกล่าวเป็นกระบวนการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติซึ่งสามารถทำให้ตั้งครรภ์ได้ บุคคลโดยทั่วไปที่ไม่พร้อมกับการตั้งครรภ์จึงไม่นิยมปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าว ผู้แสดงความคิดเห็นจึงต้องการสื่อถึงความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายภายในโพสต์ต้นทางด้วยกระบวนการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติ

(10) “ฝืนเปี้ยก”

จากตัวอย่าง (10) คำว่า “ฝืนเปี้ยก” หมายถึง การล้มน้ำกามในขณะนอนหลับและฝืน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 795) ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของการตอบสนองต่อความต้องการทางเพศของเพศชาย ผู้แสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นเพศหญิงนำลักษณะดังกล่าวมาสื่อถึงความต้องการทางเพศกับเพศชายที่ปรากฏในโพสต์ต้นทาง

(11) “เย็ด”

จากตัวอย่าง (11) คำว่า “เย็ด” หมายถึง ร่วมประเวณี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 960) เป็นภาษาระดับปากแต่ไม่นิยมกล่าวถึงคำดังกล่าวในบริบทปกติเนื่องจากคำดังกล่าวมีลักษณะเป็นคำต่ำและคำหยาบซึ่งมีความหมายชัดเจนและตรงประเด็นเมื่อต้องการสื่อเกี่ยวกับความต้องการทางเพศ

(12) “จะเลียให้ล้มเลย”

จากตัวอย่าง (12) คำว่า “เลีย” หมายถึง แลบลิ้นกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เลียริมฝีปาก หมาเลียแผล แมวเลียขน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1082) และเนื่องจากเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทางสวมใส่เครื่องแต่งกายที่เปิดเผย กล่าวคือ พบเพียงการสวมกางเกงขาสั้นสามารถมองเห็นเรือนร่างของเพศชายได้อย่างชัดเจน จึงเป็นส่วนที่ทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกนำกริยาเลียเข้ามาแสดงความคิดเห็นในลักษณะแสดงความต้องการที่จะแสดงกริยาดังกล่าวกับเพศชายภายในโพสต์ต้นทางซึ่งลักษณะการ “การเลียให้ล้ม” ดังกล่าวมีเจตนาเพื่อกล่าวถึงกริยาการทำออร์รัลเซ็กส์ให้แก่เพศชายจนสำเร็จความใคร่

(13) “หน้าอย่างนี้ควยต้องดีแน่ๆ”

จากตัวอย่าง (13) คำว่า “ควย” หมายถึง อวัยวะสืบพันธุ์ของชายหรือสัตว์เพศผู้บางชนิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 960) ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นหมายถึงอวัยวะเพศของเพศชายภายในโพสต์ต้นทาง อีกทั้งมีการคาดคะเนถึงความสามารถของอวัยวะดังกล่าวว่า “ต้องดีแน่ๆ” ข้อความข้างต้นจึงหมายถึงการคาดคะเนในลักษณะการชื่นชมอวัยวะเพศและความสามารถทางเพศของเพศชายภายในภาพ

(14) “อยากได้เป็นผัว”

จากตัวอย่าง (14) คำว่า “ผัว” หมายถึง สามี, ชายที่เป็นคู่ครองของหญิง, คู่กับเมีย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 960) ในที่นี้หมายถึงความต้องการอยากได้เพศชายภายในภาพเป็นคู่ครองทั้งทางพฤตินัยและทางนิตินัย ในทางนิตินัยนั้นคือการได้ครอบครองเพศชายทางกฎหมายด้วยการจดทะเบียนสมรส ส่วนทางพฤตินัยนั้นคือการอยู่กินฉันท์สามีภรรยา รวมทั้งเรื่อง การร่วมเพศด้วย

(15) “ระทวย”

จากตัวอย่าง (15) คำว่า “ระทวย” มาจากคำว่า “ระทอระทวย” ซึ่งหมายถึง อ่อนนอก อ่อนใจ เช่น เขาเสียการพนันจนหมดตัว เดินระทอระทวยออกมา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 960) ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกนำลักษณะการอ่อนนอกอ่อนใจมาใช้กับความรู้สึกทางเพศ คำว่า “ระทวย” ในที่นี้จึงหมายถึงความรู้สึกทางใจเมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศ

(16) “งานที่ฟูรอพีแปปนอะคะ”

จากตัวอย่าง (16) คำว่า “ที่” หมายถึง อวัยวะสืบพันธุ์ของหญิงหรือสัตว์เพศเมียบางชนิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 960) และคำว่า “ฟู” หมายถึง พองตัวขึ้น, ขยายตัวนูนขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 960) เมื่อนำทั้งสองคำมารวมกันจึงหมายถึง การขยายตัวขึ้นของ อวัยวะเพศ ซึ่งจะเกิดขึ้นขณะมีความรู้สึกทางเพศ

(17) “เลียที่”

จากตัวอย่าง (17) คำว่า “เลีย” หมายถึง แลบลิ้นกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เลียริม ฝีปาก หมาเลียแผล แมวเลียขน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1082) ในที่นี้หมายถึงการสั่งให้เพศชายภายในภาพทำออร์รัลเซ็กส์ให้ซึ่งสังเกตได้จากการเลือกใช้คำว่า “ที่” เพื่อแสดงการสั่ง

(18) “ดับไฟร้านในตัว 5555”

จากตัวอย่าง (18) คำว่า “ร้าน” หมายถึง อยากร, ใคร่, (มักใช้ในทางกามารมณ์) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1082) ข้อความที่ว่า ดับไฟร้าน จึงหมายถึงการพยายามควบคุมความต้องการทางเพศอย่างรุนแรงที่มีอยู่ในขณะนั้นด้วยวิธีการเปรียบเทียบความรู้สึกทางเพศกับ กิริยาการควบคุมเชื้อเพลิงที่กำลังลุกไหม้

(19) “นำทูปหัวลากเข้าห้อง”

จากตัวอย่าง (19) กิริยาการทูปหัวแล้วลากเข้าห้องนั้น เป็นกิริยาที่บ่งบอกถึงการพยายามบังคับ ชื่นใจเพื่อร่วมเพศกับตนเอง โดยมีที่มาจากภาพจำถึงวิธีการของเพศชายในยุคหินที่เมื่อถูกใจหญิงคนไหนจะใช้วิธีการ ทูปหัวและลากเข้าถ้า ผู้แสดงความคิดเห็นจึงนำภาพจำดังกล่าวมาปรับเปลี่ยนถ้อยคำเพื่อแสดงถึงความปรารถนาและต้องการกระทำกิริยาดังกล่าวกับเพศชายภายในภาพ

(20) “น้ำลายไหล”

จากตัวอย่าง (20) คำว่า “น้ำลายไหล” หมายถึง อาการที่อยากมาก ในความเช่น อยากได้จนน้ำลายหก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1082) ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้อาการดังกล่าวเพื่อสื่อถึงในเรื่องทางเพศ ในที่นี้หมายถึงอาการเมื่อเห็นเพศชายภายในภาพแล้วอยากมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายคนดังกล่าวเป็นอย่างมาก

(21) “อยากดูนมจิ้ง”

จากตัวอย่าง (21) ภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพในลักษณะที่เพศชายเปิดเผยให้เห็นเรือนร่างส่วนบน อีกทั้งเป็นภาพกลางแจ้งซึ่งไม่มีส่วนใดที่สามารถเชื่อมโยงไปถึงคำว่า นมในบริบทอื่นได้ ดังนั้นการที่ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “อยากดูนมจิ้ง” จึงหมายถึงความปรารถนาที่จะสัมผัสอวัยวะส่วนที่อยู่ตอนยอดของนมมนุษย์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1082) หรือที่เรียกว่า หัวนม ของเพศชายภายในภาพ ซึ่งกิริยาดังกล่าวเป็นกิริยาที่เกิดขึ้นขณะมีเพศสัมพันธ์

(22) “อ้อย ธิบโกนหมอยดีกว่าผัวฉันมาแล้ว”

จากตัวอย่าง (22) คำว่า “หมอย” หมายถึง คนที่ขอลับ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1082) ซึ่งหมายถึงคนที่ขึ้นบริเวณอวัยวะเพศหญิง การใช้ข้อความว่า “โกนหมอยดีกว่าผัวฉันมาแล้ว” จึงหมายถึงขั้นตอนการเตรียมตัวก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นผู้แสดงความคิดเห็นจึงต้องการแสดงความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายภายในภาพด้วยการแจ้งให้ทราบถึงความต้องการกระทำกริยาในลักษณะดังกล่าวก่อนการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายภายในภาพ

(23) “ปล้ำกูก็ได้นะ”

จากตัวอย่าง (23) คำว่า “ปล้ำ” หมายถึง ใช้แขนกอดรัดจับกุมเพื่อจะให้อีกฝ่ายหนึ่งล้มหรือให้อยู่ในอำนาจที่จะทำได้ตามใจตน, โดยปริยายหมายความว่า พยายามทำกิจการอย่างเต็มกำลัง, ปลุกปล้ำ ก็ว่า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1082) โดยกิจกรรมในที่นี้หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายภายในภาพ อีกทั้งมีการใช้ข้อความในลักษณะเชิญชวนให้กระทำ ดังนั้นข้อความข้างต้นจึงหมายถึง การเชิญชวนให้เพศชายภายในภาพมีเพศสัมพันธ์กับตนในลักษณะที่ตนเองเป็นฝ่ายขัดขืน

4.2 การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศแบบไม่ตรงไปตรงมา

การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศแบบไม่ตรงไปตรงมา เป็นการใช้คำเพื่อสื่อสารความต้องการทางเพศแบบหลบเลี่ยงความหมายแบบตรงตัว ผู้ที่ใช้คำประเภทนี้แสดงความคิดเห็นจะใช้วิธีสรรหาถ้อยคำแบบต่าง ๆ เพื่อบอกเล่าความรู้สึกทางเพศของตนที่มีต่อโพสต์ต้นทางเพื่อหลีกเลี่ยงความหยาบคาย ไม่สุภาพ เท่าที่สำรวจพบจากเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าการใช้ถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศอย่างไม่ตรงไปตรงมาพบทั้งสิ้น 11 รูปแบบ ได้แก่ การใช้คำกำกวม การใช้คำอุปโลกณ์ การใช้คำไม่ครบ การใช้คำสแลง การใช้คำพวน การดัดแปลงเสียง

การล้อเลียน การจงใจใช้คำผิดความหมาย การใช้คำสัมผัสคล้องจอง การใช้คำภาษาถิ่น และ การใช้คำภาษาต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 การใช้คำกำกวม

คำว่า กำกวม หมายถึง คำที่มีความหมายไม่กระจ่างชัด สามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งความหมาย เมื่ออยู่ในบริบทการสื่อสารใดบริบทการสื่อสารหนึ่ง การใช้รูปภาษาที่มีคำกำกวมจึงก่อให้เกิดความเข้าใจไปในหลายแง่มุม ถ้าพิจารณาในเรื่องประสิทธิผลทางการสื่อสาร การใช้คำกำกวมเป็นการสื่อสารที่ขาดความชัดเจน แต่ในบางครั้งความกำกวมเป็นความจงใจของผู้ใช้ภาษา เนื่องจากต้องการหลบเลี่ยงความชัดเจน ด้วยเหตุผลทางภาษาหรือเหตุผลทางสังคมและวัฒนธรรม การเลือกใช้คำกำกวมในการพูดถึงเรื่องความต้องการทางเพศในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า จึงมีนัยทางภาษาและนัยทางสังคมวัฒนธรรมอยู่ด้วย จากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าพบการใช้คำกำกวมทั้งสิ้น 122 คำ ใช้แตกต่างกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับกิริยาอาการของการมีเพศสัมพันธ์ การใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนของการมีเพศสัมพันธ์ และการใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ

4.2.1.1 การใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับกิริยาอาการของการมีเพศสัมพันธ์

พบ 110 คำ

(24) “น่าอร่อย”

จากตัวอย่าง (24) คำว่า “น่าอร่อย” หมายถึง ทำให้อยากจะดูรู้สึกร่ามรสดี (ใช้แก่ของกิน) เป็นคำที่แสดงความรู้สึกชื่นชมและต้องการลิ้มลองรสชาติอาหารนั้น ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นนำบริบทดังกล่าวมาย้ายบริบทเพื่อสื่อความหมายไปถึงเรื่องทางเพศ คำว่า “น่าอร่อย” ในที่นี้

จึงหมายถึงความอยากรู้ถึงรสชาติของกามารมณ์ หรือรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์ของเพศชาย
ภายในภาพ

(25) “คนไหนก็ได้ที่พร้อมจะเอาฉันน”

จากตัวอย่าง (25) เป็นลักษณะการใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ผู้แสดง
ความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “เอา” หมายถึง (ปาก) ก. คำใช้แทนกริยาอื่นๆ บางคำได้
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1436) จากความหมายตามพจนานุกรมนั้น กริยาอื่นๆ บางคำนั้น
หมายถึง การสืบพันธุ์ในสัตว์ โดยมนุษย์นำคำว่า เอา มาใช้เป็นภาษาปากซึ่งหมายถึงการร่วมเพศ
อีกทั้งภาพภายในโพสต์ต้นทางเป็นภาพกลุ่มที่มีจำนวนเพศชายมากกว่า 2 คน ข้อความข้างต้นจึง
หมายถึงการแจ้งให้ทราบถึงความพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายภายในภาพคนใดก็ได้

(26) “ถ้าได้นะ”

จากตัวอย่าง (26) คำว่า “ได้” สามารถสื่อความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย
หากพิจารณาความหมายตามพจนานุกรม คำว่า “ได้” หมายถึง การรับมาหรือการตกมาเป็น
ของตัว การสำเร็จผล อนุญาต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 448) และเมื่อพิจารณาจากบริบท
แวดล้อม คำว่า “ได้” อาจมีที่มาจากคำว่า “ได้กัน” ที่หมายถึง การได้เป็นผัวเมียกัน, ได้เสียกัน
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 448) ซึ่งคำว่า “ได้” ในที่นี้หมายถึงความปรารถนาที่จะได้เพศชาย
ภายในภาพมาครอบครองทั้งทางจิตใจและทางร่างกายด้วยการมีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน

(27) “อยากทดสอบ”

จากตัวอย่าง (27) เป็นลักษณะการใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ คำว่า “ทดสอบ” จากตัวอย่างหมายถึง ตรวจสอบเพื่อความถูกต้องแน่นอน และการสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 539) ความหมายของคำว่า “ทดสอบ” ข้างต้นอยู่ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา หรือการทดลองทางวิทยาศาสตร์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้วัดผล เมื่อนำคำว่า “ทดสอบ” มาใช้กับบริบทการสื่อสารภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมผู้รู้ร่ง คำว่า “ทดสอบ” ดังกล่าว จึงมิได้มีนัยไปในเชิงวิชาการ แต่มีนัยไปในทางเพศ ซึ่งหมายถึงการตรวจสอบและการวัดระดับความสามารถทางเพศด้วยการร่วมเพศ

(28) “เห็นแล้วสั้น 7.8 ริกเตอร์”

จากตัวอย่าง (28) คำว่า “สั้น” หมายถึง ไหวถี่ ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1206) โดยความหมายดังกล่าว หมายถึง การสั้นไหวซึ่งเกิดขึ้นจากภัยตามธรรมชาติ มีหน่วยวัดขนาดความสั้นไหวเป็นริกเตอร์ ผู้แสดงความคิดเห็นนำลักษณะและค่าการวัดความสั้นไหวในระดับที่สูงกว่าปกติมาใช้เพื่อสื่อถึงอาการขณะเกิดความต้องการทางเพศของเพศหญิงที่มีมากกว่าปกติ

(29) “อยากกินนมชมพู”

จากตัวอย่าง (29) ภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นลักษณะของเพศชายที่สวมใส่เสื้อฝ้าน้อยชิ้น เผยให้เห็น ร่างกายและเรือนร่างที่กำยำ โดยคำว่า “นม” ตามพจนานุกรมพบความหมายในสองลักษณะคือ ส่วนของร่างกาย อยู่บริเวณหน้าอกมี 2 เต้า และอีกความหมายคือ น้านม หมายถึง

ของเหลวสีขาวออกมาจากนมคนและสัตว์ สำหรับเลี้ยงลูก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 632) ดังนั้นนอกจากคำว่า “นมชมพู” หมายถึง เครื่องดื่มที่ผสมด้วยน้ำหวานสีแดงและนม อีกทั้งยังหมายถึง ลักษณะสีของหน้าอกได้อีกด้วย ผู้แสดงความคิดเห็นใช้คำว่า “กิน” ซึ่งหมายถึง เคี้ยว, ต้ม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 128) คำว่า “กินนมชมพู” ในความหมายปกติหมายถึงการดื่มเครื่องดื่มนมชมพู และความหมายโดยนัยซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศหมายถึงกริยาหนึ่งขณะร่วมเพศจากการสัมผัสผิวหนังหน้าอกของเพศชายด้วยปาก

(30) “เสียวท้องน้อยเลยคร่า”

จากตัวอย่าง (30) คำว่า “เสียว” หมายถึง รู้สึกแปลบเพราะเจ็บ หรือ รู้สึกวาบในหัวใจด้วยความกำหนัด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1266) อีกทั้งผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “เสียว” กับอวัยวะของร่างกายอย่าง ท้องน้อย ที่หมายถึงส่วนของท้องระหว่างสะดือกับหัวหน่าว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 552) อาการเสียวท้องน้อย เป็นอาการที่อาจเกิดได้จากความผิดปกติภายในเนื่องจากสาเหตุทางการแพทย์ แต่ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำดังกล่าวในการสื่อถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากความต้องการทางเพศของเพศหญิง อันเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นคล้ายคลึงกับความผิดปกติของร่างกาย

(31) “นำขึ้นจิ้ง...ชิงช้าสวรรค์”

จากตัวอย่าง (31) คำว่า “นำขึ้น” หมายถึง ลักษณะของความอยากหรือความต้องการไปสู่เบื้องบน โดยภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายที่เผยให้เห็นร่างกายส่วนบนและสวมใส่เพียงกางเกงขาสั้นที่เผยให้เห็นสัดส่วนอย่างชัดเจน อีกทั้งพบชิงช้าสวรรค์เป็นส่วนประกอบภายในภาพ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงหยิบยกองค์ประกอบดังกล่าวเชื่อมโยงเข้ากับกริยาการใช้ชิงช้าสวรรค์เพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับเรื่องทางเพศด้วยลักษณะกำกวม อีกทั้งใช้สัญลักษณ์หัพภาคหรือ

จุดหลังคำว่า “นำขึ้นจิ้ง” เพื่อเว้นช่องว่างให้ผู้รับสารตีความหมายของคำดังกล่าวไปในลักษณะทางเพศและเฉลยความต้องการที่แท้จริงด้วยคำว่า “ชิงช้าสวรรค์” หลังสัญลักษณ์หัทธภาคหรือจุดเพื่อเป็นการเลี่ยงวัตถุประสงค์ในการสื่อความหมายที่แท้จริงของคำว่า “นำขึ้น” ดังนั้น คำว่า “นำขึ้น” จึงหมายถึงความต้องการแสดงกริยาขณะมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายภายในภาพมิใช่ความต้องการขึ้นชิงช้าสวรรค์แต่อย่างใด

(32) “ไปนอนกัน”

จากตัวอย่าง (32) คำว่า “นอน” ความหมายทางพจนานุกรม หมายถึง เอนตัวหรือทอดตัวลงกับพื้นหรือที่ใดๆ เพื่อพักผ่อน เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 611) ซึ่งกริยาดังกล่าวสามารถสื่อความหมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย ข้อความที่ว่า “ไปนอนกัน” จึงหมายถึงการเชิญชวนให้เพศชายภายในโพสต์ต้นทางมีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน

(33) “อยากดื่มน้ำฝรั่ง”

จากตัวอย่าง (33) คำว่า “น้ำฝรั่ง” หมายถึง เครื่องดื่มซึ่งได้จากผลฝรั่ง มีรสชาติหวานอมเปรี้ยว และมีวิตามินซีค่อนข้างสูง นอกจากนั้นคำว่า “น้ำฝรั่ง” ยังสามารถเชื่อมโยงไปถึงความหมายทางเพศ ซึ่งความหมายทางเพศของคำว่า “น้ำฝรั่ง” หมายถึง น้ำอสุจิของเพศชายชาวต่างชาติที่มีผิวขาว ตาสีฟ้า โดยส่วนใหญ่หมายถึงผู้ชายที่มาจากทวีป ยุโรป อเมริกาและออสเตรเลีย น้ำอสุจิดังกล่าวเกิดขึ้นขณะการมีเพศสัมพันธ์ อีกทั้งผู้แสดงความคิดเห็นได้ระบุถึงความต้องการดื่ม ซึ่งในที่นี้หมายถึง กิน ใช้แก่เครื่องดื่มอย่างน้ำ เหล้า, กินเหล้า ข้อความที่ว่า “อยากดื่มน้ำฝรั่ง” จึงหมายถึง ความต้องการดื่มน้ำอสุจิของเพศชายซึ่งเกิดขึ้นขณะการออร์รัลเส็กส์ให้แก่เพศชาย

(34) “ตั้งสั้นสะเทือน”

จากตัวอย่าง (34) คำว่า “ตั้ง” หมายถึง เนื้อหรือสิ่งเล็ก ๆ ทั่วออกหรือยื่นออกมาจากส่วนใหญ่ คำว่า “ตั้ง” ในที่นี้จึงเป็นคำในลักษณะกว้างซึ่งไม่ได้ระบุหรือชี้เฉพาะจุดอย่างชัดเจน จึงเป็นการใช้ลักษณะการตีความหมายซึ่งหลากหลายเพื่อให้ผู้รับสารเชื่อมโยงคำว่า “ตั้ง” เข้ากับส่วนของอวัยวะเพศของเพศหญิง คำว่า “ตั้ง” ในที่นี้จึงหมายถึง จุดคริสตรอลิส ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอวัยวะเพศหญิง มีขนาดเล็กและเป็นจุดที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ การใช้ข้อความที่ว่า “ตั้งสั้นสะเทือน” จึงหมายถึง ลักษณะอาการเคลื่อนไหวของจุดคริสตรอลิสเนื่องจากความต้องการมีเพศสัมพันธ์อย่างรุนแรง

4.2.1.2 การใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการมีเพศสัมพันธ์ พบ 7 คำ

(35) “เราชอบคนดีมีน้ำ...ใจ”

จากตัวอย่าง (35) คำว่า “น้ำ...ใจ” หมายถึง ความเอื้ออาทร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 626) ความมีน้ำใจของผู้ชายที่อยู่ในโพสต์ต้นทาง ซึ่งเป็นภาพของผู้ชายสุขภาพดี สวมชุดออกกำลังกาย และกำลังดื่มเครื่องดื่มเลือกใช้สัญลักษณ์หัพภาคระหว่างคำว่า “น้ำ” และคำว่า “ใจ” เพื่อบ่งบอกถึงความคลุมเครือของความหมายที่ต้องการสื่อไปในเรื่องเพศเนื่องจาก คำว่า “น้ำ” ในบริบทการสื่อสารภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า หมายถึง น้ำอสุจิของเพศชาย ซึ่งเป็นสารคัดหลั่งที่เกิดขึ้นในขั้นตอนสุดท้ายของการมีเพศสัมพันธ์ “น้ำ” ในบริบทดังกล่าวจึงสามารถตีความถึงความมีน้ำใจก็ได้และหมายถึงน้ำอสุจิของเพศชายก็ได้

(36) “แฉะเลยกู”

จากตัวอย่าง (36) คำว่า “แฉะ” หมายถึง เปียกหรือชุ่มน้ำอยู่เสมอ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 353) โดยโพสต์ต้นทางเป็นลักษณะของภาพเพศชายที่มีร่างกายกำยำโดยไม่พบบริบทของน้ำอยู่ภายในโพสต์ต้นทาง ดังนั้นคำว่า “แฉะ” ดังกล่าวจึงไม่มีความสอดคล้องกับภาพจากโพสต์ต้นทางแต่เป็นการสื่อความถึงขั้นตอนหนึ่งขณะมีความรู้สึกทางเพศซึ่ง “น้ำ” ในที่นี้หมายถึง สารคัดหลั่งของเพศหญิงโดยจะพบได้ขณะเพศหญิงเกิดอารมณ์ทางเพศ คำว่า “แฉะ” ดังกล่าวจึงหมายถึงความเปียกชุ่มจากสารคัดหลั่งหลังของเพศหญิงเนื่องจากการดูภาพเพศชายจากโพสต์ต้นทาง

(37) “หลีกทางด่วน น้ำพุ่งแล้ว”

จากตัวอย่าง (37) คำว่า “น้ำพุ่ง” หมายถึง ลักษณะของน้ำที่ทำให้เคลื่อนตรงไปโดยแรงและเร็ว ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “น้ำ” เพื่อสื่อความหมายถึง สารคัดหลั่ง ของเพศหญิงที่เกิดขึ้นเมื่อเพศหญิงเกิดความต้องการทางเพศ อีกทั้งผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้ คำว่า “พุ่ง” เพื่อสื่อความหมายของความต้องการทางเพศดังกล่าวในลักษณะที่รุนแรงมากกว่าปกติ

(38) “น้ำแตกเลย”

จากตัวอย่าง (38) ภาพจากโพสต์ต้นทางคือภาพฉากทะเล ซึ่งเพศชายภายในภาพกำลังสวมชุดว่ายน้ำที่เผยให้เห็นเรือนร่าง โดยคำว่า “น้ำแตก” หมายถึง ลักษณะของน้ำซึ่งคุ่มหรือควบคุ่มไว้ไม่อยู่ เกิดการปะทุออกมา ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกใช้คำว่า “น้ำ” เพื่อสื่อความหมายออกเป็นสองลักษณะ โดยลักษณะแรกเพื่อเชื่อมโยงคำว่า “น้ำ” กับฉากทะเลภายใน

ภาพจากโพสต์ต้นทาง ส่วนลักษณะที่สองเพื่อสื่อความหมายถึงเรื่องทางเพศ โดยความหมายทางเพศของคำว่า “น้ำ” ในลักษณะที่สองหมายถึง สารคัดหลั่งของเพศหญิงซึ่งเกิดจากการปะทุออกมาเนื่องจากการเกิดความรู้สึกต้องการทางเพศเมื่อเห็นภาพเพศชายภายในโพสต์ต้นทาง

(39) “อยากจะชิม”

จากตัวอย่าง (39) ภาพจากบริบทโพสต์ต้นทางคือภาพของเพศชายที่อยู่ในอริยาบถกำลังถืออาหารอยู่ในมือผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกใช้คำว่า “ชิม” หมายถึง ลองลิ้มรสดูด้วยปลายลิ้น, ทดลองให้รู้รส (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 381) เพื่อเชื่อมโยงความหมายจากบริบทภายในภาพซึ่งหมายถึงอาหารเข้าสู่ความหมายที่สื่อไปถึงเรื่องเพศซึ่งหมายถึงเพศชายภายในภาพ คำว่า “ชิม” ดังกล่าวหมายถึงความต้องการลองลิ้มรสการร่วมรักกับเพศชายภายในภาพซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของการมีเพศสัมพันธ์

(40) “อยากกรามค้ำ”

จากตัวอย่าง (40) คำว่า “กรามค้ำ” หมายถึง อาการอ้าแล้วเอาลงหรือหุบไม่ได้ของตาปาก หรือขากรรไกร โดยอาการกรามค้ำที่ผู้แสดงความคิดเห็นพยายามสื่อถึงนั้นคือลักษณะการทำออร์ลเซ็กส์ด้วยปาก เนื่องจากเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทางสวมใส่เพียงกางเกงชั้นใน และสามารถสังเกตเห็นสัดส่วนได้อย่างชัดเจน ผู้แสดงความคิดเห็นจึงพยายามนำจุดเด่นภายในภาพอย่างอวัยวะเพศชายสื่อไปถึงความต้องการกระทำกริยาทางเพศด้วยการออร์ลเซ็กส์ด้วยปาก ในลักษณะที่มากกว่าปกติแก่เพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทาง

(41) “อยากโดนอัด (ฟุตบอล)”

จากตัวอย่าง (41) คำว่า “อัด” หมายถึง ประคบให้แน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1393) โดยเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทางอยู่ในลักษณะสวมกางเกงฟุตบอลกำลังเลี้ยงลูกฟุตบอล การนำบริบทซึ่งเกี่ยวข้องกับคำศัพท์เฉพาะที่ใช้กับกีฬาหมายถึงเตะฟุตบอลให้ปะทะกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแรงมาสื่อถึงเรื่องราวเพศผ่านถ้อยคำอย่างคำว่า “โดนอัด” จึงเป็นการเชื่อมโยงความหมายของคำว่า “อัด” ที่หมายถึง การประคบให้แน่น เข้ากับลักษณะขณะมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้พบการใช้คำว่า “ฟุตบอล” ในส่วนท้ายของข้อความโดยมีการใส่วงเล็บให้กับคำดังกล่าวเพื่อเป็นการเฉลยเจตนาของกริยาการ “อัด” การใส่ลูกเล่นดังกล่าวให้แก่ข้อความถือเป็นการเลี้ยงเจตนาที่แท้จริงของผู้ส่งสารที่ต้องการสื่อคำว่า “อัด” ไปในเรื่องราวเพศอีกทั้งยังก่อให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้รับสารอีกด้วย

4.2.1.3 การใช้คำกำกวมที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ พบ 5 คำ

(42) “เด็กหัวโต”

จากตัวอย่าง (42) บริบทในภาพของโพสต์ต้นทางอยู่ในลักษณะที่เพศชายจำนวนหนึ่งกำลังแต่งชุดเด็กแรกเกิดและมีข้อความเพื่อชี้แจงให้ทราบว่าภาพดังกล่าวเกี่ยวข้องกับวันเด็กแห่งชาติ โดยผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “เด็ก” แทนการเรียกเพศชายภายในภาพและใช้คำว่า “หัวโต” ซึ่งในที่นี้สามารถตีความได้ 2 ความหมาย โดยความหมายแรกหมายถึงขนาดศีรษะของเพศชายภายในภาพและอีกความหมายหมายถึงขนาดอวัยวะของเพศชายภายในภาพ ซึ่งเป็นการใช้คำกำกวมเพื่อสื่อถึงเรื่องราวเพศ

(43) “คือใหญ่อะ...กล้ำค้ำกล้ำม555”

จากตัวอย่าง (43) คำว่า “ใหญ่” หมายถึง โต มีขนาดโตกว่าหรือสำคัญกว่า เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบกับ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1358) ผู้แสดงความคิดเห็นมีเจตนาเพื่อสื่อความหมายอย่างไม่ตรงไปตรงมาด้วยการเลือกใช้สัญลักษณ์หัพภาคหรือจุดวางไว้หลังคำว่า “คือใหญ่อะ” เพื่อเป็นการเว้นช่องว่างให้ผู้รับสารตีความเจตนาไปในลักษณะทางเพศและเลือกใช้วิธีการเฉลยตอนท้าย ข้อความที่ว่า “คือใหญ่อะ” ในที่นี้หมายถึงขนาดของกล้ำมมิใช่สิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นการใช้วิธีการเลียงเจตนาที่แท้จริง โดยคำว่า “ใหญ่” ตามเจตนาที่แท้จริงนั้นหมายถึงขนาดอวัยวะของเพศชายภายในภาพ

(44) “ตอนอ่อนยังขนาดนี้ตอนแข็งจะขนาดไหน”

จากตัวอย่าง (44) คำว่า “อ่อน” หมายถึง นิ่ม,ไม่แข็ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1389) และคำว่า “แข็ง” หมายถึง กระด้าง,ไม่อ่อน,ไม่นิ่ม,นิ่งไม่ไหวติง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 215) โดยภาพเพศชายจากโพสต์ต้นทางอยู่ในลักษณะที่เผยให้เห็นร่างกายอย่างชัดเจน สวมใส่เพียงกางเกงชั้นใน อีกทั้งสามารถเห็นรูปร่างของอวัยวะเพศของเพศชายภายในภาพ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกใช้คำว่า “อ่อน” และคำว่า “แข็ง” เพื่อสื่อถึงกระบวนการทางร่างกายซึ่งเกิดขึ้นกับอวัยวะเพศของเพศชายเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ ข้อความดังกล่าวมีเจตนาเพื่อต้องการคาดคะเนลักษณะของอวัยวะเพศของเพศชายภายในโพสต์ต้นทาง ขณะอารมณ์ปกติและเกิดอารมณ์ทางเพศ

(45) “ลีนยังยาวขนาดนี้ ถ้าไอนั้นจะยาวขนาดไหน”

จากตัวอย่าง (45) ภาพของเพศชายภายในโพสต์ต้นอยู่ในอาการ แลบลีน ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกนำกริยาดังกล่าวสื่อถึงอวัยวะเพศสองส่วน กล่าวคืออวัยวะส่วน “ลีน” และส่วน “ไอนั้น” โดยคำว่า “ไอนั้น” คือ การกล่าวถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งผู้พูดและผู้ฟังเข้าใจกันอยู่แล้ว อีกทั้งคำดังกล่าว สามารถสื่อถึงความหมายทางเพศซึ่งหมายถึง อวัยวะเพศ ข้อความดังกล่าว จึงหมายถึงการคาดคะเนขนาดของอวัยวะเพศจากขนาดของลีนของเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทาง

(46) “สะดุดกับกล้ามเนื้อเล็กของเขาจัง”

จากตัวอย่าง (46) บริบทของเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทางอยู่ในลักษณะเปิดเผยเรือนร่างส่วนบนซึ่งสามารถสังเกตเห็นกล้ามเนื้ออย่างเด่นชัด โดยส่วนล่างสวมใส่กางเกงขาสั้นที่มีลักษณะคล้ายกางเกงชั้นใน รัตรูป จึงสามารถสังเกตเห็นรูปร่างของอวัยวะส่วนล่างได้ชัดเจน ภาพเพศชายดังกล่าวเป็นส่วนที่ทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นเชื่อมโยงบริบทของเพศชายกับอวัยวะเพศของเพศชายภายในภาพ โดยผู้แสดงความคิดเห็นใช้คำว่า “กล้ามเนื้อเล็ก” แสดงให้เห็นถึงการพยายามสื่อถึงกล้ามเนื้อบางส่วนอย่างเฉพาะเจาะจง ด้วยการใช้คำว่า “มัดเล็ก” ผู้รับสารจึงสามารถเชื่อมโยงลักษณะของกล้ามเนื้อกับลักษณะของอวัยวะเพศชายซึ่งเป็นจุดเด่นภายในภาพข้างต้น ดังนั้น คำว่า “กล้ามเนื้อเล็ก” จึงเป็นการสื่อถึงอวัยวะเพศของเพศชายภายในภาพ

4.2.2 การใช้คำอุปลักษณ์

คำอุปลักษณ์ หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกัน 2 สิ่งที่มีคุณสมบัติหรือลักษณะเด่นบางประการร่วมกัน (กิตติชัย พินโน และ อมรชัย คหกิจโกศล, 2558: 73) การเปรียบเทียบในลักษณะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งทั้งสองสิ่งเป็นสิ่งเดียวกัน ผู้รับสารจำเป็นต้องตีความ การใช้คำ อุปลักษณ์ที่พบโดยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเรื่องอาหารและสถานที่ จากการ

วิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำอุปลักษณทั้งสิ้น 23 คำ ได้แก่คำว่า “ห่อหมก” “ไอติม” “กล้วย” “ข้าวต้มมัด” “ไส้กรอก” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

4.2.2.1 การใช้คำอุปลักษณที่เกี่ยวข้องกับอาหาร พบ 18 คำ

(47) “ห่อหมกไหมแม่”

จากตัวอย่าง (47) เมื่อพิจารณาจากโพสต์ต้นทางซึ่งเป็นรูปเพศชายไม่สวมใส่เสื้อผ้า มีเพียงกางเกงชั้นใน ที่เผยให้เห็นรูปร่างอย่างเปิดเผย โดยผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “ห่อหมก” ซึ่งหมายถึงชื่อกับข้าวชนิดหนึ่ง ใช้น้ำพริกกับเนื้ปลา กวนกับน้ำกะทิมีฝักรองแล้วห่อหนึ่ง การใช้คำอุปลักษณดังกล่าวเป็นการนำลักษณะบางประการที่คล้ายคลึงกันระหว่างห่อหมกและ อวัยวะเพศของเพศชาย ได้แก่ ลักษณะรูปร่างนูน มีบางอย่างปกปิดเข้ามาเปรียบเทียบ ทำให้ผู้รับสารสามารถเชื่อมโยงลักษณะดังกล่าวเข้าหากันได้

(48) “หิวข้าวต้มมัด”

จากตัวอย่าง (48) “ข้าวต้มมัด” หมายถึง ขนมไทยโบราณชนิดหนึ่ง มีลักษณะการจับขนม 2 ชิ้น มามัดเข้าไว้ด้วยกัน จากบริบทของโพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายที่สวมใส่เพียงกางเกงชั้นในที่สามารถสังเกตเห็นรูปร่างของอวัยวะเพศชายได้อย่างชัดเจน ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกนำลักษณะของข้าวต้มมัดซึ่งเป็นขนมไทยที่ทุกคนรู้จักและทราบถึงลักษณะของขนมดังกล่าวอย่างดีมาเชื่อมโยงเข้ากับลักษณะของอวัยวะเพศชาย โดยทั้งสองสิ่งมีลักษณะรูปร่างนูนถูกห่อหุ้มด้วยบางสิ่งจากภายนอกแต่ยังคงสามารถเห็นรูปร่างได้ชัดเจนเหมือนกัน

(49) “อยากกินไอติมสเตฟาน”

จากตัวอย่าง (49) เมื่อพิจารณาจากโพสต์ต้นทางพบว่า การเลือกใช้คำว่า “ไอติม” ประกอบกับภาพของเพศชายซึ่งกำลังถือไอศกรีมแท่ง มีเป้าหมายเพื่อเชื่อมโยงลักษณะของ ไอศกรีมแท่งเข้ากับลักษณะของอวัยวะเพศชาย ไอศกรีมมาจากคำว่า ice-cream ในภาษาอังกฤษ เป็นของหวานชนิดหนึ่งทำด้วยนม น้ำหวาน หรือกะทิ เป็นต้น และถูกทำให้แข็งตัวด้วยความเย็น ไอศกรีมมีหลากหลายลักษณะ ทั้งแบบแท่ง และแบบตักซึ่งต้องอาศัย ภาชนะในการรองรับ การเลือกใช้ไอศกรีมแท่งเนื่องจากรูปลักษณ์คล้ายอวัยวะเพศชายอีกทั้ง การบริโภคไอศกรีมด้วยการอมหรือลิ้นเลีย ยังให้จินตภาพก้าวล่วงพรหมแดนอันลึกลับของการมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยปากอีกด้วย

(50) “อยากกินเฟรนช์ฟรายด์”

จากตัวอย่าง (50) นอกจากภาพเพศชายรูปร่างกำยำ เผยให้เห็นเรือนร่างส่วนบน ในภาพ จากโพสต์ต้นทางแล้ว ยังพบส่วนประกอบของฉากอย่างอาหารหลากชนิด รวมทั้งเฟรนช์ฟรายด์ ซึ่งเป็นอาหารว่างชนิดหนึ่งทำมาจากมันฝรั่งและนำมาทอดกับน้ำมัน มีลักษณะเป็นแท่ง ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกนำลักษณะดังกล่าว มาใช้เพื่อสื่อความหมายถึงอวัยวะเพศของเพศชาย คำว่า “เฟรนช์ฟรายด์” ในที่นี้จึงหมายถึง อวัยวะเพศของเพศชาย

(51) “อยากกินฮอทดอก”

จากตัวอย่าง (51) ภายในภาพจากโพสต์ต้นทางพบภาพ ฮอทดอก ซึ่งเป็นอาหารตะวันตก ชนิดหนึ่ง มีลักษณะเป็นไส้กรอกหนึ่งหรือสองซึ่งวางในขนมปังที่ผ่ากลางแนว และเนื่องจากภาพจาก

โพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายสวมเพียงกางเกงชั้นในเผยให้เห็นรูปร่างที่ชัดเจน ผู้แสดงความคิดเห็นจึงนำลักษณะดังกล่าวของฮอตต็อกมาสื่อถึงอวัยวะเพศของเพศชายด้วยวิธีการเลี่ยง

(52) “พกข้าวหลามมาด้วยหรือคะ”

จากตัวอย่าง (52) คำว่า “ข้าวหลาม” หมายถึง ข้าวเหนียวที่บรรจุในกระบอกไม้ไผ่แล้วเผาให้สุก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 194) โดยภาพเพศชายภายในโพสต์ต้นทางสวมใส่เพียงกางเกงขาสั้น ซึ่งสามารถเห็นเรือนร่างส่วนบนได้อย่างชัดเจนอีกทั้งการสวมใส่กางเกงขาสั้นนั้นเป็นส่วนที่ทำให้สามารถสังเกตเห็นลักษณะของอวัยวะเพศของเพศชายภายในภาพได้อีกด้วย ผู้แสดงความคิดเห็นจึงนำลักษณะของข้าวหลาม มากล่าวถึง อวัยวะเพศชาย ด้วยวิธีการเลี่ยง ซึ่งคนไทยสามารถเข้าใจความหมายของคำดังกล่าวได้เนื่องจากคุ้นเคยกับลักษณะของข้าวหลาม อีกทั้งภายในภาพจากโพสต์ต้นทางไม่ปรากฏข้าวหลามแต่อย่างใด คำว่า “ข้าวหลาม” ดังกล่าวจึงเป็นวิธีการเลี่ยงคำเพื่อสื่อถึง อวัยวะเพศชาย จากการเชื่อมโยงลักษณะของสิ่งของทั้งสองสิ่งเข้าด้วยกัน

4.2.2.2 การใช้คำอุปโลกน์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ พบ 1 คำ

(53) “เกาะเราแตกแล้ว สหายแก้แค้นให้เราที”

จากตัวอย่าง (53) เมื่อพิจารณาจากโพสต์ต้นทาง ซึ่งเป็นรูปผู้ชายถอดเสื้อ มีรอยสักอยู่ในสรวายน้ำ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกใช้คำว่า “เกาะ” ทั้ง ๆ ที่ไม่มีรูปภาพเกาะใด ๆ อยู่ในโพสต์ คำว่า “เกาะ” หมายถึง ส่วนของแผ่นดินที่มีน้ำล้อมรอบ น. ละเมาะ โดยปริยายใช้เรียกพื้นที่ซึ่งมีต้นไม้เป็นต้นขึ้นหนาแน่น มีทุ่งหรือที่เตียนล้อมรอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 148)

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอวัยวะเพศของเพศหญิง จึงมีความคล้ายคลึงกัน ในเรื่องของรูปร่าง ลักษณะที่มีความโหนกนูนและปกคลุมด้วยขน ส่วนคำกริยา “แตก” หมายถึง ลักษณะของการ ควบคุมหรือการคุมไว้ไม่อยู่หรือการไหลออกมา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 516) “เกาะเรา แตก” จึงอุปมาเหมือนกระบวนการที่ความใคร่ของเพศหญิง ได้ผ่านพ้นจุดวิกฤติไปแล้ว หลังจากที่ ไม่อาจกักอารมณ์นั้นเอาไว้

4.2.2.3 การใช้คำอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของ พบ 4 คำ

(54) “น้องอยากดูดซิกก้า”

จากตัวอย่าง (54) คำว่า “ซิกก้า” หมายถึง ยาสูบชนิดหนึ่ง มีลักษณะเป็นม้วนคล้ายบุหรี่ แต่มีขนาดใหญ่และแข็งกว่า เนื่องจากบริบทในโพสต์ต้นทางเป็นรูปผู้ชายกำลังถือบุหรี่ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกนำลักษณะของอุปกรณ์ประกอบฉากดังกล่าวมาใช้สื่อถึงอวัยวะเพศชายด้วย วิธีการเลียง รวมถึงการเชื่อมโยงอาการดูด ซึ่งสามารถตีความหมายโดยตรงหมายถึงการดูดซิกก้า และความหมายทางอ้อมซึ่งหมายถึงการทำออร์รัลเซ็กส์ด้วยปาก

(55) “อยากเห็นรงน้อย”

จากตัวอย่าง (55) ภาพจากโพสต์ต้นทางอยู่ในลักษณะของเพศชาย ที่เผยให้เห็นเรือนร่าง ส่วนบนซึ่งสวมเพียงกางเกงด้านล่าง มือถือด้ามของธงชาติ ดังนั้นการกล่าวถึง “รงน้อย” ของ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเป็นการหยิบเอาความเกี่ยวข้องบางอย่างภายในภาพเข้ามาเชื่อมโยงกับ เรื่องทางเพศ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงสื่อความหมายถึงสิ่งอื่นซึ่งมิใช่ธงชาติภายในภาพด้วยการ

เสริมคำขยายความอย่างคำว่า “น้อย” ดังนั้นคำว่า “ธงน้อย” จึงเป็นการเชื่อมโยงลักษณะของด้านตรงเข้ากับลักษณะของอวัยวะเพศของเพศชาย

(56) “เข้มนมน่าจะไม่ธรรมดา”

จากตัวอย่าง (56) ภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพของเพศชายที่สวมชุดเครื่องแบบแพทย์ โดยมีอุปกรณ์การแพทย์วางอยู่ข้างตัว คำว่า “เข้มนม” จากข้อความข้างต้นมาจากคำว่า “เข้มนมดียวา” ซึ่งเป็นอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีลักษณะเป็นแท่ง ไม้ใช้สำหรับบรรจุของเหลวภายใน ผู้แสดงความคิดเห็นจึงนำลักษณะของเข้มนมดียวามาเป็นส่วนช่วยให้ผู้รับสารตีความถึง อวัยวะเพศของเพศชาย คำว่า “เข้มนม” ในที่นี้หมายถึงอุปกรณ์ทางการแพทย์และสามารถสื่อถึงอวัยวะเพศของเพศชายได้อีกด้วย

(57) “ขวดน้ำสวยเนอะ”

จากตัวอย่าง (57) ภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายภายในโต๊ะอาหาร ที่ประกอบไปด้วยอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีขวดน้ำเป็นส่วนประกอบ ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกเอาขวดน้ำมาเป็นส่วนที่เชื่อมโยงความหมายไปสู่เรื่องเพศ โดยการแสดงความเห็นดังกล่าวเป็นการนำลักษณะของขวดน้ำและอวัยวะเพศชายมาเชื่อมโยงเพื่อเลี่ยงความหมาย โดยความหมายของคำว่า “ขวดน้ำ” ตามเจตนาที่แท้จริงของผู้แสดงความคิดเห็นหมายถึง อวัยวะเพศของเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทาง

4.2.3 การใช้คำไม่ครบ

การใช้คำไม่ครบ หมายถึง การใช้คำที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วน อาจใช้การย่อหรือการตัดพยางค์ สระ หรืออาจเกิดจากการละคำบางคำเอาไว้ แต่ผู้รับสารสามารถเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นได้ ลักษณะการใช้คำไม่ครบที่พบในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า ได้แก่ การใช้คำย่อ การตัดพยางค์ และการละคำกริยา จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำไม่ครบทั้งสิ้น 11 คำ ได้แก่คำว่า “ม.” “ค...” “สักที” และ “จ๊กที” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

4.2.3.1 การใช้คำไม่ครบโดยการตัดหรือย่อคำ พบ 2 คำ

(58) “กุส่าย ม.”

จากตัวอย่าง (58) คำว่า “ม.”เป็นการใช้การย่อคำภาษาไทยเพื่อนำเข้าสู่ความหมายของคำภาษาอังกฤษคือ คำว่า สโมค (smoke) ซึ่งหมายถึงการสูบบุหรี่ หรือกัญชา เมื่อนำมาใช้กับบริบทการสื่อสารของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า คำว่า “สโมค” หมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ทางปาก หรือที่เรียกว่าออรัลเซ็กส์ เนื่องจากการใช้จินตภาพเทียบเคียงระหว่างการสูบกัญชาที่ต้อง เสพโดยการใช้ปากอมบ้องกัญชา ซึ่งมีลักษณะเป็นทรงกระบอกขนาดใหญ่เข้าไปในปาก ผู้แสดงความคิดเห็นจึงนำลักษณะของการสูบกัญชามาใช้สื่อความหมายถึงการทำออรัลเซ็กส์

(59) “ไม่รู้ว่แพ้ รอยสักหรือแพ้ค...”

จากตัวอย่าง (59) พบการใช้คำไม่ครบในลักษณะการตัดพยางค์ จากคำว่า “ค...” ซึ่งคำเต็มคือคำว่า “ควย” ซึ่งหมายถึง อวัยวะเพศชาย การตัดพยางค์ดังกล่าวถือเป็นการเลี่ยงที่

จะพูดถึงอวัยวะเพศของเพศชายโดยตรง เนื่องคำดังกล่าวเป็นคำหยาบหรือคำต่ำ การเลือกใช้วิธีการตัดพยัญชนะ ว และ ย จึงเป็นการพูดถึงอวัยวะเพศชายแบบอ้อมวิธีหนึ่ง

4.2.3.2 การใช้คำไม่ครบโดยละคำกริยาละไว้ในฐานที่เข้าใจ พบ 9 คำ

(60) “สักทีจะมีพระคุณ”

จากตัวอย่าง (60) คำว่า “สักที” นั้นมาจากคำว่า “สัก” ที่หมายถึง อย่างน้อย, เพียง, ราว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1197) รวมกับคำว่า ที ที่หมายถึง ลักษณะนามบอกจำนวนครั้ง เมื่อรวมกัน คำว่า “สักที” จึงหมายถึง การกระทำกิจกรรมบางอย่างเพียงครั้งเดียว ข้อความนี้ ผู้แสดงความคิดเห็นละคำกริยาเอาไว้แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ เนื่องจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพผู้ชายกำลังถอดเสื้อเห็นกล้ามเนื้อลำตัวที่ครัดเคร่ง คำกริยาที่ขาดหายไปจึงเป็นการสื่อถึงคำที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ แต่ผู้แสดงความคิดเห็นละไว้ในฐานที่เข้าใจ

(61) “ขอ”

จากตัวอย่าง (61) คำว่า “ขอ” หมายถึง พูดให้เขาให้สิ่งที่ต้องการ, วิงวอน. (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 177) การเลือกใช้คำว่า “ขอ” เพียงคำเดียวโดยละคำต่อท้ายเพื่อที่ผู้รับสารสามารถตีความความหมายของคำไปได้หลากหลายความหมาย โดยความหมายที่ผู้แสดงความคิดเห็นต้องการสื่อไปยังผู้รับสารคือการแสดงความต้องการในลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์

(62) “นำเลีย”

จากตัวอย่าง (62) คำว่า “เลีย” หมายถึง แลบลิ้นกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1072) ส่วนคำว่า “นำ” หมายถึง คำประกอบหน้ากริยา หมายความว่า ควร ชวนให้, ทำให้อยากจะทำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 617) เมื่อรวมทั้งสองคำเป็นคำว่า “นำเลีย” จึงหมายถึงความต้องการใช้ลิ้นกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นไม่ได้ระบุดังถึงการเลียสิ่งใดโดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารสามารถตีความได้หลากหลาย ซึ่งวัตถุประสงค์ของการละสิ่งใดสิ่งหนึ่งของผู้แสดงความคิดเห็นนั้นเพื่อการตีความไปถึงขั้นตอนหนึ่งของการมีเพศสัมพันธ์

(63) “ขอทีได้ปะ”

จากตัวอย่าง (63) คำว่า “ขอที” หมายถึง การขอร้องสิ่งที่ต้องการเป็นครั้งคราว หรือทีละครั้ง โดยการร้องขอดังกล่าวไม่ระบุ ความต้องการที่ชัดเจน ซึ่งขาดคำที่บ่งบอกความต้องการที่ชัดเจนด้วยการละคำกริยา โดยมีเจตนาให้ผู้รับสารตีความกริยานั้นไปถึงกริยาการมีเพศสัมพันธ์ “ขอที” ในที่นี้จึงหมายถึง การร้องขอการร่วมเพศจากเพศชายภายในภาพเพียงครั้งคราว

(64) “เบอเริ่มเท็ม”

จากตัวอย่าง (64) ลักษณะของภาพจากโพสต์ต้นทางคือภาพเพศชายอยู่ในอิริยาบถนอนบนเตียงและสวมเพียงกางเกงชั้นในเพียงตัวเดียวทำให้สามารถเห็นเรือนร่างของเพศชายและรูปทรงของอวัยวะเพศชายอย่างเด่นชัด โดยคำว่า “เบอเริ่มเท็ม” หมายถึง ความใหญ่โต อีกทั้งผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำดังกล่าวโดยไม่ได้ระบุถึงสิ่งใดภายในภาพ การใช้คำไม่ครบดังกล่าว

จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับสารใช้คำบอกขนาดดังกล่าวไปเชื่อมโยงกับอวัยวะเพศของเพศชาย ภายในภาพซึ่งถือเป็นจุดที่ก่อให้เกิดความน่าสนใจของภาพมากที่สุด คำว่า “เบอเริ่มเต็ม” จึงหมายถึงการบ่งบอกถึงลักษณะหรือขนาดของอวัยวะเพศชายภายในภาพ

(65) “จ้องตาแล้วเกิดอารมณ์”

จากตัวอย่าง (65) คำว่า “เกิดอารมณ์” หมายถึง การเกิดความรู้สึกทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งเร้า เกิดขึ้นได้หลากหลายอารมณ์ เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ อารมณ์ดี อารมณ์ร้าย จากความหมายข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความรู้สึกทางเพศ ถือเป็นความรู้สึกทางจิตใจ ชนิดหนึ่งซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นใช้วิธีการละเอียดนาที่แท้จริงของอารมณ์ที่ต้องการจะสื่อ ดังนั้น คำว่า “เกิดอารมณ์” ที่ผู้แสดงความคิดเห็นพยายามสื่อถึงจึงหมายถึง อารมณ์ซึ่งเกิดจากความต้องการทางเพศเมื่อเห็นภาพเพศชายจากโปสต์ต้นทางหรือการเกิดอารมณ์ทางเพศนั่นเอง

4.2.4 การใช้คำสแลง

คำสแลง คือ ถ้อยคำหรือสำนวนที่เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะสมัยไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง (กิตติชัย พินโน และ อมรชัย คหกิจโกศล, 2558: 103) คำสแลงเป็นคำที่ปรากฏในช่วงเวลาหนึ่งและสามารถหายไปได้ในช่วงเวลาหนึ่ง นอกจากนี้การใช้คำสแลงยังสามารถสื่อถึงระดับความสนิทสนม และความทันสมัย โดยส่วนมากมักใช้คำประเภทนี้ในภาษาวัยรุ่น หนังสือพิมพ์และกลุ่มเพศที่สาม ลักษณะการใช้คำสแลงจึงอาจเป็นคำที่สร้างขึ้นในกลุ่มหรืออาจเป็นการหยิบยืมคำสแลงที่ใช้กันในกลุ่มอื่นมาใช้กันโดยทั่วไป คำสแลงที่ใช้แสดงความคิดเห็นในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งลำโดยส่วนใหญ่มาจากการยืมคำสแลงที่ใช้กันในกลุ่มเพศที่สาม จากการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้คำแสดงความรู้สึกทางเพศในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งลำ พบการใช้คำสแลงทั้งสิ้น 8 คำ ได้แก่คำว่า “ตัว” “แซบ” “ยิ้ม” “กิน” “คัน” “ล่อ” “น้ำเดิน” “หิว” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

4.2.4.1 การใช้คำสแลงที่ยืมมาจากเพศที่สาม พบ 6 คำ

(66) “จะไม่ทนขอไปตี๊วก่อน”

จากตัวอย่าง (66) ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “ตี๊ว” ที่หมายถึง ไม้ที่ออกมาจากโหลเซียมซีหลังจากการเขย่าด้วยความแรง โดยกลุ่มเพศที่สามใช้คำนี้ในความหมายถึงการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง เป็นการนำเอาลักษณะของของไม้ตี๊วในโหลเซียมซีขณะถูกเขย่ามาเปรียบเทียบกับลักษณะการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองของเพศหญิง

(67) “แซ่บ”

จากตัวอย่าง (67) คำว่า “แซ่บ” ความหมายเดิม ถิ่น-อีสาน หมายถึง อร่อย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 407) ซึ่งเป็นภาษาของกลุ่ม เกย์ ที่ไว้สื่อถึง ความอร่อย นอกจากนั้น กลุ่มเกย์ ยังใช้ในความหมายว่า พอใจ ภูมิใจ อย่างมากเมื่อมีความหมายแฝงเชิงยกย่องคุณอันว่า เก่งมาก (ยุทธนา นันทวัธวิภา, 2547: 14)

(68) “อยากกินคนปิ้งด้วยได้ไหมอ่า”

จากตัวอย่าง (68) ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “กิน” ซึ่งหมายถึงเดิมคือ เคี้ยว, เคี้ยวกลืน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 128) แต่เนื่องจากบริบทดังกล่าวผู้แสดงความคิดเห็นนำ ความหมายของคำว่า “กิน” ซึ่งโดยปกติไว้ใช้กับอาหารและเครื่องดื่ม มาใช้กับเพศชาย ซึ่งคำว่า “กิน” ดังกล่าว เป็นคำที่ถูกยืมมาจากภาษาเกย์ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ (ยุทธนา นันทวัธวิภา, 2547: 81)

(69) “น้ำเดิน”

จากตัวอย่าง (69) คำว่า “น้ำเดิน” หมายถึง ภาวะที่มักเกิดขึ้นเมื่อเริ่มเข้าสู่ระยะใกล้คลอด ซึ่งเกิดจากถุงน้ำคร่ำที่ห่อหุ้มตัวทารกแตกหรือรั่วทำให้มีน้ำใส ๆ ไหลออกในปริมาณที่มากพอสมควร ผู้แสดงความคิดเห็นจึงนำลักษณะอาการดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับอาการที่เกิดขึ้นเมื่อเพศหญิงเกิดความต้องการทางเพศ คำดังกล่าวเป็นที่รู้จักและเพศหญิงเลือกนำมาใช้เพื่อสื่อถึงอาการของความต้องการทางเพศโดยมีที่มาจากกลุ่มเพศที่สาม

(70) “คัน”

จากตัวอย่าง (70) คำว่า “คัน” หมายถึง อาการที่รู้สึกให้อยากเกา, อาการที่มือหรือปากอยู่ไม่สุข (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 250) คำว่า “คัน” ที่ใช้ในตัวอย่างข้างต้นเป็นการกล่าวถึงอาการของเพศหญิงเมื่อเกิดความรู้สึกต้องการทางเพศ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงพยายามหลีกเลี่ยงความคล้ายคลึงระหว่างอาการคันที่เกิดขึ้นตามบริเวณร่างกายมาใช้สื่อถึงอาการที่เกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการทางเพศของเพศหญิง

(71) “หิว”

จากตัวอย่าง (71) คำว่า “หิว” หมายถึง อยากรกิน, อยากรดื่ม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1338) อีกทั้งกลุ่มเพศที่สามเลือกใช้คำดังกล่าวเพื่อสื่อความหมายใหม่ในลักษณะสแลงโดยย้ายบริบทความหมายของคำว่า “หิว” ดังกล่าวเพื่อสื่อถึงความหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังนั้น คำว่า “หิว” จึงหมายถึง อาการหรือความรู้สึกต้องการมีเพศสัมพันธ์

4.2.4.2 การใช้คำสแลงที่ยืมมาจากกลุ่มวัยรุ่น พบ 2 คำ

(72) “งานดีเบิร์นสักทีจะเป็นไรไป”

จากตัวอย่าง (72) คำว่า “เบิร์น” มีที่มาจากคำว่า “burn” ซึ่งเป็นคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายถึง การเผาไฟ,เผาไหม้,ไหม,ทำลายด้วยไฟหรือความร้อน,ทำให้แสบร้อน,เผาผลาญ (ฝ่ายวิชาการภาษาอังกฤษ บริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2543: 64) คำว่า “เบิร์น” ดังกล่าวถูกนำมาเชื่อมโยงเพื่อสื่อถึงเรื่องทางเพศจากกลุ่มวัยรุ่น ทำให้คำดังกล่าวกลายเป็นคำสแลงที่เข้าใจกันเฉพาะกลุ่ม ซึ่งหมายถึงการใช้ปากในการร่วมเพศหรือการทำออร์ลเซ็กซ์ด้วยลิ้น เป็นการกระทำโดยฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิงและฝ่ายหญิงเป็นผู้ถูกกระทำ

(73) “ฟินจัง”

จากตัวอย่าง (73) คำว่า “ฟิน” ย่อมาจากคำว่า “finale” เป็นคำภาษาฝรั่งเศส ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเดียวกับคำภาษาอังกฤษอย่างคำว่า “Final” ที่แปลว่า สุดท้าย,ที่สุดในที่สุด,เด็ดขาด (ฝ่ายวิชาการภาษาอังกฤษ บริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2543: 184) นอกจากนั้นยังพบการใช้คำว่า “finale” จากงานแฟชั่นโชว์ที่หมายถึงการเดินแบบรอบสุดท้ายซึ่งเป็นการเดินแบบที่อลังการและพิเศษที่สุดในการเดินแฟชั่นโชว์แต่ละครั้ง อีกทั้งมีการศึกษาพบว่า คำว่า “ฟิน” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินโบราณคือคำว่า “ฟินิส” (Finis) ก่อนแตกมาเป็นภาษาฝรั่งเศส “ฟิณี” (Finis) ภาษาสเปน “ฟิน” (Fin) ส่วนมากจะใช้บ่อยในตอนจบของภาพยนตร์ (ตุ๊ก ปากเกร็ด, 2556) เนื่องจากสามารถเชื่อมโยงที่มาของคำว่า “ฟิน” ได้จากหลากหลายทางข้างต้นและในบริบทของสังคมไทย คำว่า “ฟิน” ถือเป็นคำสแลงซึ่งหมู่วัยรุ่นไทยเลือกใช้ในการสื่อความหมายถึง อารมณ์สุดยอดในตอนนั้น และมีการหิบบคำว่า “ฟิน” มาสื่อถึงเรื่องทางเพศในหมู่วัยรุ่น โดยคำว่า “ฟิน” ในความหมายที่เกี่ยวข้องกับทางเพศหมายถึง ความรู้สึกที่ถึงจุดสุดยอด

4.2.5 การใช้คำผวน

คำผวน หมายถึง คำที่พูดทวนกลับได้โดยการนำเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หนึ่งสลับตำแหน่งกับเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์อื่นเพื่อให้มีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง (กิตติชัย พินโน และ อมรชัย คหกิจโกศล, 2558: 101) คำผวนสามารถใช้ได้กับคำทุกคำ ทั้งคำระดับธรรมดาและคำหยาบคาย แต่โดยส่วนใหญ่พบการใช้คำผวนเพื่อเลี่ยงการพูดถึงคำที่ไม่เหมาะสมอย่างคำหยาบและคำต่ำ สมาชิกภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมลั้งจึงนำลักษณะคำผวนมาใช้ในการสื่อความหมายเกี่ยวกับเรื่องทางเพศซึ่งเป็นเรื่องที่สังคมไทยมองว่าไม่เหมาะสมหากกล่าวถึงเรื่องดังกล่าวอย่างตรงไปตรงมา พบการใช้คำผวนทั้งสิ้น 5 คำ

(74) “สีนี้อึ้งชอบมากมายสี่เหยยยย555”

จากตัวอย่าง (74) คำว่า “สี่เหยย” เป็นการเชื่อมโยงกับบริบทของโพสต์ต้นทางที่เป็นลักษณะของเพศชายจำนวนหนึ่งสวมใส่กางเกงหลากหลายสี ผู้แสดงความคิดเห็นจึงหยิบยกบริบทดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับบริบทของภาพ การผวนคำด้วยวิธีการนำเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หนึ่งคือคำว่า “สี่” สลับตำแหน่งกับเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์ที่สองคือคำว่า “เหยย” ซึ่งจะสามารถออกเสียงเป็นคำว่า “เสยหี” โดยคำว่า เสย หมายถึง ก. ซ้อนขึ้น เช่น ซ่างเสยงา, เอาหวีหรือนิ้วมือไสผมขึ้นไป ในคำว่า เสยผม, เกย เช่น เสยหัวเรือเข้าตลิ่ง, โดยปริยายหมายถึงอาการอย่างอื่นที่มีลักษณะเช่นนั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1256) และคำว่า “หี” หมายถึง อวัยวะสืบพันธุ์ของหญิงหรือสัตว์เพศเมียบางชนิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1338) ในที่นี้จึงหมายถึงลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีการซ้อนขึ้น

(75) “ชอบทุกสี่ สี่เหี้ยวจี้”

จากตัวอย่าง (75) คำว่า “สี่เหี้ยว” เป็นการนำลักษณะของโพสต์ต้นทางที่เป็นภาพเพศชายจำนวนหนึ่งสวมใส่กางเกงหลากหลายสี โดยผู้แสดงความคิดเห็นหยิบยกความเชื่อมโยงจากคำว่า “สี่” มาแสดงความคิดเห็นด้วยการผวนคำเพื่อสื่อความหมายไปในลักษณะทางเพศ โดยคำว่า สี่เหี้ยว เป็นการผวนคำด้วยการนำเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หนึ่งคือคำว่า “สี่” สลับตำแหน่งกับเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์ที่สองคือคำว่า “เหี้ยว” โดยออกเสียงเป็นคำว่า “เสี้ยวหี” ซึ่งคำว่า “เสี้ยว” หมายถึง รู้สึกแปลกเพราะเจ็บ รู้สึกวาบในหัวใจด้วยความกำหนัด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1266) มาเชื่อมโยงกับคำว่า “หี” หมายถึง อวัยวะสืบพันธุ์ของหญิง หรือสัตว์เพศเมียบางชนิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1338) เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงหมายถึง ความรู้สึกวาบที่อวัยวะเพศของเพศหญิงเนื่องมาจากการเกิดความต้องการทางเพศเมื่อเห็นเพศชายในภาพจากโพสต์ต้นทาง

4.2.6 การตัดแปลงเสียง

การตัดแปลงเสียง หมายถึง การนำเสียงอ่านของคำเดิมมาตัดแปลง เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ที่แตกต่างออกไปจากคำเดิม ในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมลฝรั่งล่าพบการใช้คำประเภทเลียนเสียงจำนวน 9 คำ ตัวอย่างเช่น ได้แก่คำว่า “เยอ ละ มั่น” “เยอมั่น” และ “เย ละ มั่น” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

(76) “เยอ-ละ-มั่น”

จากตัวอย่าง (76) คำว่า “เยอ ละ มั่น” เป็นการเลียนเสียงมาจากคำว่า “เยอร์มัน” หมายถึงประเทศที่อยู่ทวีปยุโรปประเทศหนึ่ง แต่เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นมีเจตนาสื่อความหมายถึงลักษณะทางเพศ จึงใช้คำเลียนเสียงแยกคำออกเป็นสามพยางค์ แต่ละพยางค์ต่างมี

ความหมายในตัว กล่าวคือ คำว่า “เยอ” มาจากคำว่า “เย็ด” ซึ่งเป็นภาษาปาก หมายถึง การร่วมประเวณี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 322) ส่วนคำว่า “ละ” มาจากคำว่า “แล้ว” หมายถึง เสร็จสิ้น ลุล่วงไป ส่วนคำว่า “มัน” หมายถึง เพลีน, ถูกอกถูกใจ, ออกรสออกชาติ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 413) คำว่า “เยอ-ละ-มัน” จึงหมายถึงความรู้สึกเพลิตเพลิตใจหลังจากมีเพศสัมพันธ์

(77) “เย ละ มัน”

จากตัวอย่าง (77) คำว่า “เย ละ มัน” หมายถึง เป็นการเลียนเสียงมาจากคำว่า “เยอร์มัน” ที่หมายถึง ประเทศซึ่งอยู่ทวีปยุโรปหนึ่งและหากแยกคำดังกล่าวออก คำว่า “เย” เป็นการเพี้ยนเสียงมาจากคำว่า “เย็ด” อันเป็นภาษาปากที่หมายถึง การร่วมประเวณี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 322) ส่วนคำว่า “ละ” เป็นการเพี้ยนเสียงมาจากคำว่า “แล้ว” หมายถึง เสร็จสิ้น ลุล่วงไป ส่วนคำว่า “มัน” หมายถึง เพลีน, ถูกอกถูกใจ, ออกรสออกชาติ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 413) คำว่า “เย ละ มัน” จึงหมายถึงความรู้สึกเพลิตเพลิตใจหลังจากมีเพศสัมพันธ์

(78) “เยอ มัน”

จากตัวอย่าง (78) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้คำว่า “เยอ มัน” คำต้นทางของคำนี้คือคำว่า “เยอร์มัน” หมายถึงประเทศในทวีปยุโรปประเทศหนึ่ง คำดังกล่าวสอดคล้องกับรูปภาพในแผนเพจต้นทางคือภาพชายหนุ่มชาวเยอรมันสวมใส่เพียงกางเกงขาสั้นเพื่อเตรียมออกกำลังกาย เมื่อตัดแปลงเสียงคำว่า “เยอร์มัน” เป็น คำว่า “เยอ มัน” เสียง “เยอ” นั้น ให้ความหมายในเชิงของลีลาการร่วมเพศ กล่าวคือ “เยอ” คือ “เย่อ” เยอ มัน ก็คือ เย่อมัน หมายถึง ลีลาการร่วมเพศที่สนุกสนาน ถูกใจและมีรสชาติอย่างยิ่ง

(79) “คั้นหลีมามาก”

จากตัวอย่าง (79) คำว่า “หลี” ไม่มีความหมายทางพจนานุกรมซึ่งเป็นคำที่เกิดขึ้นใหม่ โดยการเปลี่ยนแปลงเสียงมากจากคำว่า “หี” ที่หมายถึง อวัยวะเพศของเพศหญิง โดยคำดังกล่าว เป็นคำหยาบที่ไม่นิยมใช้กันโดยทั่วไป ผู้แสดงความคิดเห็นจึงใช้การเปลี่ยนเสียงโดยการนำเอา พยัญชนะ “ล” มาใช้เพื่อเลี่ยงความหมายเกี่ยวกับเรื่องทางเพศโดยคำดังกล่าวยังคงออกเสียงตาม วรรณยุกต์เดิม คำว่า “หลี” จึงมีที่มาจากคำว่า “หี” ซึ่งเป็นคำหยาบที่หมายถึง อวัยวะเพศหญิง ของเพศหญิง

(80) “จับทำหลัว”

จากตัวอย่าง (80) คำว่า “หลัว” เป็นการดัดแปลงเสียงเพื่อเลี่ยงความหมาย โดยมีที่มาจากคำว่า “ผัว” ที่หมายถึง สามี, ชายที่เป็นคู่ครองของหญิง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1266) การดัดแปลงเสียงจากคำว่า “ผัว” โดยการเปลี่ยนพยัญชนะ ผ เป็น หล นั้น เพื่อเลี่ยงความหมาย คาย เนื่องจากคำว่า ผัว ดังกล่าว เป็นคำภาษาปาก หากใช้โดยทั่วไปจะก่อให้เกิดความหมาย คาย ผู้แสดงความคิดเห็นจึงใช้พยัญชนะ หล แทน อีกทั้งมีออกเสียงคำว่า “หลัว” วรรณยุกต์ของคำ ดังกล่าวยังเป็นวรรณยุกต์เดียวกับคำว่า “ผัว” ซึ่งสามารถเข้าใจความหมายได้ ข้อความที่ว่า “จับ ทำหลัว” จึงหมายถึง การบังคับให้เพศชายเป็นสามีทั้งทางพฤตินัยและทางนิตินัยกับผู้แสดงความคิดเห็น

(81) “ไปทะเล็ย”

จากตัวอย่าง (81) ภาพจากโพสต์ต้นทางปรากฏภาพฉากทะเลเป็นส่วนประกอบ ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นนำฉากภายในภาพมาเชื่อมโยงเพื่อสื่อความหมายไปถึงเรื่องทางเพศโดยคำว่า “ทะเล็ย” เป็นการดัดแปลงเสียงจากคำว่า “ทะเล” เป็นคำว่า “ทะเล็ย” ด้วยการเปลี่ยนสระเอ เป็นสระ เอีย เพื่อนำไปสู่คำว่า “เล็ย” ซึ่งหมายถึงลักษณะอาการ แลบลั่นกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 413) โดยคำว่า “ทะเล็ย” ดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงกริยาที่เกิดขึ้นขณะมีเพศสัมพันธ์

4.2.7 การล้อเลียน

การใช้คำล้อเลียน เป็นการนำคำที่รู้จักในแวดวงหนึ่งมาใช้ในอีกแวดวงหนึ่ง เพื่อสื่อความหมายถึงคำที่เกี่ยวข้องในเรื่องเพศ พบการใช้คำล้อเลียนในแวดวงสื่อบันเทิง และกลุ่มวิชาชีพอื่นๆ พบทั้งสิ้น 19 คำ

4.2.7.1 การล้อเลียนสื่อบันเทิง พบ 4 คำ

(82) “พ็อยากโล้สำเภา”

จากตัวอย่าง (82) คำว่า “โล้สำเภา” เป็นคำทางวรรณศิลป์ที่ปรากฏในบทอัศจรรย์หรือ บทพรรณนยายการเข้าพระเข้านางภายในเรื่อง ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำดังกล่าวเพื่อสอดคล้องกับข้อความของโพสต์ต้นทางซึ่งบรรยายโดยเจ้าของเฟซบุ๊กแฟนเพจ โดยลักษณะถ้อยคำดังกล่าวเป็นการนำคำพูดบางส่วนจากละครเรื่องบุพเพสันนิวาสมาใช้บรรยายถึงคุณลักษณะของเพศชายภายในโพสต์ต้นทาง ละครเรื่อง บุพเพสันนิวาส เป็นละครที่ได้รับ

ความนิยมในปี พ.ศ. 2561 เป็นอย่างมาก ดังนั้นคำว่า “โล้สำเภา” ในที่นี้จึงหมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ การแสดงความคิดเห็นดังกล่าวจึงหมายถึงการแสดงความต้องการมีเพศสัมพันธ์ร่วมกับเพศชายภายในภาพ

(83) “ซีฝรั่ง เอ้ย ฝรั่งเศส”

จากตัวอย่าง (83) คำว่า “ซี” หมายถึง นั้งเอาขาคร่อม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 197) และคำว่า “ฝรั่ง” หมายถึง บุคคลผู้มีเชื้อสายมาจากต่างประเทศและมีผิวขาว ดังนั้นคำว่า “ซีฝรั่ง” จึงหมายถึงกริยาการนั้งคร่อมเพศชายภายในภาพซึ่งเป็นเพศชายชาวต่างชาติหรือที่เรียกว่า ฝรั่ง อีกทั้งการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวเป็นการเล็งค่าด้วยวิธีการจงใจให้เกิดความผิดพลาดจากการใช้คำว่า “เอ้ย” พร้อมระบุคำว่า ฝรั่งเศส ซึ่งหมายถึง ชาวต่างชาติที่มีผิวขาวเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายจากละครเรื่อง บุพเพสันนิวาส เนื่องจากเป็นคำที่ใช้เรียกชาวต่างชาติที่มีผิวขาว ภายในเรื่อง ผู้แสดงความคิดเห็นจึงหยาบคายคำดังกล่าวมาล้อเลียนเพื่อเล็งความหมายที่ต้องการสื่อถึงกิริยาขณะร่วมเพศ

(84) “ข้าอยากให้หมื่นผู้นี้มาทำให้ข้าหยุดซึ่ม้าสัก 9 เดือน”

จากตัวอย่าง (84) คำว่า “ซึ่ม้า” คือ ลักษณะของการใช้ผ้าที่ต้องใส่เหมือนลักษณะการซึ่ม้า ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงที่เพศหญิงมีรอบเดือน คำดังกล่าวปรากฏในเรื่อง บุพเพสันนิวาส ละครแนวย้อนยุคที่ได้รับความนิยมในช่วงปี พ.ศ. 2561 อีกทั้งผู้แสดงความคิดเห็นใช้สรรพนามเรียกแทนเพศชายภายในโพสต์ต้นทางว่า “พี่หมื่น” ซึ่งมีที่มาจาก ตำแหน่งของตัวเองภายในเรื่อง บุพเพสันนิวาส พร้อมทั้งระบุความต้องการให้เพศชายภายในภาพกระทำกิจกรรมบางอย่างที่ทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นไม่มีรอบเดือนเป็นระยะเวลา 9 เดือน ซึ่งหมายถึง การตั้งครรภ์ อันเกิดมาจากกระบวนการตามธรรมชาติหลังจากการมีเพศสัมพันธ์

(85) “ผัวยิ้มให้”

จากตัวอย่าง (85) คำว่า “ยิ้ม” ในตัวอย่างข้างต้นหมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นคำเฉพาะของกลุ่มเพศที่สาม อีกทั้งคำว่า “ยิ้ม” ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายจากซีรีส์เรื่อง ไตอาร์ตูดซี่ ซึ่งเป็นคำที่ตัวละครภายในเรื่องใช้อยู่บ่อยครั้งเพื่อสื่อถึง การมีเพศสัมพันธ์

4.2.7.2 การล้อเลียนอาชีพ พบ 9 คำ

(86) “ป่วยเป็นโรคคันในช่องคลอด”

จากตัวอย่าง (86) จากบริบทภาพต้นทางเป็นรูปของเพศชายอยู่ในชุดเครื่องแบบแพทย์ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกเชื่อมโยงบริบทดังกล่าวกับลักษณะอาการผิดปกติของร่างกายไปยังความหมายทางเพศ คำว่า “คัน” หมายถึง อาการที่รู้สึกให้อยากเกา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 250) ส่วนคำว่า “ช่องคลอด” หมายถึง ส่วนของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง เป็นช่องที่ต่อมาจากปากมดลูกและเป็นทางที่ทารกคลอดออกมา การนำความรู้สึกหรืออาการอยากเกามาใช้กับอวัยวะสืบพันธุ์นั้นจึงเป็นการสื่อความหมายถึงความต้องการทางเพศซึ่งเกิดขึ้นได้กับเพศหญิง

(87) “ป่วยคะ เป็นไข้นอนจับไข่555”

จากตัวอย่าง (87) ภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายสวมชุดเครื่องแบบแพทย์พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ทางการแพทย์เป็นส่วนประกอบฉาก ผู้แสดงความคิดเห็นจึงใช้คำดังกล่าวเพื่อสื่อไปถึงอาการผิดปกติของร่างกายด้วยวิธีการเปลี่ยนคำลงท้ายของชื่อโรค จากคำว่า “สั้น” เป็นคำว่า

“ไซ่” ซึ่งมีที่มาจากคำว่า “ไซ่นอนจับสั้น” หรือ โรคมะลาเรีย เนื่องจากคำว่า “ไซ่” ข้างต้นตามความหมายทางเพศ หมายถึง ลูกอ้นทะ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 218) ของเพศชาย ดังนั้นข้อความที่ว่า “ไซ่นอนจับไซ่” จึงหมายถึงกริยาการสัมผัสลูกอ้นทะของเพศชายซึ่งมีความหมายที่สื่อไปถึงเรื่องเพศโดยมิได้เกี่ยวข้องกับชื่ออาการหรือความผิดปกติทางร่างกายแต่อย่างใด

(88) “อยากให้คุณหมอช่วยผายปอด”

จากตัวอย่าง (88) คำว่า “ผายปอด” หมายถึง ช่วยทำให้ปอดของผู้ป่วยได้รับออกซิเจนเพียงพอ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 780) ซึ่งเป็นการประกบชิดปากระหว่างผู้รับออกซิเจนและผู้ถ่ายออกซิเจนคล้ายลักษณะการจูบ อีกทั้งบริบทของโพสต์ต้นทางซึ่งเป็นภาพของเพศชายกำลังปฏิบัติหน้าที่แพทย์ ผู้แสดงความคิดเห็นจึงหยิบเอาลักษณะของคำว่า “ผายปอด” ซึ่งเป็นคำเฉพาะกลุ่มทางการแพทย์มาสื่อถึงความต้องการแนบชิดปากของตนกับเพศชายภายในภาพหรือที่เรียกว่า การจูบ

4.2.7.3 การล้อเลียนคำที่ยืมมาจากเพลง พบ 6 คำ

(89) “เดี่ยวพาไปกิน ต๊ับ ต๊ับ ต๊ับ”

จากตัวอย่าง (89) เป็นส่วนหนึ่งของเพลง กินต๊ับ ขับร้องโดย เถ่ง เกิดเท็ง ซึ่งเป็นเพลงในลักษณะสองแง่สองง่าม มีที่มาจากเลียนเสียงการกระทบกันของผิงหนั่งในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำดังกล่าวในลักษณะการย้าบริบทของเพลง เพื่อสื่อความหมายถึงการชักชวนเพศชายภายในโพสต์ต้นทางให้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับตน

(90) “บอกมาคืนนี้อยากได้ก็ครั้ง”

จากตัวอย่าง (90) เป็นข้อความจากเพลง คืนนี้อยากได้ก็ครั้ง ของ ชิน ชินวุฒ ซึ่งเป็นเพลงที่สื่อความหมายในลักษณะกำกวม ขาดความชัดเจน จากเนื้อหาและท่าประกอบเพลงมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ฟังตีความไปถึงการบอกรักและเรื่องทางเพศ ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกนำข้อความดังกล่าวมาใช้ในลักษณะการย่ำบริบททางความหมาย ข้อความที่ว่า “อยากได้ก็ครั้ง” ที่ผู้แสดงความคิดเห็นต้องการสื่อจึงหมายถึงการถามจำนวนของการมีเพศสัมพันธ์

(91) “เห็นหมีหนูใหม่”

จากตัวอย่าง (91) เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อร้องเพลง เห็นหมีหนูใหม่ วง ดิปรี่ ซึ่งมีเนื้อหาแนวสองแง่สองง่ามที่มีเจตนาสื่อถึงเรื่องทางเพศ โดยคำว่า “หมี” ตามเจตนาที่แท้จริงคือคำว่า “หี” ที่หมายถึง อวัยวะเพศของเพศหญิง เนื่องจากคำดังกล่าวเป็นคำหยาบอีกทั้งเพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ฟัง ผู้ประพันธ์จึงหาวิธีการในการเลี่ยงความหมายซึ่งไม่สุภาพด้วยการใช้คำว่า “หมี” แทนคำว่า “หี” เนื่องจากคำทั้งสองมีการออกเสียงที่คล้ายคลึงกันจึงเป็นจุดที่ผู้ฟังสามารถเชื่อมโยงคำทั้งสองเข้าหากันได้ไม่ยาก การนำข้อความภายในเพลงดังกล่าวมาแสดงความคิดเห็นจึงเป็นวิธีการกล่าวเพื่อย่ำบริบทของเพลงโดยมีเจตนาเพื่อถามเพศชายภายในโพสต์ต้นทางว่าสามารถเห็นอวัยวะเพศของตนหรือไม่

(92) “ตะ ตุง ตวง”

จากตัวอย่าง (92) คือเนื้อเพลงส่วนหนึ่งของเพลง ตะ ตุง ตวง ขับร้องโดย อุเปีย อีซิล เป็นเพลงจากประเทศอินโดนีเซีย ที่มีจังหวะสนุกสนานและกำลังได้รับความนิยมในประเทศไทย เนื่องจากการออกเสียงของเนื้อเพลงดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องทางเพศได้ โดยผู้แสดงความคิดเห็นใช้วิธีการย้ายบริบทของเพลงเพื่อสื่อถึงลักษณะของอวัยวะเพศชายภายในภาพจากการเชื่อมโยงคำว่า “ตุง” ที่หมายถึง ลักษณะที่มีบางสิ่งบางอย่างดันให้พุ่งออกไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 506) เข้ากับภาพจากโพสต์ต้นทางซึ่งเป็นภาพเพศชายที่เผยให้เห็นเรือนร่างซึ่งกำยำและสวมเพียงกางเกงขั้นในที่ปรากฏให้เห็นรูปทรงของอวัยวะเพศอย่างเด่นชัด การนำเนื้อเพลงต่างประเทศซึ่งมีวิธีการออกเสียงที่คล้ายคลึงกันมาสื่อความหมายถึงเรื่องทางเพศ จึงถือเป็นวิธีการเลี่ยงคำด้วยการล้อเลียนจากการพ้องเสียงของคำทั้งสองภาษา

4.2.8 การจงใจใช้คำผิดความหมาย

การจงใจใช้คำผิดความหมาย คือ การเลือกใช้คำโดยมีเจตนาที่ก่อให้เกิดความผิดพลาดเพื่อสื่อความหมายในลักษณะทางเพศ โดยพบคำอุทานที่แสดงอาการตกใจอย่างคำว่า เอ้ย และ อู๋ เป็นต้น พบทั้งสิ้น 4 คำ

(93) “สนใจชั้นลำนี้ เอ้ย คันนี้ไหม”

จากตัวอย่าง (93) บริบทของโพสต์ต้นทางคือ ภาพเพศชายสวมใส่เสื้อผ้ายีนคู่กับรถยนต์คันหนึ่ง โดยผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “ลำ” ซึ่งหมายถึง ลักษณะนามที่ไว้เรียกสิ่งที่ยาวกลมหรือมีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1057) และจงใจแสดงความผิดพลาดด้วยการใช้คำอุทานแสดงความตกใจอย่างคำว่า “เอ้ย” เพื่อเลี่ยงความหยาบคายจากคำว่า “ลำ” เป็นคำว่า “คัน” โดยคำว่า “คัน” หมายถึง ลักษณะนามที่ไว้ใช้เรียกรถหรือของที่มีด้ามถือบางอย่าง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 250) ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “ลำ” เพื่อ

สื่อถึงลักษณะนามของอวัยวะเพศชาย ข้อความที่ว่า “สนใจชั้นลำนี้” จึงหมายถึง การเชิญชวนให้เพศชายภายในภาพร่วมเพศกับตนเอง

(94) “กีตาร์สวยดีเนอะน่าดูด เอ้ย น่าดีด”

จากตัวอย่าง (94) บริบทโพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายถือเครื่องดนตรีกีตาร์สวมเพียงกางเกงขาสั้น เผยให้เห็นเรือนร่างส่วนบน ผู้แสดงความคิดเห็นมีเจตนาใช้คำที่เกี่ยวข้องกับบริบทภายในโพสต์ต้นทาง ได้แก่ การจงใจใช้คำผิดความหมายจากคำว่า “ดีด” เป็นคำว่า “ดูด” เพื่อต้องการสื่อความหมายไปถึงกริยาหนึ่งขณะร่วมเพศ อีกทั้งปรากฏคำว่า “เอ้ย” ในการสื่อถึงความผิดพลาดที่เกิดการออกเสียงสระ อี และสระ อุ สลับกัน โดยคำว่า “ดูด” หมายถึง ทำให้เคลื่อนเข้าหาด้วยแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 442) ซึ่งในที่นี้หมายถึงกริยาอาการในขั้นตอนของการมีเพศสัมพันธ์

(95) “ยังเหลือที่ให้คร่อม เอ้ย ให้นั่งโหม”

จากตัวอย่าง (95) ภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพของเพศชายกำลังนั่งอยู่บนรถยนต์คันหนึ่ง ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกนำกริยาที่เกี่ยวข้องกับบริบทดังกล่าวอย่าง การนั่ง มาสื่อถึงกริยาทางเพศ ด้วยวิธีการจงใจใช้คำผิดความหมาย โดยเลือกใช้กริยาการ “คร่อม” ที่หมายถึง ยืนหรือนั่งแยกขาให้ของอยู่ได้หว่างขา, ยงโยให้ของอยู่ได้ตัว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 231) แทนกริยาการ “นั่ง” ที่หมายถึง อาการที่หย่อนก้นให้ติดกับพื้นหรือที่รองเช่นเก้าอี้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 614) อีกทั้งเลือกใช้คำอุทานอย่างคำว่า “เอ้ย” ซึ่งเป็นคำอุทานเพื่อสื่อถึงอาการตกใจในการแสดงความผิดพลาดจากการใช้คำ การจงใจแสดงความผิดพลาดดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่แท้จริงของผู้แสดงความคิดเห็น เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นพยายามสื่อความหมายของคำว่า “คร่อม” ดังกล่าวถึงกริยาหนึ่งที่เกิดขึ้นขณะมีเพศสัมพันธ์

(96) “หิวจู้!!! เอ้ย หิวจิ้ง”

จากตัวอย่าง (96) การแต่งกายของเพศชายภายในภาพจากโพสต์ต้นทางอยู่ในลักษณะเปิดเผย ซึ่งสวมใส่เพียงกางเกงขาสั้นรัดรูป จึงเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นดังตัวอย่าง โดยผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำว่า “จู้” ซึ่งหมายถึง อวัยวะเพศของเพศชาย แต่เนื่องจากคำดังกล่าวเป็นคำระดับภาษาปากที่ไม่สุภาพหากพูดถึงในบริบทสังคมทั่วไป ผู้แสดงความคิดเห็นจึงพยายามเลี่ยงการใช้คำดังกล่าวด้วยวิธีการจงใจใช้คำผิดความหมายโดยสังเกตได้จากการใช้คำอุทานคือคำว่า “เอ้ย” เพื่อแสดงถึงความผิดพลาดที่ต้องสื่อถึงคำว่า “จิ้ง” อีกทั้งพบการเชื่อมโยงการออกเสียงของพยัญชนะ “จ” จากคำว่า “จู้” กับคำว่า “จิ้ง” เพื่อเลี่ยงเจตนาที่แท้จริงซึ่งต้องการสื่อถึงการเกิดความต้องการทางเพศเมื่อเห็นอวัยวะเพศของเพศชายภายในภาพ

4.2.9 การใช้คำสัมผัสคล้องจอง

การใช้คำสัมผัสคล้องจอง คือ การคล้องจองแห่งเสียง ประกอบด้วยการคล้องจองด้วยสระหรือ “สัมผัสสระ” และการคล้องจองด้วยเสียงพยัญชนะ หรือ “สัมผัสอักษร” (วิธนะ บุญจับ , 2544: 6) ซึ่งคำสัมผัสสระนั้นมีลักษณะการประสมของสระเสียงเดียวกัน และมีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน ส่วนลักษณะการสัมผัสอักษรคือการประสมด้วยพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำสัมผัสสระเพียงลักษณะเดียว รวมทั้งสิ้น 2 คำ

(97) “จับคางจะมีเคราจับเราจะมีคราง”

จากตัวอย่าง (97) ข้อความดังกล่าวเป็นการใช้ลักษณะคำคล้องจองระหว่างคำว่า “เครา” ที่หมายถึง ขนที่ขึ้นตามแก้มหรือขากรรไกร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 269) กับคำว่า “เรา” ที่หมายถึง สรรพนามบุรุษที่ 1 เป็นคำแทนตัวผู้พูด จะเป็นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ ถ้าผู้พูดเป็นคนคนเดียว อาจพูดแทนคนอื่น ๆ รวมทั้งตัวเองด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1013) ซึ่งเป็น

การใช้การสัมผัสสระ “เอา” นอกจากนั้นยังพบการใช้คำพ้องเสียงจากคำว่า “คาง” และคำว่า “คราง” เพื่อเป็นการสื่อถึงเรื่องทางเพศ โดยคำว่า “คาง” หมายถึง ส่วนหน้าสุดของขากรรไกร อยู่ใต้ปาก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 154) และคำว่า “คราง” หมายถึง การร้องเบาๆ เรื่อยๆ ด้วยความเจ็บปวดหรือเสียใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 232) ข้อความข้างต้นเป็นการพยายามใช้คำคล้องจองจากคำว่า “ครา” “เรา” และ “คาง” และ “คราง” เพื่อก่อให้เกิดข้อความซึ่งนำไปสู่ความหมายการครางหรือการร้องเบาๆในขณะมีเพศสัมพันธ์

(98) “มีความละมุน ดุ่นละไม”

จากตัวอย่าง (98) เป็นลักษณะการสัมผัสสระซึ่งพบได้จากคำว่า “ละมุน” หมายถึง อ่อนนุ่ม, นุ่มนวล, เช่น ผ้ากำมะหยี่เนื้อนุ่มละมุนมือ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1045) และ คำว่า “ดุ่น” ซึ่งหมายถึง น. ท่อน เช่น กลิ่นเข้าไปทั้งดุ่น, ท่อนไม้ขนาดเล็ก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 439) การเลือกใช้คำที่สะกดด้วยสระ อู เช่นเดียวกันอย่างคำว่า “ละมุน” และคำว่า “ดุ่น” รวมทั้งพบตัวสะกดในมาตราเดียวกันอย่างอักษร “น” นั้นเป็นการใช้วิธีการสัมผัสคล้องจองด้วยวิธีการสัมผัสสระเพื่อสื่อถึงเรื่องทางเพศ โดยผู้แสดงความคิดเห็นพยายามสื่อความหมายของการสัมผัสคล้องจองดังกล่าวไปสู่คำว่า “ดุ่น” ที่หมายถึงลักษณะนามของอวัยวะเพศชาย

4.2.10 การใช้คำภาษาถิ่น

การใช้คำภาษาถิ่น คือ ภาษาสาขาย่อยของภาษาใดภาษาหนึ่ง โดยทั่วไปหมายถึงภาษาของกลุ่มชนในท้องถิ่นต่างๆ อาจแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ตามลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เช่น ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นใต้ เป็นต้น (ช่อนกลิ่น พิเศษสกลกิจ และประคอง นิมมานเหมินทร์, 2548: 1) ภาษาถิ่นจึงเป็นลักษณะของภาษาที่ใช้เฉพาะภายในถิ่นนั้นๆ อีกทั้งยังเป็นภาษาที่บุคคลภายในถิ่นนั้นสามารถเข้าใจความหมายได้ พบ 3 คำ ได้แก่

(99) “ซ่อยซ่อยแน่”

จากตัวอย่าง (99) คำว่า “ซ่อย” หมายถึง ทำถึ่ ๆ เช่น ซอยเท้า, หนัถึ่ ๆ อย่างละเอียด เช่น ซอยหอม ซอยใบมะกรูด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 397) คำว่า ซ่อย หมายถึง ฉั่น, ผม และคำว่า แน่ หมายถึง หน้อย ซึ่งข้อความดังกล่าวเป็นภาษาถิ่นอีสานที่หมายถึง ช่วยด้วย ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกนำความหมายของคำว่า “ซ่อย” มาเชื่อมโยงกับลักษณะการร่วมเพศ ดังนั้นข้อความที่ว่า “ซ่อยซ่อยแน่” จึงสามารถตีความหมายไปในเรื่องทางเพศซึ่งหมายถึง ความต้องการให้เพศชายภายในภาพร่วมเพศกับตนเอง

(100) “ห้า”

จากตัวอย่าง (100) คำว่า “ห้า” หมายถึง (ถิ่น-อีสาน, พายัพ) น. ลูกอ้นชะ, ไข่ห้า หรือ หมากไข่ห้า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1336) ภาพจากโพสต์ต้นทางเป็นภาพเพศชายสวมใส่เสื้อฝ้าน้อยชิ้น สวมเพียงกางเกงชั้นในที่สามารถเห็นเรือนร่างชัดเจน ผู้แสดงความคิดเห็นจึงแสดงความคิดเห็นด้วยวิธีการเลี่ยงความหมายด้วยการใช้คำภาษาถิ่นอีสาน อย่างคำว่า “ห้า” เพื่อบ่งบอกถึงอวัยวะเพศชายภายในภาพ

4.2.11 การใช้คำต่างประเทศ

การใช้คำต่างประเทศ หมายถึง การนำคำหรือลักษณะทางภาษาของอีกภาษา เข้าไปใช้ในการสื่อสาร และเนื่องจากบริบทของภาพเพศชายภายในโพสต์ต้นทางส่วนใหญ่เป็นภาพเพศชายชาวต่างประเทศหรือที่เรียกว่า ฝรั่ง สมาชิกเพศหญิงบางส่วนภายในแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่ง ล้ำจึงเลือกใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท อีกทั้งยังสามารถเลี่ยงการสื่อความหมายทางเพศที่รุนแรงหากกล่าวด้วยภาษาไทย โดยพบการ

นำคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ด้วยการสื่อความหมายเดิมและการทับศัพท์เพื่อสื่อความหมายใหม่ พบทั้งสิ้น 3 คำ

4.2.11.1 การใช้คำทับศัพท์เพื่อสื่อความหมายเดิม พบ 2 คำ

(101) “Hot”

จากตัวอย่าง (101) คำว่า “Hot” หมายถึง ความร้อน และความนิยม อีกทั้งยังสามารถหมายถึงเรื่องทางเพศ เนื่องจากคำว่า “Hot” หมายถึง ความเซ็กซี่ โดยภาพจากบริบทโพสต์ต้นทางคือ เพศชาย สวมใส่กางเกงขั้นในเพียงตัวเดียว ผู้แสดงความคิดเห็นจึงเลือกใช้คำว่า “Hot” เพื่อสื่อความรู้สึกว่าเพศชายภายในโพสต์ต้นทางมีความเซ็กซี่และเป็นที่น่าปรารถนาในเรื่องทางเพศ

(102) “Fuck me please”

จากตัวอย่าง (102) คำว่า “Fuck” เป็นคำภาษาอังกฤษหมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นแสดงความต้องการ ด้วยการใช้คำว่า “please” ซึ่งหมายถึง การขอร้อง ดังนั้นความหมายของคำภาษาอังกฤษในประโยคข้างต้น จึงหมายถึงการขอร้องให้เพศชายภายในภาพมีเพศสัมพันธ์กับตนด้วยการใช้คำภาษาอังกฤษ

4.2.11.2 การใช้คำทับศัพท์เพื่อสื่อความหมายใหม่ พบ 1 คำ

(103) “ว็อน”

จากตัวอย่าง (103) คำว่า “ว็อน” มาจากคำภาษาอังกฤษคำว่า “want” ความหมายเดิมหมายถึง อยาก, ปรรารถนา ต้องการ (สอ เสถบุตร, 2538: 667) ผู้แสดงความคิดเห็นเลือกใช้คำดังกล่าวเพื่อแสดงความต้องการและปรารถนาในเรื่องเพศ อีกทั้งบริบทของภาพจากโพสต์ต้นทางที่เป็นภาพของเพศชายในลักษณะเผยให้เห็นเรือนร่าง คำว่า “ว็อน” ในที่นี้จึงหมายถึงความต้องการทางเพศ

การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเพศชายชาวต่างชาติบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าผ่านโพสต์ต้นทาง ถือเป็นส่วนที่ช่วยจุดประเด็นทางเพศและก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมจากสมาชิกภายในกลุ่ม ทำให้สมาชิกภายในกลุ่มเข้ามาแสดงความคิดเห็นในหลากหลายลักษณะ ทั้งชื่นชมชอบชมเชย รวมทั้งความรู้สึกต่างๆ โดยเฉพาะความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ จากการวิจัยพบว่าการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของสมาชิกภายในกลุ่มสามารถแบ่งการสื่อสารออกเป็น 2 ลักษณะคือ การใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบตรงไปตรงมาและการใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบไม่ตรงไปตรงมา โดยการใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศทั้งสองลักษณะเป็นการสื่อสารที่เน้นเรื่องความรู้สึกทางเพศ อวัยวะเพศและลักษณะของการร่วมเพศเป็นหลัก การใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบตรงไปตรงมา คือ การใช้คำเพื่อแสดงถึงความต้องการในเรื่องทางเพศอย่างชัดเจน โดยไม่มีความหมายเป็นอย่างอื่น ด้านการการใช้คำสื่ออารมณ์ทางเพศแบบไม่ตรงไปตรงมาเป็น การสร้างคำเพื่อแสดงถึงความต้องการทางเพศแบบอ้อม มีวิธีการสร้างสรรค์คำในลักษณะต่างๆ เพื่อบอกเล่าความรู้สึกทางเพศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหลบเลี่ยงความหยาบคายและความไม่สุภาพ จากการวิจัยพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ใช้ถ้อยคำแบบไม่ตรงไปตรงมามากที่สุดเนื่องมาจากการที่สมาชิกภายในกลุ่มเลือกใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลายรวมทั้งการเชื่อมโยงบริบทและวัตถุภายในภาพเพื่อสื่อความหมายทางเพศก่อให้เกิดลักษณะการแข่งขันกันทางภาษาระหว่าง

ผู้สนทนาภายในกลุ่ม ซึ่งสามารถสร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลินได้มากกว่าการพูดคุยเรื่อง
ดังกล่าวอย่างตรงไปตรงมา

บทที่ 5

บทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศส

เนื่องจากเทคโนโลยีการสื่อสารที่ก้าวหน้าก่อให้เกิดช่องทางในการสื่อสารอันหลากหลาย ในยุคปัจจุบันซึ่งไร้ข้อจำกัดทางด้านเวลาและระยะทางที่เรียกว่า “สื่อใหม่”

การเกิดขึ้นของสื่อใหม่ส่งผลให้บทบาทหน้าที่ของสื่อแบบเก่าเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ เกิดการขยาย เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงจากสื่อแบบเดิมหลากหลายลักษณะ อันเนื่องมาจากสื่อใหม่มี ลักษณะเป็นการสื่อสารแบบสองทางอีกทั้งยังไร้ข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่ การเกิดขึ้นของ สื่อใหม่จึงส่งผลให้เกิดบทบาทหน้าที่หลากหลาย ครบถ้วน และสมบูรณ์มากกว่าบทบาทหน้าที่ ของสื่อแบบเก่า

เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศส ถือเป็นสื่อใหม่ชนิดหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติเสมือนเว็บไซต์ ฟรีในเฟซบุ๊กที่ผู้ใช้เฟซบุ๊กสามารถสร้างเองได้และเฟซบุ๊กให้ใช้ประโยชน์ได้ตามต้องการไม่ว่าจะ เป็นการโพสต์รูป ข้อความ หรือคลิปวิดีโอ โดยคุณสมบัติดังกล่าวเป็นส่วนที่ช่วยในการดึงดูด สมาชิกให้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจ เช่น โพสต์ กดไลค์ กดแชร์ แสดงความคิดเห็น และกิจกรรมอื่นๆร่วมกันของบรรดาสมาชิกภายในแฟนเพจ คุณสมบัติ ดังกล่าวทำให้เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสมีบทบาทเสมือนเป็นพื้นที่สำหรับรวมตัวของผู้ที่ สนใจในเรื่องเดียวกันเพื่อสนทนาให้หัวข้อซึ่งบางครั้งไม่สามารถสนทนาได้อย่างอิสระในโลกแห่ง ความเป็นจริง เนื่องจากบริบทของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กัน ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มหลากหลายประเด็น ซึ่งประเด็นที่ปรากฏเด่นชัดที่สุดคือการสนทนา เกี่ยวกับเรื่องเพศโดยมีภาพเพศชายเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นต่างๆ คุณสมบัติและ ลักษณะดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยม ทศนคติ บางอย่างที่ถูกปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมใน สังคมไทยตลอดจนก่อให้เกิดความบันเทิงแก่ผู้ร่วมสนทนาภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจ คุณสมบัติ ดังกล่าวของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสจึงมีบทบาทหน้าที่ในการสะท้อนให้เห็นลักษณะ บางอย่างของคนในสังคมไทยยุคปัจจุบัน จากการรวบรวมข้อมูลพบว่าบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊ก แฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

- 5.1 การเป็นชุมชนเสมือนจริง
- 5.2 การเป็นพื้นที่สำหรับปลดปล่อยสัญชาตญาณทางเพศ
- 5.3 การสร้างมาตรฐานความเป็นชายในยุคปัจจุบัน
- 5.4 การสร้างความบันเทิง

5.1 การเป็นชุมชนเสมือนจริง

เฟซบุ๊กแฟนเพจถือเป็นสื่อใหม่ประเภทหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบความสัมพันธ์ฉันทมิตรระหว่างบุคคลที่ไม่เคยรู้จักแต่มีรสนิยม ความคิดและความต้องการเหมือนกันโดยไร้ซึ่งข้อจำกัดในการเข้าถึง ดังนั้นเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งลำจึงเปรียบเสมือนเป็นพื้นที่สำหรับการรวมตัวกันของบุคคลแปลกหน้าหลากหลายเพศและวัย ก่อให้เกิดเป็นชุมชนเทียมที่ไร้ตัวตน หรือที่เรียกว่า ชุมชนเสมือนจริง (virtual community)

เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งลำคือการเป็นพื้นที่จำลองหรือ ชุมชนเสมือนจริง สำหรับการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศชายรวมทั้งเรื่องทางเพศอย่างอิสระ และถึงแม้ว่าเรื่องเพศถือเป็นเรื่องต้องห้ามในบริบทการสื่อสารตามจารีตสังคมไทย แต่กลับพบการใช้ภาษาและถ้อยคำที่สื่อถึงเรื่องทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งลำอย่างเปิดเผย ซึ่งโดยปกติแล้วการพูดถึงเรื่องเพศจำเป็นต้องอยู่ภายใต้พื้นที่จำกัด ไม่สมควรพูดหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวในที่สาธารณะเพราะอาจขัดต่อวัฒนธรรมของสังคมที่มีมาอย่างยาวนาน เฟซบุ๊กแฟนเพจจึงถือเป็นทางเลือกที่คนในยุคปัจจุบันใช้ติดต่อสื่อสารกัน เนื่องจากคุณสมบัติที่สะดวก รวดเร็ว อีกทั้งผู้สื่อสารไม่จำเป็นต้องเห็นหน้าหรือรู้จักกันมาก่อนแต่สามารถพูดคุยและก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นมิตรต่อกันได้เช่นเดียวกับการสื่อสารกันในบริบทปกติ อย่างไรก็ตามการได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้สึกส่วนลึกในใจที่เกิดขึ้นภายใต้ความไม่ชัดเจนและการซ่อนเร้นตัวตนที่แท้จริงอันเนื่องมาจากสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสามารถเลือกรูปแบบความสัมพันธ์ได้หลายระดับในพื้นที่ซึ่งเปิดกว้างต่อข้อจำกัดเรื่องเพศ วัย และอัตลักษณ์

ชุมชนเสมือนจริงอย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเศส่ามีคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวกันทางสังคมอย่างไรข้อจำกัด กล่าวคือเป็นพื้นที่ซึ่งไม่จำเป็นต้องพบเจอกันแต่ยังสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอด 24 ชั่วโมงเพียงมีอุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมต่อเข้ากับระบบอินเทอร์เน็ต ด้วยคุณสมบัติดังกล่าวจึงเกิดเป็นการผสมผสานระหว่างความเป็นส่วนตัวและความเป็นสาธารณะที่สมาชิกภายในกลุ่มสามารถปิดบังตัวตนที่แท้จริงได้ตามความต้องการ แต่ในทางตรงกันข้าม การสื่อสารในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นภายใต้พื้นที่ซึ่งเปิดกว้างต่อการเข้าถึงทางข้อมูลและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนทั่วทุกมุมโลกโดยที่บุคคลเหล่านั้นไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเศส่าจึงมีคุณลักษณะเสมือนเป็นพื้นที่ในการสื่อสารแบบส่วนตัวและแบบสาธารณะในขณะเดียวกัน

จากผลสำรวจสมาชิกภายในกลุ่มแฟนเพจเฟซบุ๊กสมาคมนิยมฝรั่งเศส่าโดยพบผู้กดไลค์หรือถูกใจประมาณ 333,360 (ข้อมูลเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2561) จำนวนดังกล่าวแสดงถึงความต้องการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเสมือนจริงแห่งนี้ประกอบด้วยสมาชิกเพศหญิง เพศชาย รวมทั้งเพศที่สาม จากการสำรวจสมาชิกภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเศส่าจำนวน 300 คน พบว่ามีจำนวนสมาชิกเพศหญิงซึ่งเปิดเผยตัวตนอย่างชัดเจนจำนวน 174 คน เพศที่สามจำนวน 77 คน และพบว่ามีสมาชิกที่ไม่ต้องการเปิดเผยตัวตนหรือเพศจำนวน 49 คน แสดงให้เห็นว่าภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเศส่ามีจำนวนสมาชิกเพศหญิงมากที่สุด อย่างไรก็ตามผลจากการสำรวจดังกล่าวไม่สามารถระบุความแท้จริงของข้อมูลที่สมาชิกเหล่านั้นนำเสนอได้ เนื่องจากคุณสมบัติของเฟซบุ๊กที่เอื้อให้เกิดการสร้างตัวตนตามความต้องการของผู้ใช้เฟซบุ๊ก จึงกล่าวได้ว่าการสื่อสารภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเศส่าเป็นการสื่อสารในลักษณะผสมผสานระหว่างความเป็นส่วนตัวและความเป็นสาธารณะที่สมาชิกสามารถเลือกรูปแบบการนำเสนอตัวตนในการติดต่อสื่อสารกันภายในกลุ่มได้อย่างอิสระเสรี จากการรวบรวมข้อมูลสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเศส่าพบการนำเสนอตัวตนของสมาชิกภายในชุมชนดังกล่าวออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การนำเสนอตัวตนอย่างชัดเจนและการตั้งค่าสมมุติ

5.1.1 การนำเสนอตัวตนอย่างชัดเจน

การนำเสนอตัวตนอย่างชัดเจน มีลักษณะในการเลือกนำเสนอภาพลักษณ์และบุคลิกลักษณะของเจ้าของ เฟซบุ๊กด้วยการตั้งค่าโปรไฟล์ ตั้งชื่อเฟซบุ๊กและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเองอย่างเปิดเผย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่เจ้าของเฟซบุ๊กต้องการนำเสนอเป็นข้อมูลที่เจ้าของเฟซบุ๊กเลือกมาแล้วว่าจะนำเสนอตัวตนแก่ผู้อื่นอย่างไร

1) การตั้งค่ารูปโปรไฟล์ ถือเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นตัวตนและบุคลิกภาพของบุคคลเหล่านั้น อีกทั้งก่อให้เกิดความรู้สึกต่างๆต่อผู้ที่พบเห็นรวมทั้งช่วยในการตัดสินใจเพื่อทำความรู้จักและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยเจ้าของเฟซบุ๊กสามารถเลือกภาพที่ต้องการสื่อความเป็นตัวตนของตนเองได้อย่างอิสระ โดยพบการนำเสนอภาพโปรไฟล์ของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าหาลากหลายลักษณะ ส่วนใหญ่เป็นภาพบุคคลเดี่ยวที่นำเสนอใบหน้าอย่างชัดเจน รวมทั้งพบภาพโปรไฟล์บางภาพที่ผ่านกระบวนการทางโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อทำให้ภาพมีความน่าดึงดูด สวยงามมากยิ่งขึ้น ลักษณะการนำเสนอตัวตนของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจประกอบไปด้วยรูปภาพที่แสดงถึงบุคลิก ไร่เรียง เป็นมิตร และมีความจริงจัง

2) การตั้งชื่อโปรไฟล์ โดยส่วนใหญ่ที่พบคือการตั้งชื่อโปรไฟล์เฟซบุ๊กด้วยชื่อ นามสกุล และชื่อเล่น โดยพบทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อโปรไฟล์

3) การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลภายในเฟซบุ๊กส่วนตัวของสมาชิกบางท่านไม่มีการปิดบังอายุ เพศ สถานะ การศึกษาหรือแม้กระทั่งที่ทำงาน ทำให้ผู้ที่สนใจสามารถทำความรู้จักเจ้าของเฟซบุ๊กคนดังกล่าวได้ถึงแม้ว่าไม่ได้เป็นเพื่อนกันในเฟซบุ๊กก็ตาม ซึ่งพบการนำเสนอข้อมูลส่วนตัวอย่างเปิดเผยไม่มากนัก

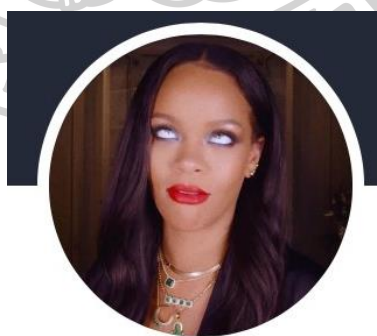
'นักศึกษาพยาบาล'

ภาพที่ 54 ตัวอย่างภาพโปรไฟล์สมาชิกที่ต้องการเปิดเผยตัวตน

5.1.2 การตั้งค่าสมมุติ

การตั้งค่าสมมุติหรือการพยายามปิดบังตัวตนที่แท้จริงคือการเลือกนำเสนอภาพ ชื่อ และ ข้อมูลส่วนตัวที่เป็นข้อมูลเท็จอย่างเห็นได้ชัด มีลักษณะจงใจใช้ภาพและชื่อของผู้อื่นซึ่งมีชื่อเสียง มาใช้แทนตัวตนของตนเอง อีกทั้งลักษณะดังกล่าวยังก่อให้เกิดอารมณ์ขันอีกด้วย

1) การตั้งค่ารูปโปรไฟล์ในลักษณะปิดบังตัวตน เป็นการนำเสนอตัวตนอย่างไม่ชัดเจน พบ การนำรูปคนอื่นมาใช้ในการตั้งค่ารูปโปรไฟล์ เช่น ดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง หรือภาพล้อเลียน หรือแม้แต่การแต่งตัว แต่งหน้าเพื่อสร้างอัตลักษณ์บางอย่างของตนเองขึ้นมา

ภาพที่ 55 ตัวอย่างภาพโปรไฟล์สมาชิกที่ไม่ต้องการเปิดเผยตัวตน

2) การตั้งชื่อโปรไฟล์ในลักษณะปิดบังตัวตน พบการตั้งชื่อโปรไฟล์ของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมมฝรั่งเศส่าบางท่านในลักษณะการใช้คำคม เพลง ข้อความจากภาพยนตร์ หรือเป็นชื่อที่ตั้งมาโดยเฉพาะอย่างการย่อคำ และการสร้างคำขึ้นมาโดยเฉพาะ

3) การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว จากการรวบรวมข้อมูลพบว่าสมาชิกโดยส่วนใหญ่ที่ไม่ต้องการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวจะไม่พบข้อมูลใดๆ ภายในเฟซบุ๊กของสมาชิกคนดังกล่าว

การนำเสนอตัวตนที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมมฝรั่งเศส่า เป็นการสร้างตัวตนภายใต้โลกเสมือนจริง ซึ่งบางครั้งอาจมีการนำเสนอตัวตนที่แท้จริงหรือไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริงก็ตาม โดยไม่มีผู้ใดสามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ การนำเสนอตัวตนของแต่ละบุคคลภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจแห่งนี้พบได้จากคุณสมบัติพิเศษหนึ่งของเฟซบุ๊กที่ให้อิสระแก่ผู้ใช้งานในการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวหรือค่าโปรไฟล์ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กจึงสามารถเลือกนำเสนอตัวตนผ่านข้อมูลส่วนตัวได้อย่างไร้ข้อจำกัด อีกทั้งลักษณะของการสื่อสารกันผ่านตัวหนังสือเป็นหลักบนสังคมออนไลน์ที่ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างหน้าตา สีหน้า หรือท่าทางของกันและกันได้ จึงไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นจริงหรือเท็จ

จากการศึกษาชุมชนเสมือนจริงอย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมมฝรั่งเศส่าพบว่า มีการสร้างตัวตนของสมาชิกภายในกลุ่มโดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การนำเสนอตัวตนอย่างชัดเจน และการตั้งค่าสมมุติ สมาชิกที่ต้องการนำเสนอตัวตนอย่างชัดเจนนั้น เป็นสมาชิกที่ยินยอมเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวทุกๆด้านตามหัวข้อที่เฟซบุ๊กแฟนเพจระบุไว้ ได้แก่ ชื่อจริง นามสกุลจริง อายุ การศึกษา ที่ทำงาน เพศ รูปภาพที่แสดงให้เห็นรูปร่าง หน้าตาอย่างชัดเจน เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบสมาชิกที่ต้องการปิดบังข้อมูลบางส่วน เช่น อายุ การศึกษา ที่ทำงาน เป็นต้น โดยเลือกนำเสนอข้อมูลสำคัญบางส่วนเท่านั้น ด้านการตั้งค่าสมมุติ ส่วนใหญ่เป็นการเลือกนำเสนอข้อมูลที่เป็นเท็จ จะเห็นได้จากการ ใช้รูปผู้อื่น รูปล้อเล่น ชื่อของบุคคลมีชื่อเสียง หรือคำคมต่างๆ ที่ค้นหาที่ตั้งเป็นชื่อเฟซบุ๊กของตนเอง เป็นต้น แสดงให้เห็นถึงเจตนาในการปกปิดความเป็นตัวตนโดยเลือกนำเสนอภาพลักษณ์สมมุติซึ่งเลือกที่จะไม่ระบุถึงข้อมูลที่แท้จริงของตนเอง กล่าวได้ว่าพลังของสังคมเสมือนจริงอย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมมฝรั่งเศส่าเอื้ออำนวยให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากการใช้ชีวิตประจำวันภายใต้ตรรกะเดียวกัน กล่าวคือ เป็นพื้นที่สำหรับรวมตัวเพื่อหลีกเลี่ยงกรอบทางสังคมโดยไร้ข้อจำกัดในเรื่องเพศและวัย เพียงมีความสนใจในเรื่อง

ของเพศชายชาวต่างชาติเช่นเดียวกัน จึงมีสมาชิกจำนวนมากเข้ามาร่วมพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในชุมชนเสมือนจริงดังกล่าวอยู่เสมอ

5.2 การเป็นพื้นที่สำหรับปลดปล่อยสัญชาตญาณทางเพศ

มนุษย์ทุกคนมีสัญชาตญาณทางเพศที่อยู่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดเหมือนกัน แต่ลักษณะของการแสดงออกในแต่ละวัฒนธรรมแตกต่างกัน โดยเฉพาะสังคมไทยที่มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับผู้หญิงว่าเป็นเรื่องต้องห้ามและน่าอับอายเมื่อกล่าวถึง เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เด็กไม่ควรรับรู้ และเนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมศาสนาพุทธ จึงเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความคิดที่ว่าความรู้สึกและความต้องการทางเพศเป็นเรื่องของต้นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์และไม่สามารถบรรลุนิพพานได้ ทัศนคติดังกล่าวเป็นเรื่องที่แยกไม่ออกระหว่าง จารีตประเพณี (mores) และ ค่านิยม (values) ดังนั้นสังคมไทยจึงมีการปลูกฝังว่าเรื่องราวเกี่ยวกับเพศเป็นเรื่องทางลบ หากกล่าวถึงควรได้รับการลงโทษ

ถึงแม้ว่าเรื่องทางเพศจะเป็นเรื่องที่ไม่ควรกล่าวถึงในสังคมไทย แต่คนไทยกลับมีรูปแบบการปลดปล่อยเรื่องทางเพศในหลากหลายลักษณะมาอย่างช้านาน จะเห็นได้จากความเชื่อที่ว่า เพศและความอุดมสมบูรณ์มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก กล่าวคือเป็นการนำเอาลักษณะของการร่วมเพศและการเจริญพันธุ์ของพืชเข้ามาเชื่อมโยงกันผ่านศิลปะทางภาษาในหลากหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่เป็นการกล่าวถึงเรื่องเพศด้วยถ้อยคำที่ต้องอาศัยการตีความหรือที่เรียกว่า “กล่าวลีขม” คือการกล่าวถ้อยคำอย่างไม่ตรงไปตรงมาเพื่อสร้างความรู้สึกพึงพอใจตัวผู้พูดเอง หรือผู้ฟัง และเพื่อหลบหลีกสิ่งอันไม่พึงประสงค์ โดยอาจใช้ภาษาลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวตรง การกล่าวอ้อม หรือการไม่พูด ก็อาจถือเป็นการกล่าวลีขมได้ถ้าเกิดในบริบทที่เหมาะสม (สุพิชญา มั่นคง, 2552: 23) ลักษณะการกล่าวลีขมที่พบได้ในสังคมไทยหลากหลายรูปแบบเปรียบเสมือนเป็นศิลปะแขนงหนึ่งซึ่งต้องอาศัยทักษะและความสามารถในการสร้างสรรค์ถ้อยคำเหล่านั้นขึ้นมา และถึงแม้ว่าจะพบการใช้ศิลปะทางภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกทางเพศออกมาในลักษณะที่ไม่ตรงไปตรงมาดังกล่าวแต่ในทางกลับกันยังพบการพูดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับเพศในลักษณะที่ตรงไปตรงมาในสังคมไทย

การกล่าวถึงเรื่องเพศของสังคมไทยในอดีตพบได้จากการเล่าเรื่องทางเพศกันแบบปากต่อปากหรือที่เรียกว่า สังคมมุขปาฐะ ดังจะเห็นได้จากการเล่าเรื่องหยาบโลนในนิทาน การพูดคำหยาบในบทละครนอก และการเล่นปริศนาทายคำ

ตัวอย่าง

บอกว่าแคะแก่งจริงเขียว ประเดี้ยวเหี่ยวจะไปนอนร้องไห้

ไม่ใช่ลูกคนเอาไปปนลูกสัตว์ ตั้งใจจะมายัดกันหรืออย่างไร

บอกว่าอย่าอย่าทำผิด จะมายัดน้องนี้ไม่ได้

ถ้าแคะหาไปยัดยาของแคะเสีย ยัดที่แม่มึงอีกสักทีหียายแถมท้าย

(สวัสดี เทียนแจ่ม, สัมภาษณ์, 17 มกราคม 2558 อ้างจาก สมบัติ สมศรีพลอย, 2559)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ศิลปะทางภาษาเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศและพฤติกรรมทางเพศอย่างตรงไปตรงมาผ่านบทเพลงอีแซวหรือเพลงสำหรับการเกี่ยวพาราสีกันระหว่างชายหญิง นอกจากนี้ยังพบการกล่าวถึงเรื่องทางเพศจากบทเพลงปฏิพากย์ซึ่งใช้ถ้อยคำสัจวาสนิตตรง หรือกลอนแดง หมายถึง การกล่าวถึงอวัยวะเพศและพฤติกรรมทางเพศอย่างตรงๆ ไม่มีการเลี่ยงคำเหล่านี้ตามปกติสังคมถือว่าเป็นคำหยาบ (foul-language)

ในสังคมยุคปลายลักษณะบทประพันธ์ร้อยกรองหลากหลายเรื่องที่ได้รับการนิยมนิยม เช่น ลิลิต พระลอ หรือ อิเหนา พบการนำเสนอเรื่องเพศผ่านบทเข้าพระเข้านางหรือที่เรียกว่า บทอัศจรรย์ ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ความสามารถทางวรรณศิลป์ในการเปรียบเทียบและการใช้คำที่ตรงไปตรงมาเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศและการร่วมเพศ เป็นการสร้างสรรค์ทางภาษาที่จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ในการตีความหมาย ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

นมแนบนมนี้มน้อง

ท่องแบนท่องโอ้ท่อง

อ่อนท่องทรวงสมร

(กรมศิลปากร, 2511: 119)

ต่อมาเมื่อวรรณกรรมจากชาติตะวันตกได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น เกิดเป็นวรรณกรรมหลากหลายประเภท ซึ่งหนึ่งในวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมในสมัยนั้นคือ วรรณกรรมสตรี ที่เป็นวรรณกรรมในลักษณะการบรรยาย อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศผ่านมุมมองของสตรี วรรณกรรมดังกล่าวมีลักษณะเป็นการบรรยายความรู้สึกพึงพอใจต่อเพศสรีโดยทำทนายรูปแบบของสังคมที่ให้สิทธิแก่เพศชายภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบเดิม

ตัวอย่าง

“อยากหลับให้นานแสนนานกับความอิมเอม แต่ความเสียดายวันเวลามีมากกว่า เราจึงเริ่มบทใหม่อีกครั้งและอีกครั้ง ทกว่านที่น่านวันคนของเรามีแต่ห้องสี่ขาว เพดานสูง ม่านสีเขียว ใบตอง ไวน์ และลมระรื่นจากแม่น้ำ”

(คำ ผกา, 2545: 11-12)

จากตัวอย่างคือ วรรณกรรมเรื่อง อีสตรีอีโรติก ในช่วงแรกของสังคมไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางอำนาจของความต้องการทางเพศในรูปแบบวรรณกรรมบนพื้นที่สาธารณะ เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าการพูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศอย่างตรงไปตรงมาของสังคมไทยมีมาตั้งแต่ยุคสมัยโบราณ อีกทั้งลักษณะดังกล่าวเปรียบเสมือนเป็นการโต้ตอบกฎเกณฑ์ทางสังคมซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการเรียบเรียงความรู้สึกให้ออกมาในรูปแบบต่างๆ โดยขึ้นอยู่กับช่องทางที่แตกต่างกันออกไป

ในยุคปัจจุบันผู้คนส่วนใหญ่เริ่มนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ก่อให้เกิดพื้นที่ซึ่งสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางและอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดคุยเรื่องเพศบนโซเชียลมีเดียอย่าง Pantip บล็อก แคมฟอกซ์ หรือเฟซบุ๊กแฟนเพจ

จะเห็นได้ว่าการเกิดกลุ่มสนทนาเรื่องเพศบนโลกออนไลน์นั้นเป็นเรื่องปกติที่พบได้ในสังคมยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกิดขึ้นของเฟซบุ๊กแฟนเพจที่พูดคุยเกี่ยวกับเพศตรงข้ามหรือแม้กระทั่งการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมาก็ตาม เฟซบุ๊กแฟนเพจถือเป็นช่องทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถสื่อสารกันในระดับที่จัดไว้สำนึก (สมสุข หินวิมาน, 2558: 239) การสนทนาในเรื่องทางเพศจึงเกิดขึ้นได้อย่างอิสระภายใต้กรอบความคิดด้านลบเกี่ยวกับเรื่องเพศในสังคมไทย จากการรวบรวมข้อมูลพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล้าคือเพศหญิง การใช้ภาษาในลักษณะต่างๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อภาพของเพศชายที่พบได้จากโพสต์ต้นทาง ลักษณะของการแสดงความคิดเห็นที่ปรากฏมีทั้งลักษณะการใช้ภาษาที่ไม่ตรงตรงไปตรงมาและการใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา ความน่าสนใจของการใช้ภาษาภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจดังกล่าวคือลักษณะการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของเพศหญิงออกมาอย่างตรงไปตรงมา

ตัวอย่าง

ผู้แสดงความคิดเห็น1

“ตอนนี้จะเรียกว่าหีนก็ได้นะ”

ผู้แสดงความคิดเห็น2

“เงียน”

ผู้แสดงความคิดเห็น3

“ฝันเปียก”

ลักษณะถ้อยคำที่ใช้สื่ออารมณ์และความรู้สึกทางเพศที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งมีลักษณะที่ตรงไปตรงมา ชัดเจน เป็นการใชถ้อยคำที่แตกต่างไปจากการสื่อสารโดยทั่วไป ดังจะสังเกตได้จากการใช้คำต้องห้ามอย่างคำหยาบ คำต่ำ ซึ่งขัดแย้งกับลักษณะของสังคมไทยในการสื่อสารเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ ที่นิยมใช้ศิลปะทางภาษาในรูปแบบ คำผวน เพลง กลอน และวรรณกรรม เชิงสังวาส และถึงแม้ว่าจะพบการกล่าวถึง

เรื่องทางเพศในลักษณะตรงไปตรงมาอย่าง เพลงอีแซว นิทานหยาบโหลน กลอนแดง บทละครนอก ในสังคมไทยตั้งแต่สมัยโบราณแต่การกล่าวถึงเรื่องเพศในลักษณะดังกล่าวอยู่ภายใต้กลวิธีทางภาษาซึ่งต้องอาศัยความชำนาญและความสามารถในการประพันธ์ จึงกล่าวได้ว่าสังคมไทยมีวิธีการกล่าวถึงอารมณ์ความรู้สึกทางเพศโดยการอาศัยศิลปะทางภาษาเพื่อเลี่ยงความหยาบคาย อันสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย แต่การใช้ถ้อยคำที่ปรากฏในตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงการแสดงออกทางอารมณ์ผ่านรูปแบบทางภาษาในระดับจิตไร้สำนึก เนื่องจากความรวดเร็วของนวัตกรรมในปัจจุบันส่งผลให้การใช้ภาษาของสมาชิกภายในกลุ่มในการสื่อถึงเรื่องทางเพศในลักษณะที่สั้น ถ้อยคำที่ปรากฏจึงเป็นถ้อยคำที่ตรงไปตรงมา สั้น และมีความหมายที่รุนแรงกว่าการใช้ถ้อยคำในบริบทปกติ

การใช้ภาษาในรูปแบบตรงไปตรงมาที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกเรื่องเพศที่ถูกปิดกั้น เพราะภาษาเป็นส่วนสำคัญที่แสดงให้เห็นความรู้สึกและความคิดของผู้ที่ใช้ภาษาเหล่านั้น รูปแบบและวิธีการนำเสนอผ่านภาษาข้างต้นจึงเป็นส่วนที่แสดงให้เห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่อยู่คู่กับมนุษย์ อีกทั้งยังสะท้อนปรากฏการณ์ทางสังคมของผู้หญิง ที่มุ่งตอบโต้กรอบจารีตของสังคมไทย ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้หญิงพยายามแสวงหาพื้นที่เพื่อระบายความรู้สึกอัดอั้นคับข้องใจอันเนื่องมาจากจารีตของสังคมไทยที่ยังเข้มงวดต่อผู้หญิงซึ่งมิให้แสดงอารมณ์ความรู้สึกทางเพศอย่างเปิดเผยที่มีมาอย่างยาวนานจนถึงปัจจุบันเพียงแต่เลือกวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป

จากการศึกษาการใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงความรู้สึกทางเพศของเพศหญิงดังกล่าว อันเนื่องมาจากความต้องการที่จะระบายความรู้สึกอัดอั้น คับข้องใจ จากจารีตของสังคมไทยที่ยังเข้มงวดต่อผู้หญิงมิให้แสดงอารมณ์ความรู้สึกทางเพศอย่างเปิดเผย เพศหญิงใช้เฟซบุ๊กแฟนเพจในการรวมตัวเพื่อหลีกเลี่ยงกรอบบางประการของสังคม ดังจะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจหลากหลายรูปแบบ และเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าถือเป็นแฟนเพจหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยปลดปล่อยอารมณ์และความรู้สึกทางเพศของเพศหญิงซึ่งไม่สามารถแสดงความคิดเห็นดังกล่าวได้ในชีวิตจริง การนำเสนอภาพเพศชายในลักษณะเผยให้เห็นเรือนร่างอย่างชัดเจนเป็นส่วนที่นำมาซึ่งถ้อยคำเพื่อสื่อถึงความต้องการทางเพศ ถ้อยคำดังกล่าวกำลังสวนทางกับทัศนคติเรื่องเพศในสังคมไทยตั้งแต่สมัยก่อน เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าจึง

เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มเพศหญิงในปัจจุบันที่พยายามแสวงหาพื้นที่สำหรับการปลดปล่อยความต้องการและเปิดเผยสัญชาตญาณทางเพศเพื่อส่งต่อและดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ซึ่งความรู้สึกทางเพศนั้นเป็นอารมณ์หนึ่งทางธรรมชาติที่ถูกกรอบทางวัฒนธรรมค่านิยมในสังคมยึดไว้ยาวนาน

5.3 การสร้างมาตรฐานความเป็นชายในยุคปัจจุบัน

เฟซบุ๊กแฟนเพจมีส่วนในการกำหนดค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมแก่ทุกคนในสังคม เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่ำจิงมีบทบาทหน้าในการเป็นพื้นที่ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมของเพศหญิงต่อเพศชายในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเฟซบุ๊กแฟนเพจดังกล่าวพยายามนำเสนอภาพลักษณ์ของเพศชาย ที่มีเรือนร่างกำยำ แข็งแรง หน้าตาหล่อเหลา ผิวพรรณขาวสะอาด ล้วนแล้วแต่เป็นเพศชายชาวต่างชาติหรือที่คนไทยเรียกว่า “ฝรั่ง” อีกทั้งพบเพศหญิงจำนวนมากเข้ามาร่วมเป็นสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจและเกิดเป็นการแสดงความคิดเห็นในรูปแบบต่างๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมและความพึงพอใจต่อเพศชายของเพศหญิงในยุคปัจจุบัน ข้อมูลจากโพสต์ต้นทางภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่ำจิงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงภาพความเป็นชายที่ผู้หญิงในสังคมไทยพึงปรารถนา

ลักษณะความเป็นชายที่ได้รับความนิยมของสังคมไทยในยุคแรกเห็นได้ชัดจากค่านิยมในเรื่องของอำนาจ เพศชายเป็นเพศที่เสมือนอยู่ในชนชั้นปกครอง ความเป็นชายในช่วงเวลาดังกล่าว ล้วนแล้วแต่เป็นคุณสมบัติของผู้ปกครองทั้งสิ้น อันประกอบไปด้วย ความหนักแน่น ความเด็ดขาด ความใจเย็น ความเอื้ออาทร รวมถึงความเจ้าชู้อีกด้วย ถึงแม้ว่าภาพของเพศชายในยุคเก่าจะมีลักษณะเป็นผู้ควบคุมแต่เมื่อพิจารณาจากวรรณกรรมไทยที่ผ่านมา จะเห็นได้ชัดว่าภาพของพระเอกในวรรณคดีไทยมีลักษณะที่สังคมตะวันตกเรียกว่า Androgyny คือ มีการผสมผสานระหว่างความเป็นชายและความเป็นหญิง เป็นผู้ชายที่มีอารมณ์อ่อนไหว สามารถร้องไห้ได้เวลาเศร้าโศก นิยมความงามทั้งสิ่งของรายรอบตัวและสตรี อีกทั้งยังแฝงด้วยความเจ้าชู้ด้วย (สิลาพร เจริญสาธิต, 2553: 26) ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับและถือได้ว่าเป็นลักษณะ

ชายไทยอย่างเต็มรูปแบบโดยขัดแย้งกับภาพความเป็นชายแบบตะวันตกที่มองว่าเพศชายไม่ควรแสดงอารมณ์ต่างๆ ออกมา อีกทั้งการนิยมในเรื่องความงามเป็นสิ่งที่เพศหญิงเท่านั้นควรมี

ลักษณะของชายไทยในยุคก่อนมีการผสมผสานระหว่างความเป็นชายและความเป็นหญิงที่ปรากฏออกมาทางบุคลิกภาพภายนอก ดังจะเห็นได้จากบทชมความงามของเพศชายที่พบภายในวรรณคดีหลายๆ เรื่อง

ตัวอย่าง

“ชื่ออภัยมณีเป็นพี่ยา พึงแรกรุ่งชันษาสิบห้าปี
อันกุมารศรีสุวรรณนั้นเป็นน้อง เนื้อดั่งทองนพคุณเจริญศรี”

(สุนทรภู่, 2507: 1)

บทชมความงามข้างต้นเป็นส่วนที่บรรยายลักษณะของพระอภัยมณีในเรื่องพระอภัยมณีตอน เปิดตัวพระอภัยมณี การเปรียบเทียบผิวพรรณของพระอภัยมณีกับ ทอง แสดงให้เห็นว่าค่านิยมความงามทางสีผิว ที่นิยมความขาว สะอาด และมีความเปล่งปลั่งดั่งทอง ผู้ประพันธ์จึงหยิบยกค่านิยมดังกล่าวมาประกอบสร้างความงามให้แก่ตัวเอกภายในเรื่อง จากตัวอย่างบทประพันธ์ข้างต้นจึงกล่าวได้ว่าเรื่องของผิวพรรณกับเพศชายในยุคสมัยก่อนเป็นเรื่องที่ถูกให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก นอกจากเรื่องผิวพรรณแล้วรูปร่างก็ถือเป็นสิ่งที่แสดงถึงความงามได้เช่นกันดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

“ทั้งทรวดทรงองค์เอวก็อ่อนแอ้น เป็นหนุ่มแน่นน่าชมประสมสอง”

(สุนทรภู่, 2507: 11)

จะเห็นได้ว่ารูปร่างอันอ่อนแอ บอบบาง เป็นลักษณะของพระเอกที่พบได้ในยุคสมัยนั้น โดยจะเห็นว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่พบได้ในเพศหญิงซึ่งเป็นส่วนที่สะท้อนให้เห็นถึงความผสมผสานกันระหว่างความเป็นชายและความเป็นหญิงซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้หญิงในสมัยนั้นนิยม

ตัวอย่าง

ภาพที่ 56 ภาพรูปปั้นพระอภัยมณี อนุสาวรีย์สุนทรภู่ จังหวัดระยอง

แหล่งที่มา <https://sites.google.com/site/plsudarat/phra-xphay-mni>

นอกจากความงามของเพศชายทางด้านบุคลิกลักษณะแล้วยังรวมถึงความงามที่ปรากฏบนใบหน้า โดยพบรูปแบบความงามของเพศชายในแบบฉบับของสังคมไทยในสมัยก่อนจากวรรณคดีเรื่อง ลิลิตพระลอ

ตัวอย่าง

เดือนจรัสโพยมแจ่มฟ้า ฝิบได้เห็นหน้า

ลอรราชไสร้ดูเดือน ดุจแล

ตาเหมือนตามฤมาศ พิศคิ้วพระลอรราช

ประดุจแก้วเกาทัณฑ์ ก่งนา

พิศกรรมงามเพริศแพรว กลกليبงกชแก้ว

อีกแก้มปรางทอง	เทียบนา
ทำนองนาสิกไต้	คือเทพนฤมิตไ้
เปรียบด้วยขอกาม	
พระโอษฐ์งามยิ่งแต่้ม	ศคืออยู่เียวยะแยม
พระโอษฐ์ไ้งามตรู	บารนี้

(กรมศิลปากร, 2511: 5)

จากตัวอย่างบทชมความงามของพระลอ กล่าวถึงโครงหน้าที่กลมคล้ายพระจันทร์
ตากลมโตเหมือนพระจันทร์ คิ้วไ้รูป และจุมุกโต้ง เป็นสัน ดังภาพ
ตัวอย่าง

ภาพที่ 57 ภาพวาดจากจิตนาการ โดย มุลินิจักรพันธ์ โปษยกฤต (2555)

แหล่งที่มา <http://chakrabhand.org/>

ภาพลักษณะของเพศชายในยุคสมัยก่อนจึงเน้นไปที่ความอ่อนช้อย มีความบอบบาง
ทั้งร่างกายและผิวพรรณ ลักษณะคล้ายผู้หญิง แต่ยังคงเน้นย้ำเรื่องความขาว และหน้าตาที่ไ้รูป
จุมุกโต้ง เป็นต้น ภาพความเป็นชายไทยในช่วงแรกจึงหมายถึง การผสมผสานระหว่างความเป็น
ชายและความเป็นหญิง เป็นผู้ชายที่มีร่างกายอ่อนโยน มีอารมณ์อ่อนไหว ซึ่งขัดแย้งกับลักษณะ
ของความเป็นชายแบบตะวันตกอย่างชัดเจน

ยุคต่อมาถือเป็นยุคที่ภาพของความเป็นชายไทยมีลักษณะแตกต่างไปจากยุคเก่าอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากการเปิดรับอิทธิพลจากชาติตะวันตกเข้ามาตั้งแต่ช่วงปลายรัชกาลที่ 5 อีกทั้งการได้รับความช่วยเหลือจากประเทศอเมริกาในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศไทยจึงได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและแนวคิดทางอเมริกาเข้ามาและเกิดการรับอิทธิพลและทำให้เกิดค่านิยมของความเป็นชายในลักษณะใหม่ รวมทั้งการที่ประเทศไทยเริ่มมีการติดต่อกับประเทศตะวันตกจากการส่งบุตรหลานไปศึกษาต่างประเทศ ภาพของความเป็นผู้นำภายใต้บุคลิกที่อ่อนช้อย บอบบาง ถูกภาพความแข็งแรง เด็ดเดี่ยว เข้ามาแทนที่ และเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 จบลง ค่านิยมของความเป็นชายไทยที่ผสมผสานกับตะวันตกยังคงอยู่แต่ได้เพิ่มคุณสมบัติด้านฐานะทางสังคม การศึกษา และหน้าที่การงานเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นชายไทยในยุคดังกล่าว จะเห็นได้จากลักษณะความเป็นชายที่ปรากฏภายในนวนิยายที่ได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงเวลานั้นอย่าง นวนิยายน้ำเน่า ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงให้เห็นภาพความเป็นชายในยุคสมัยนั้นอย่างชัดเจนดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

“รูปร่างหน้าตาของชายผู้นี้มีลักษณะน่าสังเกตอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน เป็นคนล่ำสันและสูงคางยื่นริมฝีปากบางและมึ่มแน่นอยู่เบื้องนิจ แต่อะไรก็ไม่เท่ากับนัยตานั้น... นัยตาอันเป็นสีเหล็กกล้าระคนไปด้วยประกายของความแข็งแกร่ง ขึ้นขม บึกบึนและดุดัน ซ่อนความอ่อนหวานหรืออ่อนโยนใดๆ ตามธรรมชาติไว้ ณ ที่หนึ่งที่ได้โดยสิ้นเชิง”

(แม่นงศ์ (มาลัย ชูพินิจ), 2504: 3)

จากตัวอย่างคือการบรรยายถึงภาพของพระเอกภายในเรื่องเกิดเป็นหญิง โดย แม่อนงศ์ แสดงให้เห็นว่ารูปร่าง หน้าตาและฐานะทางสังคมเป็นส่วนสำคัญต่อความพึงพอใจของเพศหญิงที่มีต่อเพศชาย เนื่องจากนวนิยายน้ำเน่าดังกล่าวมีลักษณะเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องราวความรักที่เป็นสูตรสำเร็จ กล่าวคือ มีเนื้อเรื่องตามแบบฉบับเดิม พบภาพของความเป็นชายในลักษณะตายตัว แต่กลับได้รับความนิยมจากผู้อ่านเพศหญิงเป็นอย่างมาก ความนิยมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมและความพึงพอใจต่อเพศชายผ่านรูปแบบภายในนวนิยายน้ำเน่าดังกล่าว

ตัวอย่าง

“อมร รัตโนภาส ชายหนุ่มที่มีนามก้องอยู่ในโสตร์แห่งประสาทของหนุ่มสาวชาวพระนคร มีความงามแห่งใบหน้า ท่าทางต้องตาของหนุ่มๆ สาวๆที่เคยพบเห็น เธอเป็นนักกีฬาทุกอย่าง เป็นนักเต้นรำ มีนามบรรลือถึงกับมีผู้โจษกันว่า อมร รัตโนภาส เต้นรำทำสวยที่สุดในสยาม และเป็นนักดนตรี มีชายหนุ่มหลายคนโปรด เธออาจจะสืโวโกลินปลอบประโลมดวงใจของหญิงสาวให้เคลิบเคลิ้มไหลหลง และใฝ่ฝันถึงได้ดีๆ”

(อรุณประเสริฐ (นามแฝง), 2515: 1-2)

จากตัวอย่างการบรรยายภาพตัวเอกจากนวนิยายเรื่อง หนุ่มสมัยใหม่ โดย อรุณประเสริฐ ตัวเอกอย่าง อมร รัตโนภาพ เปรียบเสมือนเป็นภาพตัวแทนความเป็นชายที่เพศหญิงในยุคนั้นปรารถนา อันประกอบไปด้วยความงามบนใบหน้า ฐานะทางสังคม การศึกษารวมทั้งความสามารถพิเศษรอบด้าน ความสามารถพิเศษจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยดึงดูดความน่าสนใจให้แก่ความเป็นชายได้อีกด้วย หากพิจารณาจะพบว่า ความสามารถพิเศษที่ปรากฏล้วนได้รับอิทธิพลจากตะวันตกทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นดนตรี และการเต้นรำ เป็นต้น ภาพความเป็นชายในยุคที่ 2 จึงมีลักษณะที่เปลี่ยนไป กล่าวคือ มีลักษณะเป็นการผสมผสานระหว่างความเป็นไทยและความเป็นตะวันตก ได้แก่ ความเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว ร่างกายที่แข็งแรง มีความเป็นผู้นำ เคร่งขรึม จริงจัง รักชาติ สุภาพอ่อนโยน มุ่งมั่นการทำงาน รวมทั้งมีความสามารถพิเศษที่เฉพาะตัว

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไปทำให้มาตรฐานความเป็นชายที่สตรีไทยจำนวนหนึ่งคาดหวังเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ข้อมูลอย่างเป็นทางการของสำนักบริหารการทะเบียน กระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2555 ถึง วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2559 มีชาวต่างชาติมาจดทะเบียนสมรสในประเทศไทยกับผู้หญิงไทย รวมทั้งสิ้น 35,100 ราย (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, 2560) ตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมบางส่วนที่มองว่าการได้เป็นภรรยาของชาวต่างชาติหรือฝรั่งทำให้สถานะทางการเงินและสังคมของผู้หญิงดีขึ้น เนื่องจากค่านิยมดังกล่าวอยู่ภายใต้ความเชื่อที่ว่าการทำงานกับชาวต่างชาติหรือฝรั่งนั้นสามารถ

ได้รับสวัสดิการรวมถึงค่าเลี้ยงดูจากประเทศของสามีซึ่งไม่สามารถรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวได้จากประเทศไทย ความคาดหวังดังกล่าวคือตัวบ่งชี้ถึงความปรารถนาทางฐานะทางสังคมของเพศชายที่หญิงไทยจำนวนหนึ่งปรารถนา นอกจากนี้ยังอิทธิพลจากสื่อโฆษณาที่ใช้ชายแบบเป็นชายหน้าตาดี มีภาพลักษณ์ของความเป็นสากลยิ่งทำให้มาตรฐานความเป็นชายของหญิงไทยปรับเปลี่ยนไปด้วย ผู้ชายที่ปรากฏในโพสต์ต้นทางของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสชี้ให้เห็นค่านิยมความเป็นชายของผู้หญิงไทยที่เกือบไม่มีจารีตเดิมเหลืออยู่เลย

ตัวอย่าง

ภาพที่ 58 ภาพเพศชายบนนิตยสาร

แหล่งที่มา <https://i.pinimg.com/originals/>

เมื่อเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากในสังคมไทย อำนวยทางอินเทอร์เน็ตและเศรษฐกิจในปัจจุบันเป็นช่องทางที่เอื้ออำนวยให้เกิดค่านิยมการมีสามีชาวต่างชาติ อีกทั้งการนำเสนอภาพของความเป็นชายตามนิตยสารและโฆษณาก็เป็นส่วนสำคัญที่กำหนดทิศทางให้กับภาพความเป็นชายที่หญิงไทยปรารถนา เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งเศสจึงเป็นพื้นที่ซึ่งสะท้อนค่านิยมเกี่ยวความเป็นชายในรูปแบบใหม่อย่างเห็นได้ชัดเพราะเฟซบุ๊กแฟนเพจมีคุณสมบัติที่เอื้ออำนวยให้เกิดการสื่อสารกันระหว่างบุคคลทั่วทุกมุมโลก อีกทั้งสามารถนำเสนอภาพและคลิปวิดีโอได้อย่างอิสระ โดยลักษณะที่สอดคล้องกับภาพความเป็นชายภายในโพสต์ต้นทางมีดังนี้

1) ลักษณะของความแข็งแรง

ลักษณะของความแข็งแรง ดังจะเห็นได้จากการนำเสนอภาพเรือนร่างที่แข็งแรงเผยให้เห็นกล้ามเนื้ออย่างชัดเจนซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของเพศหญิงต่อการชื่นชมเพศชายที่มีสุขภาพดี แข็งแรง

ตัวอย่าง

ภาพที่ 59 ภาพเพศชายลักษณะแข็งแรง

แหล่งที่มา <https://www.facebook.com/iLikeFarang.v2>

2) ลักษณะของความมุ่งมั่น จริงจังและมีความเป็นผู้นำ

นอกจากนั้นการนำเสนอภาพลักษณะที่หลากหลายของเพศชายที่ปรากฏภายในโพสต์ต้นทางยังสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของเพศหญิงที่มีต่อเพศชายซึ่งมีลักษณะของความเป็นผู้มีความเคร่งครัด จริงจัง และมุ่งมั่นด้านการทำงานตามแบบฉบับของเพศชายที่สังคมพึงปรารถนา

ตัวอย่าง

ภาพที่ 60 ภาพเพศชายในชุดทำงาน

แหล่งที่มา <https://www.facebook.com/iLikeFarang.v2>

จากตัวอย่างเป็นภาพส่วนหนึ่งที่พบในโพสต์ต้นทางภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิคมฝรั่งลำ เป็นภาพที่เผยให้เห็นถึงข้อมูลเรื่องหน้าที่การงาน ของเพศชายภายในภาพ โดยภาพตัวอย่างเป็นภาพเพศชายกำลังสวมชุดกราวด์ ที่สามารถบ่งบอกได้ว่าเพศชายคนดังกล่าวมีอาชีพเป็นแพทย์ ซึ่งอาชีพแพทย์ถือได้ว่าเป็นอาชีพที่สังคมให้การยอมรับและเป็นอาชีพที่น่ายกย่องในทัศนคติของคนในสังคม

3) ลักษณะของความอ่อนโยน

ภาพของความอ่อนโยนซึ่งขัดต่อภาพลักษณะของความเป็นชายที่จำเป็นต้องเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว ถึงแม้ว่าความอ่อนโยนจะเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับภาพของความเป็นชาย แต่กลับเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่เพศหญิงพึงปรารถนาจึงพบการนำเสนอภาพเพศชายในลักษณะอ่อนโยนร่วมกับอุปกรณ์ประกอบฉากที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น สัตว์เลี้ยง หรือเด็ก เป็นต้น ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ภาพที่ 61 ภาพเพศชายลักษณะอ่อนโยน
แหล่งที่มา <https://www.facebook.com/iLikeFarang.v2>

4) ลักษณะของเพศชายที่มีมาตรฐานเฉพาะตัว

ลักษณะของเพศชายที่มีมาตรฐานเฉพาะตัวคือ การนำเสนอภาพความเป็นตัวของตัวเอง กล่าวคือ มีภาพลักษณ์ที่ไม่ได้ตามแบบฉบับของสังคม ดังจะเห็นได้จากภาพเพศชายที่มีบุคลิกผอม ยาว สักตามเรือนร่าง ซึ่งเป็นลักษณะที่สังคมไม่ให้การยอมรับ

ตัวอย่าง

ภาพที่ 62 ภาพเพศชายมีรอยสัก
แหล่งที่มา <https://www.facebook.com/iLikeFarang.v2>

ลักษณะดังกล่าวถือได้เป็นส่วนที่สะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมเกี่ยวกับเพศชายที่มีมาตั้งแต่โบราณกำลังปรับเปลี่ยน เพิ่มเติม ด้วยลักษณะที่หลากหลาย

เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งลำพวยายนำเสนอภาพลักษณ์ของเพศชายที่พึงปรารถนาโดยมีสมาชิกเพศหญิงภายในกลุ่มเป็นส่วนสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของเพศหญิงต่อเพศชายที่เปลี่ยนไปในยุคปัจจุบัน ถึงแม้ว่าเฟซบุ๊กแฟนเพจดังกล่าวจะเป็นเพียงการร่วมตัวกันของเพศหญิงภายในพื้นที่ออนไลน์ซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่มากหากเทียบกับจำนวนเพศหญิงภายในประเทศไทย แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนผู้สนใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกภายในกลุ่มพบว่า มีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนสมาชิกมากขึ้นทุกวันสังเกตได้จากจำนวนสมาชิกในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561 มีจำนวนสมาชิกทั้งหมดประมาณ 333,360 (ข้อมูลเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2561) และในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 มีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 338,784 คน (ข้อมูลเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2561) จากตัวเลขข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีผู้ให้ความสนใจและต้องการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเฟซบุ๊กแฟนเพจดังกล่าวมากขึ้นเรื่อยๆ และไม่มีท่าทีว่าจะลดลงแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังพบเฟซบุ๊กแฟนเพจในลักษณะคล้ายกับเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งอีกจำนวนหนึ่งซึ่งพบว่ามีผู้สนใจเป็นสมาชิกหรือติดตามจำนวนมากเช่นกัน ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงค่านิยมและความชื่นชอบในตัวเพศชายได้อย่างชัดเจน เนื่องจากแฟนเพจถือเป็นพื้นที่ในการรวมตัวของผู้คนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันและถือเป็นช่องทางในการสื่อสารของคนในสังคมไทยทุกเพศทุกวัยซึ่งง่ายต่อการเข้าถึง การนำเสนอความเป็นชายในรูปแบบที่พบบนโพสต์ต้นทางจึงเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าสังคมในปัจจุบันมีทัศนคติต่อความเป็นชายที่ตนเองชื่นชอบในลักษณะใด

5.4 การสร้างความบันเทิง

ภาษาไทยและเพศมีความเกี่ยวข้องกันในหลากหลายลักษณะ หากพิจารณาตามความหมายเบื้องต้นจะพบว่า เพศ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าแต่ละบุคคลมีความแตกต่างระหว่างชายหญิง ซึ่งภาษาไทยเป็นส่วนหนึ่งที่กำหนดลักษณะความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงในสังคม แต่เนื่องจากคำว่า เพศ มีความหมายที่กำกวม สามารถตีความถึงเรื่อง

ทางกามารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศ สังคมไทยจึงมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องต้องห้าม นำอับอาย เป็นเรื่องที่เด็กไม่ควรรับรู้ ดังนั้นจึงเกิดการปลูกฝังเรื่องราวเกี่ยวกับเพศในทางลบ จึงเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความคิดที่ว่า ความรู้สึกและความต้องการทางเพศเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูดถึง

ถึงแม้ว่าบริบทของสังคมไทยจะไม่ยอมรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศแต่ประเด็นทางเพศกลับกลายเป็นเรื่องที่คนในสังคมพยายามพูดถึงอยู่เสมอ แต่หากพูดถึงโดยตรงก็จะเป็นการขัดต่อรูปแบบของสังคมไทย ด้วยลักษณะดังกล่าวจึงเกิดการสร้างรูปแบบบางอย่างทางภาษาขึ้นมาเพื่อหลบเลี่ยงความหมายทางเพศที่ไม่สมควรกล่าวในที่สาธารณะอีกทั้งสามารถสร้างความสนุกสนานดังจะเห็นได้จากการกล่าวถึงเรื่องเพศผ่านบทเพลงป๊อปปูล่า เพลงเกี่ยวข้าว ที่มีเนื้อหาไปในเชิงสังวาสและการเกี่ยวพาราสิซึ่งสร้างความสนุกและความตลกขบขัน

ตัวอย่าง

จะให้น้องหินหน้าไปทางโน้น เอาให้น้องหินกันมาทางนี้ (เฮ้ เฮ้)

จะให้น้องหินตุตตุตบุหรี ไปเสียแล้วก็พอรักเอย

จะให้น้องหินหน้าไปทางโน้น น้องก็เลยหินกันไปทางนี้

เอาตุตมาคุตไม่ได้ ฉันทจใจนะหม่อมพี่

จะให้แม่เย็ดข้างเรื่องหยิ่ง ที่ไหนยังมี

ฝ่ายชาวบ้านเขาเอาแต่ปาก ใอัน้ำมันปากไม่ดี

(สมหวัง และ โมรา, สัมภาษณ์, 15 เมษายน 2521 อ้างจาก สุกัญญา สุจฉายา, 2523: 287)

จากตัวอย่างคือเพลง เกี่ยวข้าว แบบสั้น เป็นบทเพลงที่ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายใช้ขับร้องเพื่อตอบโต้ในลักษณะเกี่ยวพาราสิกันขณะเกี่ยวข้าว โดยบางครั้งพบการพูดถึงเรื่องเพศอย่างอวัยวะเพศและการร่วมเพศผ่านบทเพลง ซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนานและความบันเทิงขณะการเกี่ยวข้าว นอกจากนั้นยังพบการใช้วรรณศิลป์ในรูปแบบนิทานมุขตลกเรื่อง สรรพสิทธิ์วน ซึ่งเป็น

นิทานคำกลอนที่ไม่สามารถหาผู้แต่งได้ แต่มีชื่อเสียงด้านความตลกขบขันอันเนื่องมาจากการพูดถึงเรื่องเพศอย่างมีชั้นเชิงทางภาษา

ตัวอย่าง

นครรั้งยังมีเท่าผีแหน	กว้างยาวแสนหนึ่งคืบสียบศลา
เมืองห่างกวีรีหับระยับตา	พันหญ้าคาปุรากรเป็นฉากบัง
สูงพอดีหีบพอบหีบติด	ทองอังกฤษสลบสี่ด้วยหนีหัง
กำแพงมีรีหายไว้ขอดัง	เจ้าจอมวังพระราโชท้าวโคตวย

(เพชร พุ่มเรียง, 2545: 7)

สิ่งสำคัญของการอ่านเรื่อง สรรพลีหวน คือการถอดรหัสภาษาที่ต้องอาศัยทักษะทางภาษา วิธีการอ่านนั้นเป็นการนำเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หนึ่งสลับตำแหน่งกับเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์อื่นเพื่อให้มีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง (กิตติชัย พินโน และ อมรชัย คหกิจโกศล , 2558: 101) โดยการใช้ลักษณะ คำผวน ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเรื่องเพศและอวัยวะเพศในลักษณะการเลี้ยวและสร้างความสนุกสนานควบคู่กันไป

เมื่อเวลาผ่านไปเพลงพื้นบ้านได้ถูกพัฒนากลายเป็นเพลงลูกทุ่ง ซึ่งเป็นเพลงที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในสังคมแบบจริงๆ การหยิบยกเรื่องราวทางเพศอันเป็นอารมณ์ตามธรรมชาติของมนุษย์มาพูดถึงในเพลงประเภทลูกทุ่ง จึงปรากฏให้เห็นได้โดยทั่วไป โดยเฉพาะเพลงจากนักร้องที่ได้รับความนิยมอย่างล้นหลามในขณะนั้นอย่าง พุ่มพวง ดวงจันทร์ ที่มีเนื้อหาสนุกสนานและพูดถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศในลักษณะเลี้ยว

ตัวอย่าง

“เสียบหูให้ตั้งหลายหน เสียบหล่อน เสียบหล่อน ตั้งห้าหกที”

(ผู้ชายในฝัน, 2530)

จากตัวอย่างเป็นเพลงซึ่งขับร้องโดยราชินีลูกทุ่งของไทย อย่างพุ่มพวง ดวงจันทร์ เป็นลักษณะเพลงที่พยายามฉีกกฎแนวคิด ความเป็นกุลสตรีไทย ด้วยความกล้าที่จะพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับเพศ อันเป็นความปรารถนาที่ซ่อนอยู่ภายใต้ทัศนคติของสังคมไทย แต่นำเสนอออกมาด้วยลักษณะที่กำกวม กล่าวคือ คำว่าเสียบหล่น เสียบหล่น ภายในบทเพลงสามารถตีความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย ซึ่งคำว่าเสียบหล่น ดังกล่าวจึงสามารถตีความไปทางลักษณะเรื่องเพศได้

ตัวอย่าง

“น้องสาวจำ ดูหมาให้พี่ด้วย อย่าปล่อยให้หมามันกัด (...) ขา ของพี่ได้”

(หมากัด, 2540)

จากตัวอย่างเป็นเพลงของ เอกชัย ศรีวิชัย ที่ชื่อเพลงว่า หมากัด เป็นตัวอย่างของการเล่นทางภาษาเพื่อสื่อความหมายไปทางเรื่องเพศ เพลงหมากัดเป็นการใช้คำสัมผัส และเว้นช่วงให้ผู้ฟังถอดรหัสความหมายที่แท้ของเพลง หากถอดรหัสได้ตรงกับความหมายที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อก็จะก่อให้เกิดอารมณ์ขันขึ้นได้เนื่องจากคำเฉลยตอนท้ายเป็นเพียงคำธรรมดาที่ไม่ได้มีความหมายไปทางเรื่องเพศ ตามที่ผู้ฟังคิด

จะเห็นได้ว่าสังคมไทยเป็นสังคมสนุกสนาน พื้นที่ของความสนุกสนานส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ อวัยวะเพศ หรือที่เรียกกันว่า เรื่องทะเล้ง เนื้อหาที่ปรากฏในเพลง คำพวน และวรรณกรรม จึงมีลักษณะเฉพาะที่ต้องอาศัยการตีความเข้ามาช่วยเพื่อจะสามารถตีความหมายของคำหรือข้อความดังกล่าวออกมาได้อย่างถูกต้องซึ่งสามารถสร้างความสนุกสนานและความบันเทิงผ่านวรรณศิลป์ทางภาษาในหลากหลายรูปแบบ

เนื่องจากสื่อใหม่มีนวัตกรรมที่หลากหลายซึ่งสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อเป็นตัวเลือกในการให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร เฟซบุ๊กแฟนเพจจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการให้ความบันเทิงแก่คนในสังคมอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจากมีรูปแบบการสื่อสารที่ครบครัน ครอบคลุม ทั้งรูปภาพ คลิปวิดีโอ เสียง และภาษา ทุกคนทั่วทุกมุมโลกสามารถเลือกรับสารในรูปแบบต่างๆผ่านช่องทางอย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจได้อย่างอิสระ หากพิจารณาารูปแบบของเฟซบุ๊กแฟนเพจในยุคปัจจุบัน

ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างอารมณ์ขันและความสนุกสนานให้แก่ผู้ใช้งานเฟซบุ๊กทั่วทุกมุมโลก เช่นเดียวกับเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมลฝรั่งล่าที่มีบทบาทหน้าที่ในการสร้างความบันเทิงผ่านรูปภาพของเพศชายที่มีลักษณะเปิดเผยให้เห็นเรือนร่างอันเป็นที่มาของอารมณ์ขันซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาของเหล่าบรรดาสมาชิกภายในกลุ่ม

การใช้ภาษาของสมาชิกเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมลฝรั่งล่าที่พบมีหลากหลายระดับทั้งในระดับภาษาสุภาพ ภาษาโดยทั่วไปหรือภาษาปากและภาษาในลักษณะหยาบคาย ซึ่งการใช้ภาษาในลักษณะหยาบคายที่ปรากฏนั้นพบทั้งลักษณะการใช้คำที่ตรงไปตรงมาและการใช้คำที่ไม่ตรงไปตรงไปตรงมาแต่มีความหมายในเชิงไม่สุภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่ อันส่งผลให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้รับสารทั้งผู้ที่เป็นสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจและผู้ใช้เฟซบุ๊กที่ได้เห็นข้อความ จึงเกิดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับเพศที่ปรากฏผ่านการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่มด้วยการนำเอารูปแบบวรรณศิลป์ทางภาษาหลากหลายลักษณะทั้งการใช้คำสัมผัส คำพวน คำกำกวม เป็นต้น มาใช้ในการแสดงความคิดเห็นอันก่อให้เกิดความขบขันต่อผู้ฟังที่สามารถถอดรหัสความหมายของถ้อยคำเหล่านั้นได้

ตัวอย่าง

“สีนี้อยิ่งชอบมากมายสี่เหยยยย555”

จากตัวอย่างเป็นการแสดงความคิดเห็นของหนึ่งในสมาชิกเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมลฝรั่งล่าด้วยการนำรูปแบบทางภาษาของคำพวนเข้ามาสร้างสรรค์คำ และเมื่อถอดรหัสคำตามวิธีการพวนคำ คำดังกล่าวจึงมีความหมายไปในเรื่องทางเพศและก่อให้เกิดความสนุกสนานแก่ผู้ร่วมสนทนาที่สามารถถอดรหัสทางภาษาเหล่านั้นได้

ตัวอย่าง

“บอกมาคีนี้อยากได้กี่ครั้ง”

จากตัวอย่างเป็นการหยิบยกเพลงซึ่งเป็นเพลงสมัยใหม่ที่มีความหมายไม่ชัดเจน เพื่อใช้ในการสื่อถึงเรื่องทางเพศ โดยคัดลอกเนื้อเพลงที่มีลักษณะกำกวมและสื่อไปถึงเรื่องทางเพศอย่างเพลง คีนน้อยอยากได้ก็ครั้ง ของ ชิน ชินวุฒ มาย้ำความหมายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

ตัวอย่าง

“เราชอบคนตีมีน้ำ...ใจ”

ตัวอย่างดังกล่าวเป็นการเล่นทางภาษาและการเว้นช่องว่าง เพื่อก่อให้เกิดการตีความไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ แต่เมื่อคำที่เว้นว่างถูกเฉลยซึ่งในที่นี้คือคำว่า น้ำใจ จึงเกิดความสนุกสนานแก่ผู้รับสารที่ตีความหมายไปทางเรื่องเพศ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับเพลงหมากัด ของเอกชัย ศรีวิชัย

การใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ การร่วมเพศ และอวัยวะเพศที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าโดยส่วนใหญ่เป็นการใช้ลักษณะการเลียงคำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถกล่าวโดยตรงได้ตามบริบททางสังคม สมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจจึงแสวงหากลวิธีทางภาษาที่สามารถนำมาใช้เพื่อเลียงคำต้องห้ามดังกล่าว โดยพบรูปแบบกลวิธีที่หลากหลาย มีการอาศัยความสามารถทางภาษาในหลากหลายระดับ ทั้งการนำรูปแบบทางภาษาที่เคยมีมาตั้งแต่สมัยโบราณอย่างคำผวน กลอน หรือเพลง มาใช้เพื่อสร้างคำในการสื่อถึงเรื่องทางเพศตามบริบทของสังคมในยุคปัจจุบัน จึงเปรียบเสมือนเป็นการนำเอากลวิธีทางภาษาที่มีมาอย่างยาวนานมาประยุกต์ใช้ผ่านพื้นที่ใหม่อย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจเพื่อสร้างความสอดคล้องต่อบริบททางสังคมในยุคปัจจุบันกับ ภูมิปัญญาทางภาษา ก่อเกิดเป็นการแข่งขันกันทางความสามารถที่จำเป็นต้องอาศัยการตีความจากผู้รับสารเปรียบเสมือนเป็นการถอดรหัสคำที่ต้องอาศัยไหวพริบปฏิภาณเพื่อการเข้าใจความหมาย ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นส่วนที่ช่วยสร้างความบันเทิงให้แก่ผู้รับสารได้ทุกยุคทุกสมัย

เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าเป็นชุมชนเสมือนจริงที่ให้ความรู้สึกทางความคิดอีกทั้งสามารถใช้คำพูดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศโดยไม่รู้สึกรู้ว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่แปลกประหลาด ก่อให้เกิดความรู้สึกยินดีต่อการมีเพื่อนร่วมสังคมที่มีความรู้สึกและความคิดเห็นในรูปแบบเดียวกัน

รวมทั้งสามารถสร้างความสมดุลทางจิตใจของสมาชิกภายในกลุ่มโดยไม่จำเป็นต้องรู้จักตัวตนที่แท้จริงของกันและกัน นอกจากนี้เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมฝรั่งเศสยังเป็นพื้นที่เพื่อสนองความต้องการของคนในสังคมซึ่งสามารถเป็นส่วนหนึ่งได้โดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนของตนเอง ลักษณะดังกล่าวเอื้อให้เกิดการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งต่อบริบททางสังคม โดยเฉพาะกับเพศหญิงซึ่งเป็นเพศที่ถูกตีกรอบว่าไม่สามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้มากนัก เนื่องจากค่านิยมของสังคมไทยที่มองว่าเพศชายคือเพศที่มีสถานะสูงกว่าในทุกด้านและทัศนคติเรื่องความรักนวลสงวนตัว จึงเกิดเป็นจารีตประเพณีเรื่องเพศที่ตรึงแน่นอยู่ภายใต้ความอดกลั้นต่อการปลดปล่อยซึ่งเป็นสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ และถึงแม้ว่าในปัจจุบันสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้หญิงมีบทบาทหน้าที่มากขึ้น สิทธิและโอกาสต่างๆก็เกิดขึ้น ผู้หญิงมีสิทธิ์ที่จะแสดงความคิดเห็น และโต้แย้งได้ในกรณีต่างๆเนื่องจากการได้รับสิทธิและความเท่าเทียมกันแต่การพูดคุยหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามหรือเรื่องทางเพศยังถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควร เพศหญิงจึงพยายามแสวงหาพื้นที่เพื่อปลดปล่อยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศผ่านเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมฝรั่งเศสซึ่งเป็นพื้นที่ให้อิสระในการปลดปล่อยความต้องการทางธรรมชาติที่ถูกกรอบทางวัฒนธรรมค่านิยมในสังคมยึดไว้ด้วยการสนทนาในเรื่องทางเพศด้วยถ้อยคำที่ตรงไปตรงมาและไม่ตรงไปตรงมาอย่างอิสระซึ่งขัดแย้งต่อบริบททางสังคมไทย

ภาพของเพศชายจากโพสต์ต้นทางและการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวยังทำหน้าที่สะท้อนภาพความเป็นชายที่เพศหญิงปรารถนา อาจกล่าวได้ว่าเพศหญิงในสังคมไทยชื่นชอบเพศชายซึ่งมีลักษณะความเป็นผู้นำภายใต้บุคลิกที่อ่อนช้อย บอบบาง พัฒนาสู่ภาพของความเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว จริงจังแต่สุภาพและอ่อนโยน ความสามารถพิเศษที่เฉพาะตัวและฐานะทางการเงินที่ค้ำประกัน คุณสมบัติดังกล่าวเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยมส่วนหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในสังคมไทย และถึงแม้ว่าไม่สามารถตัดสินได้ว่าคุณสมบัตินี้เป็นสิ่งที่ดีหรือเลวร้ายเป็นสิ่งที่ดีที่เพศหญิงในสังคมไทยปรารถนา แต่สามารถชี้ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงภาพของความเป็นชายซึ่งมีเพศหญิงเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดแนวทางดังกล่าวภายใต้บริบทของเวลาและสภาพสังคมของแต่ละยุคที่เปลี่ยนไป

การนำเสนอภาพเพศชายในลักษณะเผยให้เห็นเรือนร่างอย่างชัดเจนเป็นส่วนที่นำมาซึ่งถ้อยคำเพื่อสื่อถึงความต้องการทางเพศ ถ้อยคำดังกล่าวกำลังสวนทางกับทัศนคติเรื่องเพศในสังคมไทยที่มีมาอย่างยาวนาน แต่เนื่องจากสัญลักษณ์ทางเพศมีอำนาจมาก เมื่อเก็บไว้มากๆ ย่อมจะก่อให้เกิดปฏิกิริยาเพื่อหาทางออก (สุกัญญา สุจฉายา, 2523: 121) สะท้อนให้เห็นบทบาทหน้าที่ในการเป็นชุมชนเสมือนจริงหรือพื้นที่ซึ่งอิสระต่อการแสดงทัศนะที่ส่งผลให้เกิดการปลดปล่อยสัญลักษณ์ทางเพศและสะท้อนให้เห็นมาตรฐานของความเป็นชายที่ผู้หญิงในยุคปัจจุบันปรารถนาอีกทั้งก่อให้เกิดความบันเทิงให้แก่บรรดาสมาชิกและผู้ใช้เฟซบุ๊กที่เข้ามาแสดงความคิดเห็นผ่านภาษาที่ต้องอาศัยการถอดรหัสซึ่งเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขัน

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

6.1 สรุปผล

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการได้แก่

6.1.1 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าสามารถแยกออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ โปสต์ต้นทางและการแสดงความคิดเห็น

โดยส่วนของโปสต์ต้นทางประกอบไปด้วยรูปภาพที่ช่วยถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้สึกผ่าน พบภาพบุคคล 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ภาพบุคคลแบบเดี่ยวพบทั้งสิ้น 53 ภาพ 2) ภาพบุคคลแบบกลุ่มพบทั้งสิ้น 12 ภาพ พบภาพบุคคลแบบเดี่ยวมากที่สุด

ด้านฉากพบ 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ภาพฉากในร่มพบทั้งสิ้น 46 ภาพ 2) ภาพกลางแจ้งพบทั้งสิ้น 19 ภาพ และด้านกิจกรรมพบภาพกิจกรรมหลากหลายลักษณะโดยพบภาพเพศชายที่กำลังทำกิจกรรมทั้งสิ้น 48 ภาพ โดยพบภาพฉากในร่มมากที่สุด

ด้านเครื่องแต่งกายพบ 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ภาพเครื่องแต่งกายที่มีมิติ พบทั้งสิ้น 9 ภาพ 2) ภาพเครื่องแต่งกายที่ไม่มีมิติ พบทั้งสิ้น 56 ภาพ โดยพบภาพเครื่องแต่งกายที่ไม่มีมิติมากที่สุด

ด้านอุปกรณ์ประกอบสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) อุปกรณ์ประกอบฉากที่มีชีวิต พบทั้งสิ้น 17 ภาพ 2) อุปกรณ์ประกอบฉากที่ไม่มีชีวิต พบทั้งสิ้น 21 ภาพ โดยพบภาพอุปกรณ์ประกอบฉากที่ไม่มีชีวิตมากที่สุด

ด้านมุกกล้องพบการใช้มุกกล้อง 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) มุกกล้องในระดับสายตา พบทั้งสิ้น 52 ภาพ 2) มุกกล้องในระดับต่ำ พบทั้งสิ้น 5 ภาพ 3) มุกกล้องในระดับสูง พบทั้งสิ้น 8 ภาพ โดยพบมุกกล้องในระดับสายตามากที่สุด

ขนาดและระยะภาพ พบการใช้ภาพขนาดและระยะของภาพทั้งสิ้น 2 ระยะ ได้แก่ 1) ภาพระยะกลาง พบทั้งสิ้น 56 ภาพ 2) ภาพระยะใกล้ พบทั้งสิ้น 9 ภาพ พบภาพระยะกลางมากที่สุด

นอกจากนี้ยังพบการใช้ข้อความทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) การสร้างข้อความในลักษณะการบอกเล่า พบ 19 ข้อความ 2) การสร้างข้อความในลักษณะการตั้งคำถาม พบ 11 ข้อความ 3) การสร้างข้อความในลักษณะการชักชวน พบ 8 ข้อความ 4) การสร้างข้อความในลักษณะการคาดคะเน พบ 4 ข้อความ 5) การสร้างข้อความในลักษณะการสั่ง พบ 17 ข้อความ และ 6) การสร้างข้อความในลักษณะชี้แนะ พบ 6 ข้อความ โดยพบการสร้างข้อความในลักษณะการบอกเล่ามากที่สุด เพื่อจุดประเด็นให้สมาชิกภายในกลุ่มเข้ามาแสดงความคิดเห็นในลักษณะเชื่อมโยงหรือแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป องค์ประกอบสุดท้ายที่พบภายในโพสต์ต้นทางคือ แห่ล่าอั้งอิง เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลเบื้องต้นอันได้แก่ ชื่อ สัญชาติ และช่องทางในการติดต่อของเพศชายภายในโพสต์ต้นทาง โพสต์ต้นทางจึงมีหน้าที่ในการจุดประเด็นทางเพศผ่านภาพถ่าย คลิปวิดีโอและข้อความ ซึ่งก่อให้เกิดการสื่อสารภายในกลุ่มด้วยถ้อยคำในลักษณะต่างๆ รวมถึงถ้อยคำที่สื่อถึงเรื่องทางเพศในลักษณะตรงไปตรงมาและไม่ตรงไปตรงมา

6.1.2. เพื่อวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศของเพศหญิงบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า

ด้านการใช้ถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศของเพศหญิงพบทั้งสิ้น 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ถ้อยคำแบบตรงไปตรงมาและการใช้ถ้อยคำแบบไม่ตรงไปตรงมา โดยพบการใช้ถ้อยคำแบบตรงไปตรงมา 2 ลักษณะ ได้แก่

1) การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับ ปราบปราม พบทั้งสิ้น 13 คำ และ 2) การใช้คำเพื่อสื่ออารมณ์ทางเพศระดับ ปราบปรามมาก พบทั้งสิ้น 19 คำ โดยพบการใช้ถ้อยคำในระดับ ปราบปรามมาก มากที่สุด

ด้านการใช้ถ้อยคำแบบไม่ตรงไปตรงมา พบทั้งสิ้น 11 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้คำกำกวม พบ 122 คำ 2) การใช้คำอุปลักษณ์ พบ 23 คำ 3) การใช้คำไม่ครบ พบ 11 คำ 4) การใช้คำสแลง พบ 8 คำ 5) การใช้คำพวน พบ 5 คำ 6) การดัดแปลงเสียง พบ 9 คำ 7) การล้อเลียน พบ 19 คำ 8) การจงใจใช้คำผิดความหมาย พบ 4 คำ 9) การใช้คำสัมผัสคล้องจอง 2 คำ 10) การใช้คำภาษาถิ่น พบ 3 คำ และ 11) การใช้คำภาษาต่างประเทศ พบ 3 คำ โดยพบการใช้คำกำกวมมากที่สุด

การใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าวเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกทางเพศที่มีระดับความต้องการทางเพศตั้งแต่เบาบางจนกระทั่งเข้มข้นในลักษณะที่สามารถตีความไปในเรื่องเพศ และลักษณะของการร่วมเพศซึ่งถือเป็นเรื่องต้องห้ามในบริบทของสังคมไทยปกติ แต่สำหรับในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งกลับเป็นเรื่องปกติ ภาษาและถ้อยคำที่ใช้สื่อสารในเฟซบุ๊กแฟนเพจนี้จึงสะท้อนให้เห็นวิธีการสื่อสารของผู้หญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศในยุคปัจจุบัน

6.1.3. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่ง

ด้านบทบาทหน้าที่ของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งพบทั้งสิ้น 4 ลักษณะได้แก่

1) การเป็นชุมชนเสมือนจริง โดยเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งเปรียบเสมือนเป็นชุมชนเสมือนจริงที่เป็นพื้นที่เพื่อสนองความต้องการของคนในสังคมซึ่งสามารถเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนดังกล่าวได้โดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนของตนเองจึงถือว่าเป็นพื้นที่ซึ่งสามารถปลดปล่อยความต้องการทางธรรมชาติที่ถูกกรอบทางวัฒนธรรมและค่านิยมภายในสังคมยึดไว้ อีกทั้งก่อให้เกิดความรู้สึกอิสระทางความคิดและทัศนคติระหว่างผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกัน

2) การเป็นพื้นที่สำหรับปลดปล่อยสัญชาติญาณทางเพศ การใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงความรู้สึกทางเพศของเพศหญิงที่พบ เกิดจากความต้องการระบายความรู้สึกอัดอั้นคับข้องใจ จากจารีตของสังคมไทยที่ยังเข้มงวดต่อผู้หญิง เฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมฝรั่งเศสจึงเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้กลุ่มเพศหญิงในปัจจุบันได้ที่ปลดปล่อยความต้องการทางธรรมชาติที่ถูกรอทางวัฒนธรรมและค่านิยมในสังคมยึดไว้ยาวนาน

3) การสร้างมาตรฐานความเป็นชายในยุคปัจจุบัน ความเป็นชายที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมฝรั่งเศสมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ มีความเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว จริงจัง แต่สุภาพและอ่อนโยน ความสามารถพิเศษที่เฉพาะตัวและฐานะทางการเงินที่ดูมั่นคง คุณสมบัติดังกล่าวเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยมของผู้หญิงส่วนหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในสังคมไทยในยุคปัจจุบัน

4) การสร้างความบันเทิง การใช้ถ้อยคำที่ปรากฏนั้นมีลักษณะเป็นการเลียดคำที่นำเอาลักษณะต่างๆ ทางภาษาเข้ามาสื่อสารเรื่องทางเพศได้อย่างสนุกสนาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวก่อให้เกิดอารมณ์ขันและความบันเทิงเนื่องจากลักษณะเฉพาะที่ต้องอาศัยการถอดรหัสจากข้อความนั้นๆ

6.2 อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล “การสื่อสารประเด็นทางเพศบนเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิรมฝรั่งเศส” ผู้ศึกษาได้จำแนกหัวข้อในการอภิปรายออกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่

6.2.1 ภาษาเฉพาะกลุ่ม

6.2.2 ภาษากับเพศ

6.2.3 ภาษากับสื่อใหม่

6.2.4 วิธีจัดการกับภาษาในสื่อใหม่

6.2.5 ความหลากหลายทางเพศ

โดยสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่าองค์ประกอบของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า ประกอบไปด้วยส่วนของโพสต์ต้นทางและส่วนของการแสดงความคิดเห็น ด้านการใช้ถ้อยคำเพื่อ สื่ออารมณ์ทางเพศของเพศหญิงพบได้สองลักษณะคือ การใช้ถ้อยคำแบบตรงไปตรงมาและการใช้ ถ้อยคำแบบไม่ตรงไปตรงมา รวมทั้งเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่ามีหน้าที่เสมือนเป็นพื้นที่ สำหรับให้ผู้หญิงสามารถเปิดเผยความรู้สึกทางเพศได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องถูกปิดกั้นจากค่านิยม ทางสังคม สามารถอธิบายได้ดังนี้

6.2.1 ภาษากับสื่อใหม่

เนื่องจากรูปแบบของสื่อใหม่อย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจซึ่งเอื้ออำนวยให้เกิดการใช้ภาษาใน หลากหลายลักษณะ จะเห็นได้ชัดว่าการใช้ภาษาของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยม ฝรั่งล่ามีลักษณะที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาเพื่อสื่อถึงเรื่องทางเพศทั้งการแสดง ความคิดเห็นในเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมาอย่างการใช้คำต้องห้าม เป็นต้น การแสดงความคิด เห็นเรื่องเพศอย่างไม่ตรงไปตรงมาหรือ การกล่าวเสียดสี ที่มีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์คำเพื่อ เสียดสีความหมายที่ต้องการนำเสนอเช่น การลดคำ การตัดคำ การละคำ การสร้างคำใหม่ เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ในการสร้างสรรค์และทำความเข้าใจความหมาย ของถ้อยคำ การเกิดขึ้นของถ้อยคำดังกล่าวอันเนื่องมาจากอิทธิพลรอบข้างที่ส่งผลให้เกิดการ สร้างสรรค์ถ้อยคำที่แปลกใหม่ตามสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

การใช้ภาษาของสมาชิกภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าถือเป็นส่วนหนึ่ง ของความกังวลเกี่ยวกับเรื่องผลกระทบจากภาษาในสื่อสังคมต่อภาษาไทยมาตรฐานที่มีการ ถกเถียงกันอย่างยาวนาน แต่เมื่อพิจารณาภายใต้กรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์จะพบว่า ภาษาคือสัญลักษณ์ที่มนุษย์เลือกใช้เพื่อการสื่อความหมายอีกทั้งภาษานับเป็นวัฒนธรรม ภาษาจึง ไม่สามารถหยุดนิ่ง ภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของผู้ใช้ภาษา ภาษาที่ไม่มีการ เปลี่ยนแปลงคือภาษาที่ตายแล้ว (กานต์รวี ชมเชย, 2556: 4) ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตามสภาพสังคมและช่วงเวลา

การใช้ภาษาของสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าสะท้อนให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาอยู่ภายใต้สัตยศาสตร์ของมนุษย์และบ่งบอกถึงความเป็นอิสระต่อปัจเจกชนซึ่งไม่สามารถควบคุมปรากฏการณ์ทางภาษาดังกล่าวให้อยู่ภายใต้กรอบ ระเบียบ หรือมาตรฐานตามหลักภาษาได้ หากเวลา สภาพสังคมและวิวัฒนาการทางเทคโนโลยียังคงก้าวต่อไปโดยสอดคล้องกับผลของการวิจัยของ กานต์รวี ชมเชย (2556) ที่ศึกษาการใช้ภาษาไทยเน็ต ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต และพบว่าภาษาบนโลกออนไลน์เป็นภาษาอีกรูปแบบหนึ่งที่มีการปรับเพื่อให้สามารถสื่อสารผ่านหน้าจอได้เป็นอย่างดี รวมทั้งมีลักษณะที่เบี่ยงเบนจากมาตรฐานซึ่งเกิดขึ้นจากการสื่อสารผ่านหน้าจอด้วยการพิมพ์ ผู้ใช้ภาษาจึงมีกลวิธีการปรับและสร้างสรรค์ถ้อยคำหรือสำนวนขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการสื่อสารแบบสมัยใหม่และไม่ถือว่าการใช้ภาษาดังกล่าวผิดไปจากมาตรฐานตามหลักภาษาไทย เนื่องจากปรากฏการณ์ดังกล่าวอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมและการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะทางสังคม

6.2.2 ภาษาเฉพาะกลุ่ม

จากการศึกษาพบการใช้ภาษาในการแสดงความรู้สึกทางเพศของสมาชิกภายในกลุ่มสมาคมนิยมฝรั่งล่าในลักษณะต่างๆ ซึ่งมีรูปแบบที่หลากหลายทั้งลักษณะตรงไปตรงมาและไม่ตรงไปตรงมาหรือเรียกว่าการใช้ภาษาในระดับจิตไร้สำนึก ที่การสื่อสารแบบปกติไม่สามารถทำได้ อีกทั้งเฟซบุ๊กแฟนเพจถือเป็นสื่อใหม่ที่เอื้ออำนวยให้เกิดการใช้ภาษาในลักษณะที่แตกต่างไปจากบริบทปกติ ภาษาที่เกิดขึ้นบนสื่อใหม่เกิดจากการปรับรูปแบบการสื่อสารด้วยภาษาพูดผ่านแป้นพิมพ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายของบุคคลหลากหลายกลุ่ม ทั้งเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ ด้วยความสามารถดังกล่าวของสื่อใหม่จึงเกิดเป็นการพยายามสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มผ่านภาษา ภาษาที่ปรากฏจึงมีลักษณะที่หลากหลายและแตกต่าง อีกทั้งไม่สามารถพบได้ในบริบทการสื่อสารโดยทั่วไป กล่าวคือพบการใช้ภาษาในหลากหลายระดับ รวมทั้งพบการสร้างคำในลักษณะใหม่ บางครั้งมีความซับซ้อนต้องอาศัยการตีความ ซึ่งเป็นการสื่อสารที่สามารถเข้าใจกันภายในกลุ่มของผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกัน จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ร่วมของคนในกลุ่มจึงสามารถเข้าใจความหมายของสารนั้นๆได้ การใช้ถ้อยคำแสดงความรู้สึกทางเพศที่

พบในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าก็เช่นเดียวกัน มีลักษณะเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มที่มุ่งสื่อสารกับผู้ที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน พบการใช้ถ้อยคำที่สร้างขึ้นเองรวมทั้งการยืมถ้อยคำเฉพาะกลุ่มอื่นมาใช้ในการสื่อสาร ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความสามารถและประสบการณ์ร่วมในการตีความหมายและถือเป็นเอกลักษณ์ทางภาษาอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน

6.2.3 ภาษากับเพศ

ในสังคมไทยมีทัศนคติเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องต้องห้ามและน่าอับอายเมื่อกล่าวถึง อีกทั้งความเชื่อทางศาสนาพุทธที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความคิดและทัศนคติ ดังนั้นจึงมีการปลูกฝังเรื่องราวเกี่ยวกับเพศในทางลบมาโดยตลอด โดยเฉพาะเพศหญิงซึ่งสังคมไทยมองว่าเป็นเพศที่ไม่ควรแสดงออกทางอารมณ์ผ่านทางกิริยาและคำพูด ถึงแม้ว่าการสั่งสอนเรื่องเกี่ยวกับเพศที่เป็นไปอย่างปิดกั้นจะเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยแต่กลับปรากฏเรื่องทางเพศผ่านภาษาในหลากหลายลักษณะตั้งแต่สมัยโบราณตลอดจนพัฒนาารูปแบบมาจนถึงยุคปัจจุบัน

การใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆของเพศหญิงที่ปรากฏในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า นั้นมาจากความต้องการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกเรื่องเพศที่ถูกปิดกั้น ภาษาและความรู้สึกจึงมีความเกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ เพราะภาษาเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยแสดงให้เห็นความรู้สึกและความคิดของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น รูปแบบและวิธีการนำเสนอผ่านภาษาข้างต้นจึงเป็นส่วนที่แสดงให้เห็นว่าเพศเป็นเรื่องที่อยู่คู่กับมนุษย์ นอกจากนี้ยังสามารถสะท้อนให้เห็นความคิดและทัศนคติของเพศหญิงซึ่งปรับเปลี่ยนไปแม้จะถูกตีกรอบไว้ด้วยวัฒนธรรมก็ตาม ดังจะเห็นได้จากการที่เพศหญิงสามารถพูดคุยและแสดงความคิดเห็นในเรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศชายได้อย่างสนุกสนาน ภาษาและถ้อยคำที่ใช้สื่อสารบนเฟซบุ๊กแฟนเพจนี้จึงสะท้อนให้เห็นวิธีการสื่อสารของผู้หญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยปราศจากกรอบจารีตมากำกับ ผู้หญิงสามารถพูดถึงเรื่องความต้องการทางเพศได้อย่างเสรี กลุ่มเพศหญิงดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่าทัศนคติเรื่องวัตถุทางเพศที่เคยเกิดขึ้นกับเพศหญิงได้ถูกปรับเปลี่ยนทิศทางและเกิดเป็นทัศนคติใหม่ในการมองเพศชายว่าเป็นวัตถุทางเพศซึ่งย้อนแย้งกับรูปแบบของสังคมไทยที่เคยมีมาอย่างยาวนาน

การละเมิดกฎเกณฑ์สังคมที่กระทำในเฟซบุ๊กแฟนเพจจึงเป็นเพียงปรากฏการณ์ชั่วขณะที่ช่วยปลดปล่อย พันธนาการทางความรู้สึกถือเป็นการตอบโต้เล็กๆน้อยๆต่อระเบียบของสังคม ก่อนที่บรรดาสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจเหล่านี้จะกลับสู่โลกแห่งความเป็นจริงคือการถูกจองจำ โดยกรอบจารีตประเพณีอีกครั้ง

6.2.4 วิธีการจัดการภาษาในสื่อใหม่

การเกิดขึ้นของสื่อใหม่ส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบ สื่อใหม่ถือเป็นช่องทางที่ช่วยให้เกิดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อสังคมและบุคคลอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง แต่ในทางกลับกันสื่อใหม่สามารถเป็นช่องทางที่ก่อให้เกิดการสื่อสารที่สร้างความเสียหายอันเนื่องมาจากความผิดพลาดทางการสื่อสารผ่านภาษาโดยปราศจากสีหน้าและท่าทาง รวมทั้งลักษณะเฉพาะของสื่อใหม่ที่ไร้ข้อจำกัดโดยที่ทุกคนสามารถสื่อสารกันได้อย่างอิสระ ลักษณะดังกล่าวก่อให้เกิดการใช้ถ้อยคำและการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลายและยากต่อการควบคุม ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 เข้ามาควบคุมแต่ในทางกลับกันยังพบการกระทำผิดเนื่องจากการขาดความเข้าใจและระมัดระวังในการใช้สื่อใหม่

จากการวิจัยพบว่าการนำเสนอข้อมูลภายในโพสต์ต้นทางของเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาชิกนิยมฝรั่งล่ำมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อให้เกิดประเด็นการสนทนาของเพศหญิงในลักษณะต่างๆ เนื่องจากความสนใจและความพึงพอใจต่อเพศชายภายในภาพ ผลการวิจัยพบว่าภาพเพศชายโดยส่วนใหญ่ที่ปรากฏภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจเป็นภาพที่มีลักษณะเปิดเผยให้เห็นหน้าตา เรือนร่าง รวมทั้งข้อมูลเบื้องต้นได้แก่ ชื่อ สัญชาติ และช่องทางในการติดตามเพศชายคนดังกล่าวอย่างชัดเจน อีกทั้งพบข้อความในลักษณะเชิญชวนเพื่อจุดประเด็นการสนทนาในเรื่องทางเพศของสมาชิกภายในกลุ่ม ซึ่งการสนทนาที่ปรากฏโดยส่วนใหญ่มีลักษณะทั้งตรงไปตรงมาและไม่ตรงไปตรงมา โดยพบถ้อยคำที่ไม่ตรงไปตรงมาในลักษณะถ้อยคำหยาบคายเพื่อสื่อถึงเรื่องทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ และอวัยวะเพศ ร่วมกับเพศชายภายในภาพอันก่อให้เกิดความสนุกสนานแก่บรรดา

สมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจทุกเพจ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการกระจายข้อมูลผ่านภาพภายในโลกออนไลน์ที่สามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็วและถึงแม้ว่าจะมีการระบุถึงแหล่งที่มา รวมทั้งข้อมูลของเพศชายภายในภาพทั้งหมดแต่ยังไม่พบว่าเจ้าของเฟซบุ๊กแฟนเพจที่ได้รับอนุญาตในการเผยแพร่รูปภาพและข้อมูลส่วนตัวของเพศชายเหล่านั้นจากเจ้าของรูปภาพหรือไม่ อีกทั้งพบการใช้ถ้อยคำหยาบคายเกี่ยวกับเรื่องทางเพศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อถึงเพศชายภายในภาพที่เปิดเผยแพร่รูปร่าง หน้าตา และชื่อของเพศชายอย่างชัดเจน

พฤติกรรมการดังกล่าวจึงอาจขัดต่อ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 มาตราที่ 16 ที่ว่า “ผู้ใดเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เพิ่มเติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชังหรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” การเผยแพร่ภาพเพศชายและการใช้ถ้อยคำแสดงความคิดเห็นในลักษณะหยาบคายซึ่งมีเจตนาสื่อถึงบุคคลภายในภาพอย่างชัดเจน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะนำมาซึ่งความไม่พอใจแก่เจ้าของภาพในอนาคต เนื่องจากการนำภาพของผู้อื่นจากแหล่งออนไลน์ต่างๆ มาผ่านกลวิธีเพื่อให้ได้มาซึ่งรูปภาพที่สามารถเผยแพร่ได้ เช่น การบันทึกรูปผ่านมือถือด้วยวิธีการที่เรียกว่าการแคปหน้าจอและนำภาพดังกล่าวมาผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งเพื่อให้ได้รูปตามความต้องการและการใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดถ้อยคำที่อาจทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียงเสียหาย รวมทั้งได้รับความอับอาย จึงเข้าข่ายการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. ดังกล่าว การเผยแพร่ภาพและการแสดงความคิดเห็นที่นำมาซึ่งถ้อยคำในลักษณะหยาบคายดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายและความอับอายต่อเพศชายภายในภาพซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของเฟซบุ๊กแฟนเพจและสมาชิกภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจได้หากขาดความระมัดระวังในการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะในยุคเทคโนโลยีในปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่าการบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนทางกฎหมาย อีกทั้งหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น ถือเป็นการสร้างมาตรฐานทางสังคมและการเคารพสิทธิของแต่ละบุคคลแต่ในทางตรงกันข้ามการกำหนดทิศทางผ่านกฎหมายดังกล่าวอาจขัดต่อรูปแบบของสื่อใหม่ซึ่งเป็น

พื้นที่อิสระที่ทุกคนสามารถเข้ามาแสดงความคิดเห็นและแสดงทัศนคติได้อย่างไร้กฎเกณฑ์ ฉะนั้น การบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมดูแลความเรียบร้อยดังกล่าวจำเป็นต้องคำนึงถึงสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเพื่อแสดงถึงความเคารพในสิทธิ์ของทุกฝ่ายที่สามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างอิสระ แต่ควรอยู่ภายใต้กรอบที่ไม่ละเมิดต่อสิทธิซึ่งกันและกัน

6.2.5 ความหลากหลายทางเพศ

จากการสำรวจข้อมูลสมาชิกภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมฝรั่งเศสจำนวน 300 คน พบว่ามีจำนวนสมาชิกเพศหญิงจำนวน 174 คน เพศที่สามจำนวน 77 คน และพบว่าสมาชิกที่ไม่ต้องการเปิดเผยตัวตนหรือเพศจำนวน 49 คน แสดงให้เห็นว่าภายในกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมฝรั่งเศสมีจำนวนสมาชิกเพศหญิงมากที่สุด อีกทั้งการนำเสนอภาพเพศชายชาวต่างชาติที่มีรูปร่างกำยำ แข็งแรง เป็นส่วนที่ช่วยดึงดูดเพศหญิงเข้ามาเป็นสมาชิกหลักภายในกลุ่ม อย่างไรก็ตามที่เฟซบุ๊กแฟนเพจมีคุณสมบัติเสมือนเป็นพื้นที่จำลองสำหรับรวมตัวกันของผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกันให้เข้ามาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างไร้ข้อจำกัด การเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มดังกล่าวจึงเปิดกว้างให้แก่บุคคลทุกเพศ วัย และถึงแม้ว่าการวิจัยในครั้งนี้จะมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำของสมาชิกเพศหญิงเป็นหลักเนื่องจากพบว่ามีเพศหญิงเป็นสมาชิกภายในกลุ่มมากที่สุด แต่ในทางตรงกันข้ามกลับพบว่ามีสมาชิกเพศชายและเพศที่สามในจำนวนมากเช่นกันซึ่งแสดงให้เห็นว่าเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมฝรั่งเศสเป็นพื้นที่ซึ่งเปิดกว้างสำหรับบุคคลทุกเพศเพียงแค่นี้มีความชื่นชอบในเรื่องเดียวกันในที่นี้คือการชื่นชอบเพศชายชาวต่างชาติที่มีสรีระ แข็งแรง กำยำ นอกจากนี้ยังพบว่าภาพเพศชายภายในโพสต์ต้นทางบางภาพเป็นภาพซึ่งนำมาจากกลุ่มผู้ที่มีรสนิยมรักร่วมเพศ อีกทั้งบางครั้งพบการระบุถึงข้อมูลดังกล่าวผ่านข้อความภายในโพสต์ต้นทางอย่างชัดเจนแต่กลับพบว่ามีเพศหญิงบางกลุ่มยังคงนิยมและชื่นชอบในตัวของผู้ชายคนดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หลักที่ก่อให้เกิดการสนทนาภายในเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิมฝรั่งเศส นั้นเกิดขึ้นจากความต้องการปลดปล่อยความรู้สึกต่างๆรวมทั้งเรื่องเพศด้วยถ้อยคำต่างๆที่สามารถสร้างความสนุกสนานกันภายในกลุ่มโดยไร้ข้อจำกัดเรื่องเพศ

ชุมชนเสมือนจริงบนโลกออนไลน์อย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจสมาคมนิยมฝรั่งล่าสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทางเพศของคนในสังคมไทยในยุคปัจจุบันแต่เนื่องจากทัศนคติสังคมไทยที่มองว่าผู้มีความหลากหลายทางเพศ หรือกลุ่ม LGBTIQ หมายถึงผู้ที่มีเพศวิถีทางเลือกทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น ชายรักชาย หญิงรักหญิง เกย์คิง เกย์ควีน ควิง ทอม ดี กระเทย สาวประเภทสอง คนข้ามเพศ ตุ๊ก แต้บ และ ฯลฯ รวมผู้ที่รักต่างเพศด้วย นั่นคือผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศ หรือเบี่ยงเบนทางเพศ ทำให้อัติตคนเหล่านี้มักอยู่อย่างปกปิด (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554: 48) ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนได้มากนัก ถึงแม้ว่าสังคมไทยมีทัศนคติด้านลบต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ แต่ในยุคปัจจุบันมีการเรียกร้องสิทธิความเสมอภาคทางเพศ อีกทั้งยังมีการนำเสนอภาพลักษณ์ในแง่บวกของกลุ่มดังกล่าวผ่านสื่อต่างๆ รวมทั้งโซเชียลมีเดียมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ทัศนคติของสังคมไทยในปัจจุบันเริ่มให้การยอมรับต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศมากกว่าในยุคก่อน แต่ยังคงอยู่ภายใต้การเลือกปฏิบัติในหลากหลายแง่มุม สื่อใหม่อย่างเฟซบุ๊กแฟนเพจจึงเป็นพื้นที่ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้คนจากทุกมุมโลกสามารถแสดงความเป็นตัวตนและรสนิยมได้อย่างอิสระซึ่งบางครั้งชีวิตจริงไม่สามารถทำได้

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มที่สื่อถึงเรื่องทางเพศระหว่างกลุ่มเพศหญิงและกลุ่มเกย์ เพื่อหาลักษณะร่วมและความแตกต่างที่ปรากฏภายในถ้อยคำ สำนวน เป็นต้น

6.3.2 ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาเพื่อสื่อถึงเรื่องทางเพศระหว่างเฟซบุ๊กแฟนเพจที่เกี่ยวข้องกับเพศชายชาวต่างชาติและเฟซบุ๊กแฟนเพจที่เกี่ยวข้องกับเพศชายชาวไทย

6.3.3 ศึกษาองค์ประกอบและบทบาทหน้าที่ของกลุ่มเฟซบุ๊กแฟนเพจที่เกี่ยวข้องกับเพศชายชาวไทย

6.3.4 ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาเพื่อสื่อถึงหญิงและเพศชายผ่านเฟซบุ๊กแฟนเพจที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพของเพศหญิงและเฟซบุ๊กแฟนเพจที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพของชายผ่านถ้อยคำและสำนวนของสมาชิกเพศชายและเพศหญิงภายในกลุ่ม

รายการอ้างอิง

- กมล ฉายาวัฒน์. (2537). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาพนิ่งและภาพยนตร์ พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรมศิลปากร. (2511). ลิลิตพระลอ พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรบริการ.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. สถาบันวิจัยประชากรและสังคมไทย มหาวิทยาลัยมหิดล, 15(1), 43-66.
- กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล. (2555). คู่มือสื่อใหม่ศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- กานต์รวี ชมเชย. (2556). ภาษาไทยเน็ต : ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต. แผนงานอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมผลผลิต ผลงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิตติชัย พินโน และ อมรชัย คหกิจโกศล. (2558). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกศริน รัตนพรรณทอง. (2555). การวิเคราะห์เนื้อหาสารประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนการตลาดของสินค้าอุปโภคบริโภคบนเฟซบุ๊กแฟนเพจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำ ผกา. (2545). คีนวันพุธ ใน สตรีอีโรติก พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- ชวิตรา ตันติมาลา. (2559). ภาษาสก็อยป์ (ภาษาสก็อย) : วัฒนธรรมปฏิบัติการ. วารสารคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 14(2), 122-131.
- ช่อนกลิ่น พิเศษสกุลกิจ และประคอง นิมมานเหมินทร์. (2548). การศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาถิ่นอีสานที่ปรากฏในวรรณคดีไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. วารสารคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 3(1), 16-25.
- ณัฐภณ กิตติพนนท์ชัย. (2558). การวิเคราะห์เนื้อหาสารและการตอบสนองบนเฟซบุ๊กท่อนท์เกี่ยวกับกรณีศึกษาเพจเฟซบุ๊กเว็บ *Chillpainai*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารการตลาด ดิจิตอล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ตุ๊ก ปากเกร็ด. (2556). เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/319855>
- ไทยรัฐฉบับพิมพ์. (2560). เตือนเหล่าฝรั่ง ไซชีวิตดีเสมอไป. เข้าถึงเมื่อ 16 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thairath.co.th/content/1077604>

ชนะรัช ตั้งคะประเสริฐ. (2558). บทบาทการสื่อสารรूपลูกผ่านเฟซบุ๊ก. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นิตยา กาญจนวรรณ. (2554). การทำให้เป็นไทย. วารสารราชบัณฑิตยสถาน, 36(1), 60-66.

ประยูร ทรงศิลป์. (2526). การเปลี่ยนแปลงของภาษา : คำยืมในภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูธนบุรี.

ปวีณา มีป้อง ภวรัฐชนรัตน์ ภูวิจิตร และพิจารณี สวัสดิ์นันทน์. (2554). Facebook&Twitter พิมพ์
ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท โพรวิชั่น จำกัด.

ปัทมวดี จารุวรรณ. (2528). การถ่ายภาพบุคคล พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สงวนการพิมพ์.

ปาลิตา ผลประดับเพ็ชร. (2555). ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาแคมป์ร็อกในภาษาไทย:
กรณีศึกษาห้องสนทนาในโซน 18+. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิยะพร เขตบรรพต. (2553). พฤติกรรมการรับการสื่อสารการตลาดผ่านสื่อใหม่ของผู้บริโภคในอำเภอ
เมืองเชียงใหม่ การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารการตลาด บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ผุสดี ดอกพรม. (2558). การตระหนักถึงความเป็นส่วนตัวด้านสารสนเทศบนเครือข่ายสังคมออนไลน์
ของนักศึกษาคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กรณีศึกษาเฟซบุ๊ก. *Varidian E-
Journal, Silapakorn University* ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ
ศิลปะ, 8(1), 18-38.

ฝ่ายวิชาการภาษาอังกฤษ บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน). (2543). *se ed new compact
English-Thai Dictionary* พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ฉบับกะทัดรัด พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ซี
เอ็ดยูเคชั่น.

พัทนันท์ เต็ดแก้ว. (2559). ศึกษาเกี่ยวกับภาษาและรูปแบบการสื่อสารในแฟนเพจ ทูทหัวของบ่าว.
วารสารคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร, 11(2), 146-
159.

เพชร พุ่มเรียง. (2545). สรรพลีลหวน พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เม็ดทรายพริ้นติ้ง.

มูลนิธิจักรพันธ์ุ โปษยกฤต. (2555). ภาพวาดจากจินตนาการ. เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก
<http://chakrabhand.org/>

แม่อ่อนงค์ (มาลัย ชูพินิจ). (2504). เกิดเป็นหญิง พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคุรุสภา.

ยุทธนา นันทวัธวิภา. (2547). ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน).
- ลักษณะ ดารวรัตน์หงษ์. (2527). การเปลี่ยนแปลงความหมายในภาษาไทย. สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 4(1), 1-22.
- วัฒน์ บัญจ. (2544). ครรภครรลงร้อยกรองไทย พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็ดดิสัน เพรสโปรดักส์ จำกัด.
- วีราภรณ์ ประสพรัตนสุข. (2558). บทบาทเฟซบุ๊กของ สมบัติ บุญงามอนงค์ กับขบวนการ เคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ เพื่อต่อต้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมบัติ สมศรีพลอย. (2559). กลอนแดง วัฒนธรรมบริภาษยกย่อนในเพลงอีแซว. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย, 36(2), 113-126.
- สมสุข หินวิมาน. (2558). ปัจจัยสื่อในการสื่อสาร. In มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (Ed.), ทฤษฎีและปฏิบัติการการสื่อสาร (pp. 204-261). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมาคมนิยมฝรั่งล่า. (2561). แฟนเพจเฟซบุ๊กสมาคมนิยมฝรั่งล่า. เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก https://www.facebook.com/iLikeFarang.v2/?hc_ref=ARQKWxcKu3uynrpGlbNj-DPrn5YoMCApjzrmOel7bzCZ0mVW84DjX9QYpvH4NPMsNc&fref=wf
- สอ เสถบุตร. (2538). ความยกย่อนของภาษา พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.
- สิลาพร เจริญสาธิต. (2553). การนำเสนอภาพความเป็นชายผ่านโฆษณาบนหน้านิตยสารสำหรับผู้ชายในสังคมเมืองบริบทของสังคมไทยปัจจุบัน. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุกัญญา สุฉฉายา. (2523). เพลงปฏิพากย์: การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดารัตน์. (2555). ภาพรูปปั้นพระอภัยมณี อนุสาวรีย์สุนทรภู่ จังหวัดระยอง. เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/plsudarat/phra-xphay-mni>
- สุนทรภู่. (2507). พระอภัยมณี พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- สุนทรภู่. (2521). สุภาชิตสอนหญิง พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กรมแผนที่ทหาร.
- สุพิชญา มั่นคง. (2552). การกล่าวเสียงในภาษาไทยและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน. วารสารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 9(1), 21-47.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2532). คำจำกัดความศัพท์ในภาษาศาสตร์สังคม พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณประเสริฐ (นามแฝง). (2515). หนุมสมัยใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

เอกนถน บางท่าไม้. (2556). การจัดองค์ประกอบสำหรับการถ่ายภาพ พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไอดีซี
พรีเมียร์.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วีร์ณิตา จุฬาภิววัฒน์
วัน เดือน ปี เกิด	11 กุมภาพันธ์ 2536
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลนครปฐม
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2553 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค
	พ.ศ. 2554-2558 สาขา การแสดงและการกำกับการแสดง ผ่านสื่อ เอก ภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล คณะวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสาร สังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	พ.ศ. 2559-2561 สาขา ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ ภาค วิชา ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	55/7 หมู่บ้าน ปัญญิญา 3 ตำบล บางกร่าง อำเภอเมือง นนทบุรี จังหวัด นนทบุรี
ผลงานตีพิมพ์	บทความเรื่อง "การใช้ถ้อยคำแสดงความรู้สึกทางเพศของผู้หญิงบนเว็บ เพจสมาคมนิยมฝรั่งล่า" ในงาน International Conference Commemorating the 60th Anniversary of Korea-Thailand Diplomatic Relations ณ มหาวิทยาลัย อันุกุ๊กฯ ประเทศเกาหลีใต้